

Hæstaréttardómar 1984 - Registur

Útgáfa 3.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af dómasafni Hæstaréttar. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af dómum Hæstaréttar án endurgjalds. Hæstiréttur Íslands stendur ekki fyrir útgáfu þessa skjals né komið að henni með öðrum hætti en lýst er hér að neðan.

Sérstakar þakkir fær Bókasafn Hafnarfjarðar fyrir að gefa flest bindanna til skönnunar og Óli Gneisti Sóleyjarson fyrir sín framlög til verkefnisins. Fjárhagslegir styrktaraðilar fá einnig þakkir fyrir fjárframlög sín.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta dómar ekki verndar höfundalaga. Skrifstofa Hæstaréttar hefur tjáð höfundi skjalsins að Hæstiréttur hyggst ekki gera neinar athugasemdir vegna birtingar þessara rafrænu eintakanna í heilu lagi, en hefur hins vegar ekki útilokað að annað efni en dómar gæti notið verndar höfundalaga. Ef ætlunin er að nýta aðra hluta skjalsins en dómana sjálfa er mælt með því að viðkomandi hafi samband við Hæstarétt eftir því sem við á.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Í útg. 3.1 var textinn gerður beinni og OCR endurunnið.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

HÆSTARÉTTARDÓMAR

ÚTGEFANDI
HÆSTIRÉTTUR

LV. BINDI
1984

REYKJAVÍK
FÉLAGSPRENTSMÍÐJAN H/F
MCMLXXXVII

Reglulegir dómara Hæstaréttar 1984

Þór Vilhjálmsson. Forseti dómsins.

Magnús Þ. Torfason. Varaforseti dómsins.

Ármann Snævarr. Lausn frá embætti 1. nóvember 1984.

Björn Sveinbjörnsson.

Guðmundur Jónsson.

Guðmundur Skaftason. Skipaður frá 1. nóvember 1984.

Halldór Þorbjörnsson.

Magnús Thoroddsen.

Sigurgeir Jónsson.

Registur

I. MÁLASKRÁ

	Dómur	Bls.
1. Ákærvaldið gegn Eggert Bjarna Arnórssyni. Kröfu um að hæstaréttardómarar víki sæti hafnað	10/1	1
2. Ákærvaldið gegn Eggert Bjarna Arnórssyni. Brot gegn 106. gr. alm. hegningarlaga. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum	12/1	2
3. Ágúst Finnsson, Gísli Maack og Pétur Guðmundsson gegn Guðjóni Steingrímssyni hrl. f.h. Eksportkreditráðet, Kaupmannahöfn. Lausafjárkaup. Gallar. Tómlæti	17/1	15
4. Ragnar Tómasson gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík. Útivistardómur. Málskostnaður	17/1	23
5. Ragnar Tómasson gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík. Útivistardómur. Málskostnaður	17/1	24
6. Hermann Ægir Aðalsteinsson gegn Arnfríði Sigurðardóttur vegna dánarbús Jakobs Línal. Kærumál. Frávísun. Kæruheimild	19/1	25
7. Stálvinnslan h/f gegn Ragnari Magna Magnússyni og Style h/f. Kærumál. Frávísunardómur úr gildi felldur	20/1	27
8. Grímur Hannesson gegn Guðmundi Rúnari Lúðvíkssyni. Kærumál. Frávísunardómur úr gildi felldur	20/1	30
9. Ákærvaldið gegn Gestí Eysteínssyni. Brot gegn 2. mgr. 106. gr. alm. hegningarlaga	20/1	32
10. Jón Ólafsson gegn Sigurmar K. Albertssyni. Útivistardómur	1/2	37
11. Haraldur Jóhannsson og Sigurjón Hildibrandsson gegn Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis. Útivistardómur	1/2	37
12. Jón Konráðsson gegn Hafðísi Sigurgeirsdóttur. Útivistardómur	1/2	38
13. Jón Konráðsson gegn Sigurgeiri Jónatanssyni. Útivistardómur	1/2	38
14. Helgi Sigurðsson gegn Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis. Útivistardómur	1/2	39
15. Kópavogskaupstaður gegn Guðmundi Guðbjörnssyni. Kjarasamningar. Skaðabótamál. Sératkvæði	2/2	39

	Dómur	Bls.
16. Valtýr Guðjónsson gegn Félagi landeigenda Ytra-Njarðvíkurhverfis með Vatnsnesi. Lóðarleiga	2/2	49
17. Engilbert Hannesson gegn Valborgu Eby Þorvaldsdóttur og Péttri Þorvaldssyni. Fasteignakaup	3/2	56
18. Björgvin P. Jónsson gegn Elísabetu Guðmundsdóttur, Hennýju Hermannsdóttur og Hermannni Ragnari Stefánssyni. Ómerking. Heimvísun. Meðdómendur	6/2	62
19. Arnardalur s/f gegn Framtaki, byggingarverktökum h/f. Verksamningur. Fávíti. Skaðabótakrafa. Fjárnámsgerð staðfest. Sératkvæði	7/2	65
20. Ákærvaldið gegn Benedikt Hrafnkelssyni. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum. Sönnun	7/2	89
21. Ingibjörg Magnúsdóttir gegn Sjöfn Magnúsdóttur, Margréti Magnúsdóttur, Braga Magnússyni, Sigurlaugu Magnúsdóttur og Ingvaldi Jónsdóttur vegna dánarbús Hannesínu Bjarnadóttur. Fasteignakaup. Afsal. Frestur	8/2	99
22. Ákærvaldið gegn Antoni Ófeigi Antonssyni. Þjófn-aður. Fjársvik	8/2	102
23. Vængir h/f gegn Jónasi Sigurðssyni. Útivist. Málskostnaður	9/2	107
24. Ákærvaldið gegn Hirti Þórarni Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	9/2	108
25. Guðbjörn Guðjónsson gegn Útveri h/f. Lausafjárkaup. Gallar. Skaðabætur	9/2	110
26. Guðbjörn Guðjónsson gegn Hraðfrystihúsi Eskifjarðar h/f. Lausafjárkaup. Gallar. Skaðabætur	9/2	118
27. Guðbjörn Guðjónsson gegn Sildarvinnslunni h/f. Lausafjárkaup. Gallar. Skaðabætur	9/2	125
28. Erla Þorsteinsdóttir gegn Elliða N. Guðjónssyni. Hjón. Búskipti	9/2	133
29. Valdimar Auðunsson gegn Ingólfi Ingvarssyni. Ómerk-ing. Heimvísun. Sératkvæði	10/2	140
30. Ólafur H. Sigtryggsson og Hörður h/f gegn Steypustöð Suðurnesja h/f. Áskorunarmál. Ómerking. Máli vísað frá héraðsdómi	13/2	146
31. Hermann Björgvinsson gegn Sveinbjörgu Haraldsdóttur. Dómsátt úr gildi felld	16/2	148
32. Kristján Bogi Einarsson gegn Helgu Friðfinnsdóttur. Fasteignakaup. Gallar. Skaðabótamál	16/2	152
33. Kristinn Grétar Jónsson gegn Sonju Hennýju Jónsdóttur. Hjón. Kaupmáli. Skipti	17/2	165
34. Jón Sigurðsson gegn Gauki Jörundssyni og Eyrarbakka-hreppi. Samningar. Landleiga. Tómlæti	17/2	172
35. Ákærvaldið gegn Axel Gunnari Ólafssyni og Hannesi Þór Hvarðarsyni. Likamsárás. Skjalafals. Þjófn-aður. Brot gegn friðhelgi einkalífs. Sératkvæði	17/2	180

	Dómur	Bls.
36. Byggingasamvinnufélagið Aðalból (BSAB) gegn Sveitar- sjóði Mosfellshrepps. Stjórnsýslugerningar. Ólögmæti reglugerðar. Gatnagerðargjald. Skaðabætur. Sératkvæði	20/2	208
37. Ákærvaldið gegn Stefáni Hákonarsyni. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum	21/2	224
38. Hjördís Jónsdóttir, Inga Jónsdóttir og Ásgeir H. Björg- vinsson gegn Tryggva Stefánssyni og þrotabúi Vals Magnússonar. Kærumál. Frávisun	21/2	229
39. Arkitektafélag Íslands gegn Hjalta Geir Kristjánssyni. Kærumál. Frávisunardómur úr gildi felldur	21/2	231
40. Guðni Aðalsteinsson gegn Ingu Eyfjörð Sigurðardóttur. Skaðabótamál. Löghald. Sératkvæði	23/2	233
41. Brynjólfur Bjarnason gegn Guðmundi Svavari Guðjóns- syni og Samvinnutryggingum g/t. Bifreiðar. Skaðabóta- mál	24/2	244
42. Erlendur Egilsson gegn Guðbjörgu Bjarnar Guðmunds- dóttur. Lögtak. Vextir. Sératkvæði	27/2	251
43. Erlendur Egilsson gegn Guðbjörgu Bjarnar Guðmunds- dóttur. Hjón. Skilnaðarsamningur. Skuldamál	27/2	256
44. Ákærvaldið gegn Magnúsi Hákoní Ólafssyni. Sýknað af ákæru fyrir brot gegn 120. gr. alm. hegningarlaga	27/2	261
45. K.M. Húsgögn h/f gegn Guðleifi Sigurðssyni. Frávisun	28/2	267
46. X gegn valdstjórninni. Kærumál. Frávisun	28/2	269
47. Sigurður Einarsson gegn Jónasi Sigurðssyni. Útivistar- dómur	2/3	270
48. Iðnaðarráðherra vegna Rafmagnseftirlits ríkisins og Rafmagnsveitna ríkisins og fjármálaráðherra f.h. ríkis- sjóðs gegn Samvinnutryggingum g/t. Skaðabætur. Vá- trygging. Endurheimtukrafa. Sératkvæði	2/3	271
49. Ríkissaksóknari gegn Ármanni Kristinssyni sakadómara og Sigþóri Pétri Svavarssyni. Kærumál. Máli vísað frá héraðsdómi	2/3	290
50. Ríkissaksóknari gegn Ármanni Kristinssyni sakadómara og Pétri Einarssyni. Kærumál. Frávisunardómur úr gildi felldur	2/3	293
51. Sælgætisgerðin Móna h/f gegn Mars Incorporated. Vörumerki	7/3	296
52. Einar Gunnarsson gegn Páli Þorgeirssyni & Co. Lausa- fjárkaup. Gallar. Fyrning	8/3	302
53. Freygerður Kristjánsdóttir, Ingibergur Þorkelsson og Kórund h/f gegn Jóni Oddssyni og gagnsök. Vixilmál. Afsagnarkostnaður	8/3	312
54. Ákærvaldið gegn Baldvin Guðmundi Ragnarssyni. Bif- reiðar. Brot gegn umferðarlögum. Ítrekun	8/3	319
55. Læknabjónustan s/f gegn borgarstjóranum í Reykjavík f.h. borgarsjóðs. Verklaun. Umboð. Sératkvæði	9/3	325

	Dómur	Bls.
56. Læknaþjónustan s/f gegn heilbrigðisráðherra f.h. ríkis- spítalanna og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Verklaun. Umboð. Sératkvæði	9/3	336
57. Árni Magnússon og Sigríður Katrín Þorbjörnsdóttir gegn Ingjalði Arnþórssyni og Hólmsfríði Jónsdóttur. Fasteignakaup. Gallar. Riftun. Sératkvæði	13/3	349
58. B. Sveinsson og Friðriksson gegn Jóni H. Runólfssyni. Kærumál. Áskorunarmál. Máli vísað frá héraðsdómi	19/3	354
59. Ákærvaldið gegn William James Scobie. Kærumál. Gæsluvarðhald	19/3	356
60. Ákærvaldið gegn Ingvari Heiðari Þórðarsyni. Kæru- mál. Gæsluvarðhald	19/3	357
61. Ákærvaldið gegn Valgeiri Viðissyni. Kærumál. Húsleit	21/3	359
62. Munda Kristbjörg Guðmundsdóttir og Dóra Íris Guð- mundsdóttir gegn dánarbúi Sigurjóns Á. Sigurðssonar. Ómerking. Máli vísað frá héraðsdómi. Sératkvæði ..	22/3	361
63. Lorelei h/f gegn bæjarstjóranum á Akureyri f.h. Akur- eyrarkaupstaðar og bæjarsjóðs Akureyrar og gagnsök. Byggingarleyfi. Byggingargjöld	23/3	368
64. Ákærvaldið gegn Ásgeiri Sigurðssyni og Páli Ingimars- syni. Skjalafals. Tolllagabrot. Brot gegn 158. gr. alm. hegningarlaga. Brot í opinberu starfi	23/3	385
65. Kristinn Arnberg Sigurðsson gegn Steypustöðinni Grundarfirði, Hraðfrystihúsi Grundarfjarðar h/f, Guðna og Magnúsi s/f, Hreini Halldórssyni og Ólafi Þorra Gunnarssyni. Nauðungaruppboð. Ómerking. Heimvísun	23/3	419
66. Trésmiðafélag Reykjavíkur gegn Trésmiðjunni K-14 s/f. Ómerking. Heimvísun	26/3	423
67. Fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs og útvarpsstjóri f.h. Ríkisútvarpsins gegn Viðari Alfreðssyni. Kaupgjaldsmál. Fébætur. Opinberir starfsmenn	27/3	427
68. Híbýli h/f gegn Húsfélaginu Dalsgerði 3, Akureyri. Fast- eignakaup. Gallar. Skaðabætur	29/3	435
69. Svavar Jóhannsson gegn Trésmiðjunni Akri h/f. Kaup- gjaldsmál. Sýkna. Sératkvæði	29/3	439
70. Ákærvaldið gegn Grétari Sigurði Árnasyni. Manndráp. Líkamsárás. Brot gegn 220. gr. alm. hegningarlaga ..	30/3	454
71. Hraðfrystihús Stöðvarfjarðar h/f gegn Sveini Ben Aðal- steinssyni. Skipsrúmssamningur. Kaupgjaldsmál	2/4	520
72. Þróttur h/f gegn Ólafi V. Sverrissyni. Skipsrúmssamn- ingur. Kaupgjaldsmál	6/4	524
73. Ákærvaldið gegn Eyjólfri Erni Jóhannssyni. Ávana- og fíkniefni. Brot gegn lögum nr. 65/1974	6/4	530
74. Ákærvaldið gegn William James Scobie. Kærumál. Gæsluvarðhald	6/4	550

	Dómur	Bls.
75. Hörður Jónsson gegn Gunnari Briem. Skaðabótamál	6/4	554
76. Bæjarsjóður Eskifjarðar gegn Ragnari Sigurmundssyni. Gatnagerðargjald. Sýkna. 67. gr. stjórnarskár. Sér- atkvæði	10/4	560
77. Ómar Sigtryggsson gegn Guðmundi Jónssyni héraðs- dómslögmanni f.h. Walter Ott. Tékkrar. Skuldamál. Fjár- nám	10/4	568
78. Vestmannaeyjakaupstaður gegn Kaupfélagi Vestmanna- eyja. Gatnagerðargjald. Sératkvæði	12/4	573
79. Ákærvaldið gegn Guðrúnu Rögnu Aðalsteinsdóttur. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum. Ítrekun. Áfrýj- unarkostnaður	12/4	582
80. Sigurður Jónsson og Sigurlína Sigurðardóttir gegn Hús- félaginu Dunhaga 23, Reykjavík. Sameign. Fjölbýlishús	12/4	587
81. Lífeyrissjóður Iðnaðarmannafélags Suðurnesja gegn Umsjónarnefnd eftirlauna, heilbrigðis- og tryggingarráð- herra og fjármálaráðherra f.h. rikissjóðs. Greiðsluskýlda lífeyrissjóða vegna eftirlauna til aldraðra. Sératkvæði	12/4	594
82. Hörður h/f gegn Olíufélaginu Skeljungi h/f. Skuldamál. Lausafjárkaup	12/4	599
83. Bjarni Ragnar Magnússon gegn Guðmundi Heiðreks- syni. Likamsáverkar. Skaðabótamál	16/4	604
84. Sigmar Pétursson gegn Rögnvaldi Johnsen og gagnsök. Verkkaup. Sératkvæði	18/4	609
85. Ákærvaldið gegn Þuríði Bergmann Jónsdóttur. Kæru- mál. Kröfu um vitnaleiðslu hafnað	30/4	617
86. Iscargó h/f gegn Vængjum h/f. Útivistardómur. Ómaks- bætur	2/5	619
87. Kristján Pétursson gegn Vélsmiðjunni Loga. Útivistar- dómur	2/5	620
88. Friðrik Þórðarson gegn Jóni Sigursteinssyni. Lausafjár- kaup. Gallar. Kröfum um riftun og skaðabætur hafnað	3/5	620
89. Guðmundur Björnsson gegn Hrafnhildi Stellu Eyjólf- s- dóttur. Kærumál. Þinglýsing	4/5	636
90. Ákærvaldið gegn Rósinkrans Kristjánssyni. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum	4/5	641
91. Bandalag starfsmanna ríkis og bæja f.h. Kennarasam- bands Íslands gegn fjármálaráðherra f.h. rikissjóðs. Kærumál. Félagsdómur. Frávísunarkröfu hafnað	10/5	648
92. Ákærvaldið gegn Guðrúnu Jónu Halldórsdóttur. Kærumál. Húsleit	10/5	654
93. Sigurjón Ari Sigurjónsson gegn Eiríki Tómassyni skipta- stjóra f.h. þrotabús Pryms h/f og Ragnari Halldóri Hall skiptaráðanda í Reykjavík. Gjaldþrotaskipti. Kaupkrafa. Forgangskrafa. Sératkvæði	15/5	657

	Dómur	Bls.
94. Valur Vilhjálmsson gegn Eiríki Tómassyni skiptastjóra f.h. þrotabús Pryms h/f og Ragnari Halldóri Hall skiptaráðanda í Reykjavík. Gjaldþrotaskipti. Kaupkrafa. Forgangskrafa. Sératkvæði	15/5	663
95. Ákærvaldið gegn Jakob Má Böðvarssyni og Gunnari Ragnari Gunnarssyni. Ávana- og fíkniefni. Brot gegn lögum nr. 65/1974. Ákæra. Gæsluvarðhald. Réttarfarsvítur	15/5	669
96. Ákærvaldið gegn Reyni Lútherssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. Sératkvæði	17/5	678
97. Ákærvaldið gegn Jakob Kristjánssyni. Bifreiðar. Ákæra fyrir of hraðan akstur. Sýkna. Ákæra	21/5	681
98. Ákærvaldið gegn Þórði Jóhanni Eypórssyni. Manndráp	21/5	688
99. Guðrún Bjarnadóttir og Helga Bjarnadóttir gegn Jóni Ingólfssyni. Nauðungaruppböð. Tryggingarbréf. Uppboðsheimild. Sératkvæði	22/5	709
100. Lögerfingjar Önnu Sigurbjargar Aradóttur gegn Ragnari Halldóri Hall skiptaráðanda í Reykjavík. Kærumál. Kvaðning skiptaráðanda á matsmönnum til ákvörðunar á verðmæti dánarbús í tengslum við erfðafjárskatt. Ómerking. Sératkvæði	22/5	712
101. Ákærvaldið gegn Guðmundi Jónssyni. Fiskveiðibrot. Sératkvæði	24/5	716
102. Ákærvaldið gegn Oddi Gíslasyni. Fiskveiðibrot. Sératkvæði	24/5	723
103. Pétur Sverrir Gunnarsson og Margrét Ísaksen gegn Þór Snorrasyni h/f. Verksamningur. Lögald. Réttaráhrif gjaldþrotaskipta	24/5	735
104. Hörður h/f gegn Sigurði Ágústssyni h/f og gagnsök. Skuldamál. Meðdómsmenn. Sératkvæði	25/5	742
105. Ákærvaldið gegn Ólafi Ingva Kristjánssyni. Bifreiðar. Manndráp af gáleysi. Likamsmeiðingar. Brot gegn umferðarlögum	28/5	753
106. Kjartan Einarsson og Katrín Ingólfssdóttir gegn Bjarna Má Ragnarssyni og gagnsök. Fasteignakaup. Útgáfa afsals. Skuldajöfnuður	30/5	760
107. Pétur Gunnlaugsson gegn Bjarna Má Ragnarssyni og gagnsök. Fjárnám	30/5	765
108. Guðni Stefánsson gegn Gunnlaugi Óskarssyni. Vixilmál. Sératkvæði	30/5	767
109. Byggingafélagið Reynir h/f gegn Sveinbirni Runólfssyni. Útivistardómur. Ómaksbætur	1/6	774
110. Rakel Viggósdóttir gegn Saumastofunni Vöku, Sauðárkróki. Útivistardómur. Ómaksbætur	1/6	774
111. Ríkissaksóknari og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs gegn		

	Dómur	Bls.
Pálínu Magnúsdóttur. Handtaka. Skaðabætur. Vald- mörk stjórnvalda	1/6	775
112. Ákærvaldið gegn Miroslav Peter Baly. Kærumál. Far- bann	1/6	781
113. Ágúst Líndal gegn Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis. Vixilmál. Gjaldldagi. Sératkvæði	4/6	783
114. Nonni h/f gegn Rækjunesi h/f. Skuldamál. Skuldajöfn- uður. Umboðslaun	5/6	790
115. Ákærvaldið gegn Steinari Guðmundssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	5/6	802
116. Jón Bjarnason gegn Ólafi Baldurssyni. Vixilmál	18/6	804
117. Sigurbjörn Þ. Guðmundsson og Tryggingamiðstöðin h/f gegn Haraldi Magnússyni. Bifreiðar. Skaðabótamál. Sér- atkvæði	19/6	808
118. Ákærvaldið gegn Þormóði Magnúsi Guðlaugssyni. Bann við hundahaldi	21/6	821
119. Ákærvaldið gegn Önnu Kristjánsdóttur. Bann við hundahaldi. Staðfesting laga	21/6	824
120. Ákærvaldið gegn Gísla Alfreðssyni. Bann við hunda- haldi. Staðfesting laga	21/6	828
121. Ákærvaldið gegn Friðrik Sigurbjörnssyni. Bann við hundahaldi	21/6	832
122. Ákærvaldið gegn Jóhannesi Reynissyni. Ómerking. Heimvísun. Sératkvæði	21/6	834
123. Erna Árnadóttir Mathiesen og Sigurður Örn Hjálmtýs- son gegn Einari Matthíassyni. Verksamningur. Hjón. Sératkvæði	21/6	838
124. Gunnar Jónsson og Elísa Wium gegn Akra h/f og gagn- sök. Fasteign. Umferðarréttur	22/6	845
125. Ákærvaldið gegn Úlfari Þormóðssyni. Brot gegn 125. gr. og 210. gr. alm. hegningarlaga og 3. gr. og 36. gr. laga nr. 57/1956. Eignaupptaka	26/6	855
126. María Magnúsdóttir gegn Elínborgu Eggertsdóttur, Heimi Jenssyni og Árna Jenssyni og Þóroddi Skaftasyni og John W. Sewell til réttargæslu. Kærumál. Frávísunar- dómur staðfestur. Stefnuhættir	27/6	871
127. Lífeyrissjóður Verkfræðingafélags Íslands gegn Um- sjónarnefnd eftirlauna og heilbrigðis- og tryggingamála- ráðherra og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Greiðslu- skylda lífeyrissjóða vegna eftirlauna til aldraðra. Stjórnarskrá	29/6	875
128. Hreppsnefnd Þverárhrepps gegn Benedikt Axelssyni, Elínborgu Ólafsdóttur, Sigfúsi Sigfússyni og oddvitum hreppsnefnda Þorkelshólshrepps, Áshrepps og Sveins- staðahrepps f.h. hreppanna. Afréttir. Umferðarréttur	2/7	886
129. Hreppsnefnd Grímsneshrepps f.h. hreppsins gegn dánar-		

	Dómur	Bls.
búi Helgu Jónsdóttur og gagnsök svo og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs gegn hreppsnefnd Grímsneshrepps f.h. hreppsins og dánarbúi Helgu Jónsdóttur, Guðmundi Ingva Sigurðssyni og Inga Ingimundarsyni. Kaupréttur. Jarðalög. Stjórnarskrá. Mat. Gjafsóknarlaun. Sératkvæði	6/7	906
130. Ákærvaldið gegn Marteini Kristjáni Einarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	9/7	915
131. Kristín Anny Jónsdóttir og Hagtrygging h/f gegn Antoníu Margréti Björnsdóttur og gagnsök. Bifreiðar. Skaðabótamál. Líkamstjón. Örorka. Sératkvæði	10/7	917
132. Guðlaugur Fr. Sigmundsson f.h. Bifreiðastöðvar Steindórs s/f gegn samgönguráðherra f.h. samgönguráðuneytis og úthlutunarmönnum atvinnuleyfa leigubifreiðastjóra í Reykjavík. Leigubifreiðar. Atvinnuleyfi. Stjórnsýsla	11/7	943
133. Eigandi og ábúendur Holts I og II og Herjólfsstaða I og II gegn eigendum og ábúendum Skálmarbæjar og eiganda og ábúanda Hrífuness og eigandi og ábúandi Hrífuness gegn eigendum og ábúendum Skálmarbæjar og eiganda og ábúendum Holts I og II og Herjólfsstaða I og II og eigendur og ábúendur Skálmarbæjar gegn eiganda og ábúendum Holts I og II og Herjólfsstaða I og II og eiganda og ábúanda Hrífuness. Landamerkmál. Áfrýjun. Frávísun að hluta. Sératkvæði	13/7	955
134. Eigendur og ábúendur Fossjarða á Síðu og eigendur Sléttabóls I og II gegn eigendum Hörgslandsþorpsjarða og gagnsök. Landamerkmál	13/7	983
135. Ákærvaldið gegn Kristjáni Aðalsteinssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	18/7	1006
136. Ákærvaldið gegn Sigurði Hauki Engilbertssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	31/7	1008
137. Ákærvaldið gegn Páli Konráð Konráðssyni Þormar. Kærumál. Gæsluvarðhald	3/8	1010
138. Ákærvaldið gegn Sigurði Hauki Engilbertssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	13/8	1012
139. Ákærvaldið gegn Tómasi Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	14/8	1015
140. Ákærvaldið gegn Karvel Gränz. Kærumál. Húsleit. Handtaka	4/9	1017
141. Ákærvaldið gegn Karvel Gränz. Kærumál. Húsleit. Frávísun	4/9	1019
142. Ákærvaldið gegn Karvel Gränz. Kærumál. Gæsluvarðhald	4/9	1020
143. Ákærvaldið gegn Kristjáni Aðalsteinssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	5/9	1023

	Dómur	Bls.
144. Ákærvaldið gegn Ragnari Erni Eiríkssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	10/9	1027
145. Ákærvaldið gegn Benedikt Jónssyni Sverrissyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	10/9	1028
146. Fasteignaþjónustan s/f gegn Helga Sigurðssyni. Fasteignaviðskipti. Söluþóknun. Umboð	24/9	1030
147. Gunnar H. Sigurbjörnsson og Eiður H. Haraldsson persónulega og fh. Háfells s/f gegn Karel Dieter Feurig. Útivistardómur	1/10	1039
148. Sverrir Ragnars og Sjóvátryggingarfélag Íslands h/f gegn Þrání Stefánssyni. Útivistardómur	1/10	1039
149. Garðar Lárusson gegn Sunnu Borg og Hildi Hálfðánardóttur og Friðgeiri Guðmundssyni til réttargæslu. Útivistardómur	1/10	1040
150. Steingerður Pálmadóttir og Sara Valdimarsdóttir gegn Hermanni Herbertssyni. Útivistardómur	1/10	1040
151. Ákærvaldið gegn Björgvin Kristjánssyni. Hylming ..	1/10	1041
152. Hátún 6 h/f gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík og gagnsök. Tekjuskattur. Lögtak	4/10	1043
153. Örn Arason og Almennar Tryggingar h/f gegn Guðmundi H. Gunnlaugssyni og Örn Arason gegn Guðmundi H. Gunnlaugssyni og Ábyrgð h/f. Bifreiðar. Skaðabótamál. Áfrýjun. Sératkvæði	4/10	1047
154. Árni Jóhannesson gegn Guðmundi Helgasyni. Kaupgjald. Réttur til launa í slysaförföllum	4/10	1057
155. Lilja Kristjánsdóttir gegn fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Kærumál. Dómkröfur. Frávísunardómur staðfestur	5/10	1063
156. Sigurður Gunnarsson gegn Jóni Eiríkssyni og Eiríki Jónssyni. Kærumál. Áskorunarmál. Frávísunaráritun staðfest	5/10	1068
157. Hulda R. Magnúsdóttir gegn Ólafi Hrólfsyni. Kærumál. Skipti. Frávísunardómur staðfestur	5/10	1069
158. Ákærvaldið gegn Griffith David Scobie. Kærumál. Ferðabann fellt úr gildi	5/10	1081
159. Víðir Jóhannsson gegn Guðmundi Runólfssyni h/f. Ómerking. Heimvísun	15/10	1082
160. Björn Thoroddsen gegn Þórunni Christiansen. Hjón. Lögskilnaður. Ógilding skilnaðarsamnings. Áfrýjun. Fjárnám. Frávísun. Sératkvæði	16/10	1085
161. Eiríkur Tómasson hrl. f.h. Flekkefjord Slipp & Maskinfabrikk gegn Útgerðarfélaginu Nirði h/f. Samningur. Skaðabætur. Forsendur. Innflutningur skipa. Sératkvæði	18/10	1096
162. Ákærvaldið gegn Harry Bennett og Kjartani Skaftasyni. Ávana- og fíkniefni. Brot gegn lögum nr. 65/1974.		

	Dómur	Bls.
Eignarupptaka. Sératkvæði	19/10	1107
163. Protabú Skrifstofutækni h/f gegn Alþýðubankanum h/f, Gerði Kristjánsdóttur, Leó M. Jónssyni, Bandag- hjól- barðasólun h/f, Bergi Björnssyni og Guðmundi Óskars- syni. Kærumál. Frávísunardómur staðfestur. Málshöfð- unarfrestur. Áfrýjun. Málskostnaður	19/10	1117
164. Bjarni J. Guðmundsson gegn úthlutunarmönnum at- vinnuleyfa leigubifreiðarstjóra í Reykjavík og samgöngu- ráðherra. Leigubifreiðar. Atvinnuleyfi. Vanhæfi stjórn- valds	22/10	1126
165. Ákærvaldið gegn Finnboga Ásbjörnssyni. Sýknað af ákæru fyrir brot á reglum um veiði göngusilungs. Stjórn- sýsla	30/10	1136
166. Ákærvaldið gegn Jóni Eggertssyni. Sýknað af ákæru fyrir brot á reglum um veiði göngusilungs. Stjórnsýsla	30/10	1142
167. Ákærvaldið gegn Diljá Ólafsdóttur. Sýknað af ákæru fyrir brot á reglum um veiði göngusilungs. Stjórnsýsla	30/10	1148
168. Þráinn Gíslason gegn Sólveigu Aðalbjörgu Sæmunds- dóttur. Líkamsmeiðingar. Skaðabætur	31/10	1154
169. Ákærvaldið gegn Þorsteini Hreggviðssyni. Ólöglegur innflutningur áfengis og sala	31/10	1167
170. Landssamband íslenskra útvegsmanna gegn landbún- aðarráðuneytinu, Jarðanefnd Snæfellsnes- og Hnappa- dalssýslu og bygginganefnd Breiðavíkurhrepps. Kæru- mál. Kröfugerð. Stefna. Frávísunardómur staðfestur .	31/10	1173
171. Ákærvaldið gegn Unnari Sigurði Hansen. Kærumál. Gæsluvarðhald	31/10	1179
172. Ákærvaldið gegn Sverri Má Hafsteinssyni. Brot gegn 196. gr. alm. hegningarlaga. Réttarfarsvítur. Sératkvæði	31/10	1181
173. Verkamannafélagið Dagsbrún f.h. Tómasar A. Baldvins- sonar gegn stjórn verkamannabústaða í Reykjavík. Vinnusamningur. Uppsagnarfrestur. Sératkvæði	31/10	1190
174. Haraldur Jóhannsson og Sigurjón Hildibrandsson gegn Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis. Útivistardómur	2/11	1196
175. Árni Björgvinsson gegn Mosaik h/f. Útivistardómur	2/11	1196
176. Ingvar Gýgjar Jónsson, Olga Sigurborg Jónsdóttir og Skafti Sveinbjörnsson gegn Friðrik Stefánssyni. Úti- vistardómur	2/11	1197
177. Bonnie Laufey Dupuis gegn Svavari G. Jónssyni. Fast- eignakaup. Greiðsla vaxta af áhvílandi skuld. Skað- bætur. Gallar. Skuldajöfnuður	5/11	1197
178. Ákærvaldið gegn John Ernest Benedikz. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum	8/11	1207
179. H/f Eimskipafélag Íslands gegn Bandalagi starfsmanna ríkis og bæja. Kærumál. Lögbann. Frávísun. Hafnað kröfu um áminningu á hendur fógeta	9/11	1212

	Dómur	Bls.
180. Ólafur Þorgeirsson gegn Húsfélaginu Álftamýri 32-36, Húsfélaginu Álftamýri 32, Húsfélaginu Álftamýri 34 og Húsfélaginu Álftamýri 36. Fjölbýlishús. Stefnubirting. Aðild. Ómerking. Máli vísað frá héraðsdómi. Fjárnámsgerð úr gildi felld	9/11	1215
181. Ákærvaldið gegn Gunnari Einarssyni. Líkamsárás ..	9/11	1222
182. Ákærvaldið gegn Ólafi Gunnari Grímssyni. Líkamsárás. Skaðabætur	12/11	1227
183. Baldur h/f gegn Ólafi Magnússyni. Kaupgjaldsmál. Sjómannalög. Sjóveðréttur	12/11	1241
184. Ákærvaldið gegn Hallgrími Elíssyni. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum. Ítrekun	12/11	1249
185. Ákærvaldið gegn Unni Ágústsdóttur. Kærumál. Gæsluvarðhald	12/11	1257
186. Ákærvaldið gegn Margréti Ágústsdóttur. Kærumál. Gæsluvarðhald	12/11	1257
187. Ákærvaldið gegn Matthíasi Guðmundi Gilssyni. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum. Ítrekun	13/11	1259
188. Ellert Guðmundsson gegn Búnaðarbanka Íslands, Jóni Sólmundssyni, Kaupfélagi Borgfirðinga, Lífeyrissjóði Sóknar, Sverri Vilhjálmsyni, sveitarsjóði Staðarsveitar, Guðrúnu Jónu Halldórsdóttur og Jóhannesi Árnasyni sýslumanni. Kærumál. Kröfu um að dómari víki sæti hrundið	13/11	1263
189. Matthías Einarsson og Mercury h/f gegn Hermanni Björgvinssyni. Hafning máls. Málskostnaður	14/11	1266
190. Pétur Einarsson gegn Kristjóni Benediktssyni. Hafning máls. Málskostnaður	14/11	1267
191. Ákærvaldið gegn Halldóri Einarssyni. Ávana- og fikniefni. Brot gegn lögum nr. 65/1974	15/11	1268
192. Afl h/f gegn Valverki s/f. Kærumál. Kæruheimild. Frávísun	15/11	1272
193. Guðbjörg Egilsdóttir gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík. Fasteignagjöld. Lögtak. Sératkvæði	16/11	1273
194. Reykjavíkurborg gegn Bandalagi starfsmanna ríkis og bæja f.h. Starfsmannafélags Reykjavíkurborgar. Kærumál. Félagsdómur. Frávísunarkröfu hafnað	20/11	1281
195. Þorleifur Helgi Eyjólfsson, eigandi Stóra-Botns, gegn Jóni Þorkelssyni, Sigríði Þorkelsdóttur, Helga H. Jónssyni, Jóni Skaftasyni, Péttri Geirssyni, Péttri M. Jónssyni og Sturlu Jónssyni, eigendum Litla-Botns. Landamerkjамál	20/11	1290
196. Dómsmálaráðherra f.h. Landhelgisgæslu Íslands gegn Hálfðáni Henryssyni. Kærumál. Fyrirsvor í dómsmáli. Vitni	21/11	1301
197. Ákærvaldið gegn Vilhjálmi Kristni Garðarssyni, Viktor		

	Dómur	Bls.
Scheving Ingvarssyni og Elíasi Bjarnhéðni Bjarnhéðinsyni. Áfengislög. Lögreglusamþykkt. Sýknað af ákæru um brot gegn 209. gr. alm. hegningarlaga	21/11	1303
198. Anna Norris gegn Gunnari H. Pálssyni, Sigrúnu S. Pálsdóttur, Brynjólfi Ámundasyni, Guðrúnu Ámundadóttur, Sigmundi Ámundasyni og Ingimar Ámundasyni. Kærumál. Erfðamál. Opinber skipti	21/11	1311
199. Ákærvaldið gegn Sigmundi Heiðari Árnasyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	22/11	1319
200. Ákærvaldið gegn Jóhanni Davíð Richardssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald	22/11	1321
201. Guðjón F. Teitsson gegn Lífeyrissjóði starfsmanna ríkisins. Kærumál. Máli vísað frá héraðsdómi	22/11	1323
202. Páll A. Pálsson gegn Sjálfseignarfélaginu Dýraspítala Watsons og Erik Ramskov Garbus. Dýralæknar. Stjórn-sýsla. Umsögn um leyfisumsókn	28/11	1326
203. Guðmundur Sigurjónsson, Þóra B. Ágústsdóttir og Varmi bílasprautun h/f gegn Ævari Guðmundssyni. Úti-vistardómur	3/12	1341
204. Ákærvaldið gegn Miroslav Peter Baly og Gabrielle Uth-Baly. Fuglafriðunarlög. Tilraun. Fjársvik. Upptaka. Réttarfarsvitur. Sératkvæði	4/12	1341
205. Ákærvaldið gegn Sigurbirni Halldórssyni. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum. Ítrekun	5/12	1356
206. Ákærvaldið gegn Fjölni Má Baldurssyni. Nytjastuldu-r. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum	5/12	1359
207. Ákærvaldið gegn Erlingi Hjálmarssyni. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum	5/12	1363
208. Ákærvaldið gegn Gunnsteini Jónssyni. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum. Ítrekun	5/12	1366
209. Ögurvík h/f gegn Ólafi Bjarnfreðssyni. Vinnusamningur. Sjómannalög	5/12	1369
210. Haraldur Árnason gegn Ingva Óðinssyni. Samningar. Félög. Framkrafa	5/12	1373
211. Ákærvaldið gegn Guðmundi Reyni Gunnarssyni. Þjófnaður	5/12	1377
212. Ákærvaldið gegn Lee Reyni Freer. Þjófnaður	11/12	1380
213. Ákærvaldið gegn Vilhjálmi Ásgrími Sveinssyni. Bifreiðar. Brot gegn umferðarlögum	11/12	1385
214. Dánarbú Rannveigar Jónsdóttur gegn Úlfhildi Hermannsdóttur og Jóni Ólafi Hermannssyni. Eignardómsmál. Skipti. Hefð. Sératkvæði	11/12	1391
215. Tollstjórinn í Reykjavík gegn Sigurði Jónssyni. Aðflutningsgjöld. Sératkvæði	18/12	1406
216. Finnþogi Björnsson gegn bæjarfógetanum í Hafnarfirði. Aðflutningsgjöld. Sératkvæði	18/12	1422

	Dómur	Bls.
217. Reynir Ásmundsson og Elísabet Brynjólfsdóttir gegn oddvita Stokkseyrarhrepps f.h. hreppsins og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs. Þinglýsing	19/12	1432
218. Aða h/f gegn Hilmar Ingimundarsyni. Ómerking ...	19/12	1441
219. Noah Samuel Hardy gegn Garðari G. Viborg og dómsmálaráðherra. Ættleiðing. Ógilding stjórnarathafnar. Alþjóðlegur einkamálaréttur. Sératkvæði	21/12	1444
220. Ákærvaldið gegn Hirti Óskarssyni. Ómerking. Heimvísun. 183. gr. laga nr. 74/1974	21/12	1454
221. Yngvi R. Loftsson og Hrefna Jakobsdóttir gegn Útgerðarfélagi Akureyringa h/f og Elíasi Elíassyni skiptaráðanda á Akureyri f.h. þrotabús Hafnarbúðarinnar h/f. Fjárnámsgerð. 20. gr. laga nr. 20/1923	21/12	1454
222. Yngvi R. Loftsson og Hrefna Jakobsdóttir gegn Sanitas h/f og Elíasi Elíassyni, skiptaráðanda á Akureyri, f.h. þrotabús Hafnarbúðarinnar h/f. Fjárnámsgerð. 20. gr. laga nr. 20/1923	21/12	1458
223. Stefán Hjaltason gegn Magnúsi Hanssyni. Vinnusamningur. Lögskráning. Sjóveðréttur	21/12	1462

II. NAFNASKRÁ

A. Einkamál

	Bls.
Aða h/f	1441
Afl h/f	1272
Akra h/f	845
Almennar Tryggingar h/f	1047
Alþýðubankinn h/f	1117
Anna Sigurbjörg Aradóttir, lögerfingjar	712
Anna Norris	1311
Antonia Margrét Björnsdóttir	917
Arkitektafélag Íslands	231
Arnardalur s/f	65
Arnfríður Sigurðardóttir	25
Ábyrgð h/f	1047
Ágúst Finnsson	15
Ágúst Lindal	783
Árni Björgvinsson	1196
Árni Jensson	871
Árni Jóhannesson	1057
Árni Magnússon	349
Ásgeir H. Björgvinsson	229
Áshreppur	886
B. Sveinsson og Friðriksson	354
Baldur h/f	1241
Bandag, hjólbarðasólun h/f	1117
Bandalag starfsmanna ríkis og bæja	648, 1212, 1281
Benedikt Axelsson	886
Bergur Björnsson	1117
Bifreiðastöð Steindórs s/f	943
Bjarni J. Guðmundsson	1126
Bjarni Ragnar Magnússon	604
Bjarni Már Ragnarsson	760, 765
Björgvin P. Jónsson	62
Björn Thoroddsen	1085
Bonnie Laufey Dupuis	1197
Borg, Sunna	1040
Borgarstjórinn í Reykjavík f.h. borgarsjóðs	325
Bragi Magnússon	99
Briem, Gunnar	554

Brynjólfur Ámundason	1311
Brynjólfur Bjarnason	244
Búnaðarbanki Íslands	1263
Byggingafélagið Reynir h/f	774
Byggingarfulltrúinn í Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu	1173
Byggingarnefnd Breiðuvíkurhrepps	1173
Byggingasamvinnufélagið Aðalból (BSAB)	208
Bæjarfógetinn í Hafnarfirði	1422
Bæjarsjóður Eskifjarðar	560
Bæjarstjórinn á Akureyri f.h. Akureyrarkaupstaðar	368
Christiansen, Þórunn	1085
Dalsgerði 3, Akureyri, húsfélag	435
Dánarbú Hannesínu Bjarnadóttur	99
Dánarbú Helgu Jónsdóttur	906
Dánarbú Jakobs Línal	25
Dánarbú Rannveigar Jónsdóttur	1391
Dánarbú Sigurjóns Á. Sigurðssonar	361
Dómsmálaráðherra	1301, 1444
Dóra Íris Guðmundsdóttir	361
Dupuis, Bonnie Laufey	1197
Dunhagi 23, Reykjavík, húsfélag	587
Dýraspítali Watson	1326
Eiður H. Haraldsson	1039
Eigandi og ábúandi Hrífuness	955
Eigandi og ábúendur Herjólfssstaða I og II	955
Eigandi og ábúendur Holts I og II	955
Eigendur Hörgslandsþorpsjarða	983
Eigendur og ábúendur Fossjarða á Síðu	983
Eigendur og ábúendur Skálmarbæjar	955
Eigendur Sléttabóls I og II	983
Eimskipafélag Íslands h/f	1212
Einar Gunnarsson	302
Einar Matthíasson	838
Eiríkur Jónsson	1068
Eiríkur Tómasson hrl.	1096
Eiríkur Tómasson skiptastjóri	657, 663
Eksportkreditráðet	15
Elías Elíasson, skiptaráðandi á Akureyri	1454, 1458
Elínbjörg Eggertsdóttir	871
Elínborg Ólafsdóttir	886
Elísa Wíum	845
Elisabet Brynjólfsdóttir	1432
Elisabet Guðmundsdóttir	62
Ellert Guðmundsson	1263
Ellíði N. Guðjónsson	133
Engilbert Hannesson	56

	Bls.
Erik Ramskov Garbus	1326
Erla Þorsteinsdóttir	133
Erlendur Egilsson	251, 256
Erna Árnadóttir Mathiesen	838
Eyrarbakkaheppur	172
Fasteignaþjónustan s/f	1030
Feurig, Karl Dieter	1039
Félag landeigenda Ytra-Njarðvíkurhverfis með Vatnsnesi	49
Finnbogi Björnsson	1422
Fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs 271, 336, 427, 594, 648, 775, 875, 906, 1063,	1432
Flekkefjord Slipp & Maskinfabrikk	1096
Fossjarðir, eigendur og ábúendur	983
Framtak, byggingarverktakar h/f	65
Freygerður Kristjánsdóttir	312
Friðgeir Guðmundsson	1040
Friðrik Stefánson	1197
Friðrik Þórðarson	620
Garbus, Erik Ramskov	1326
Garðar Lárusson	1040
Garðar G. Viborg	1444
Gaukur Jörundsson	172
Gerður Kristjánsdóttir	1117
Gísli Maack	15
Gjaldheimtan í Reykjavík	23, 24, 1043, 1273
Grímur Hannesson	30
Guðbjörg Bjarnar Guðmundsdóttir	251, 256
Guðbjörg Egilsdóttir	1273
Guðbjörn Guðjónsson	110, 118, 125
Guðjón Steingrímsson	15
Guðjón F. Teitsson	1323
Guðlaugur Fr. Sigmundsson	943
Guðleifur Sigurðsson	267
Guðmundur Björnsson	636
Guðmundur Guðbjörnsson	39
Guðmundur Svavar Guðjónsson	244
Guðmundur H. Gunnlaugsson	1047
Guðmundur Heiðreksson	604
Guðmundur Helgason	1057
Guðmundur Jónsson	568
Guðmundur Rúnar Lúðvíksson	30
Guðmundur Óskarsson	1117
Guðmundur Runólfsson h/f	1082
Guðmundur Ingvi Sigurðsson	906
Guðmundur Sigurjónsson	1341
Guðni Aðalsteinsson	233

	Bls.
Guðni og Magnús s/f	419
Guðni Stefánsson	767
Guðrún Ámundadóttir	1311
Guðrún Bjarnadóttir	709
Guðrún Jóna Halldórsdóttir	1263
Gunnar Briem	554
Gunnar H. Pálsson	1311
Gunnar H. Sigurbjörnsson	1039
Gunnar Jónsson	845
Gunnlaugur Óskarsson	767
Hafðís Sigurgeirsdóttir	38
Hafnarbúðin h/f þrotabú	1454, 1458
Hagtrygging h/f	917
Hall, Ragnar Halldór, skiptaráðandi í Reykjavík	657, 663, 712
Hannesína Bjarnadóttir, dánarbú	99
Haraldur Árnason	1373
Haraldur Jóhannsson	37, 1196
Haraldur Magnússon	808
Hardy, Noah Samuel	1444
Háfell s/f	1039
Hálfván Henrysson	1301
Hátún 6 h/f	1043
Heilbrigðis- og tryggingaráðherra	336, 594, 875
Heimir Jenson	871
Helga Bjarnadóttir	709
Helga Friðfinnsdóttir	152
Helga Jónsdóttir, dánarbú	906
Helgi H. Jónsson	1290
Helgi Sigurðsson	39, 1030
Henný Hermannsdóttir	62
Herjólfssstaðir I og II, eigandi og ábúendur	955
Hermann Ægir Aðalsteinsson	25
Hermann Björgvinsson	148, 1266
Hermann Herbertsson	1040
Hermann Ragnar Stefánsson	62
Hildur Hálfvánardóttir	1040
Hilmar Ingimundarson	1441
Híbýli h/f	435
Hjalti Geir Kristjánsson	231
Hjördís Jónsdóttir	229
Holt I og II, eigandi og ábúendur	955
Hólmfríður Jónsdóttir	349
Hraðfrystihús Eskifjarðar h/f	118
Hraðfrystihús Grundarfjarðar h/f	419
Hraðfrystihús Stöðvarfjarðar h/f	520
Hrafnhildur Stella Eyjólfsdóttir	636

	Bls.
Hrefna Jakobsdóttir	1454, 1458
Hreinn Halldórsson	419
Hreppsnefnd Grímsneshrepps	906
Hreppsnefnd Þverárhrepps	886
Hrífunes, eigandi og ábúandi	955
Hulda R. Magnúsdóttir	1069
Húsfélagið Dalsgerði 3, Akureyri	435
Húsfélagið Dunhaga 23, Reykjavík	587
Húsfélagið Álftamýri 32-36	1215
Húsfélagið Álftamýri 32	1215
Húsfélagið Álftamýri 34	1215
Húsfélagið Álftamýri 36	1215
Hörður h/f	146, 599, 742
Hörður Jónsson	554
Hörgslandsþorpsjarðir, eigendur	983
Iðnaðarráðherra	271
Inga Eyfjörð Sigurðardóttir	233
Inga Jónsdóttir	229
Ingi Ingimundarson	906
Ingibergur Þorkelsson	312
Ingibjörg Magnúsdóttir	99
Ingimar Ámundason	1311
Ingjaldur Arnþórsson	349
Ingólfur Ingvarsson	140
Ingvar Gýgiar Jónsson	1197
Ingveldur Jónsdóttir	99
Ingvi Óðinsson	1373
Ísaksen, Margrét	735
Íscargo h/f	619
Jakob Línal, dánarbú	25
Jarðanefnd Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu	1173
John W. Sewell	871
Johnsen, Rögnvaldur	609
Jóhannes Árnason sýslumaður	1263
Jón Bjarnason	804
Jón Eiríksson	1068
Jón Ólafur Hermannsson	1391
Jón Ingólfsson	709
Jón Konráðsson	38
Jón Oddsson	312
Jón Ólafsson	37
Jón H. Runólfsson	354
Jón Sigurðsson	172
Jón Sigursteinsson	620
Jón Skaftason	1290
Jón Sólmundsson	1263

	Bls.
Jón Þorkelsson	1290
Jónas Sigurðsson 107,	270
K.M. Húsgögn h/f	267
Karl Dieter Feurig	1039
Katrín Ingólfssdóttir	760
Kaupfélag Borgfirðinga	1263
Kaupfélag Vestmannaeyja	573
Kennarasamband Íslands	648
Kjartan Einarsson	760
Kópavogskaupstaður	39
Kórund h/f	312
Kristinn Grétar Jónsson	165
Kristinn Arnberg Sigurðsson	419
Kristín Anný Jónsdóttir	917
Kristján Bogi Einarsson	152
Kristján Pétursson	620
Kristjón Benediktsson	1267
Landbúnaðarráðuneytið	1173
Landhelgisgæsla Íslands	1301
Landssamband íslenskra útvegamanna	1173
Leó M. Jónsson	1117
Lilja Kristjánsdóttir	1063
Litli-Botn, eigendur	1290
Lífeyrissjóður Iðnaðarmannafélags Suðurnesja	594
Lífeyrissjóður Sóknar	1263
Lífeyrissjóður starfsmanna ríkisins	1323
Lífeyrissjóður Verkfræðingafélags Íslands	875
Líndal, Ágúst	783
Líndal, Jakob, dánarbú	25
Lorelei h/f	368
Læknaþjónustan s/f 325,	336
Lögerfingjar Önnu Sigurbjargar Aradóttur	712
Maack, Gísli	15
Magnús Hansson	1462
Margrét Ísakson	735
Margrét Magnúsdóttir	99
María Magnúsdóttir	871
Mars Incorporated	296
Mathiesen, Erna Árnadóttir	838
Matthías Einarsson	1266
Mercury h/f	1266
Mosaik h/f	1196
Munda Kristbjörg Guðmundsdóttir	361
Noah Samuel Hardy	1444
Nonni h/f	790
Norris, Anna	1311

	Bls.
Oddviti hreppsnefndar Áshrepps	886
Oddviti hreppsnefndar Sveinsstaðahrepps	886
Oddviti hreppsnefndar Þorkelshólshrepps	886
Oddviti Stokkseyrarhrepps	1432
Olga Sigurbjörg Jónsdóttir	1197
Oliufélagið Skeljungur h/f	599
Ott, Walter	568
Ólafur Baldursson	804
Ólafur Bjarnfreðsson	1369
Ólafur Þorri Gunnarsson	419
Ólafur Hrólfsen	1069
Ólafur Magnússon	1241
Ólafur H. Sigtryggsson	146
Ólafur V. Sverrisson	524
Ólafur Þorgeirsson	1215
Ómar Sigtryggsson	568
Pálína Magnúsdóttir	775
Páll A. Pálsson	1326
Páll Þorgeirsson & Co.	302
Pétur Einarsson	1267
Pétur Geirsson	1290
Pétur Guðmundsson	15
Pétur Sverrir Gunnarsson	735
Pétur Gunnlaugsson	765
Pétur M. Jónsson	1290
Pétur Þorvaldsson	56
Rafmagnseftirlit ríkisins	271
Rafmagnsveitur ríkisins	271
Ragnar Halldór Hall skiptaráðandi í Reykjavík	657, 663, 712
Ragnar Magni Magnússon	27
Ragnar Sigurmundsson	560
Ragnar Tómasson	23, 24
Ragnars, Sverrir	1039
Rakel Viggósdóttir	774
Rannveig Jónsdóttir, dánarbúi	1391
Reykjavíkurborg	1281
Reynir Ásmundsson	1432
Ríkissaksóknari	775
Ríkissjóður	271, 336, 427, 594, 648, 775, 875, 906, 1063, 1432
Ríkisspítalarnir	336
Ríkisútvarpið	427
Rækjunes h/f	790
Rögnvaldur Johnsen	609
Samgönguráðherra	943, 1126
Samvinnutryggingar g/t	244, 271
Sanitas h/f	1458

	Bls.
Sara Valdimarsdóttir	1040
Saumastofan Vaka, Sauðárkróki	774
Sewell, John W.	871
Sigfús Sigfússon	886
Sigmar Pétursson	609
Sigmundur Ámundason	1311
Sigríður Katrín Þorbjörnsdóttir	349
Sigríður Þorkeldsdóttir	1290
Sigrún S. Pálsdóttir	1311
Sigurbjörn Þ. Guðmundsson	808
Sigurður Ágústsson h/f	742
Sigurður Einarsson	270
Sigurður Gunnarsson	1068
Sigurður Örn Hjálmtýsson	838
Sigurður Jónsson	587
Sigurður Jónsson	1406
Sigurgeir Jónatansson	38
Sigurjón Hildibrandsson	37, 1196
Sigurjón Ari Sigurjónsson	657
Sigurjón Á. Sigurðsson, dánarbú	361
Sigurlaug Magnúsdóttir	99
Sigurlína Sigurðardóttir	587
Sigurmar K. Albertsson	37
Síldarvinnslan h/f	125
Sjálfseignarfélagið Dýraspítali Watson	1326
Sjóváttryggingarfélag Íslands h/f	1039
Sjöfn Magnúsdóttir	99
Skafti Sveinbjörnsson	1197
SkálmARBær, eigendur og ábúendur	955
Skrifstofutækni h/f, þrotabú	1117
Sléttaból I og II, eigendur	983
Sonja Henný Jónsdóttir	165
Sólveig Aðalbjörg Sæmundsdóttir	1154
Sparisjóður Reykjavíkur og nágrennis	37, 39, 783, 1196
Starfsmannafélag Reykjavíkurborgar	1281
Stálvinnslan h/f	27
Stefán Hjaltason	1462
Steingerður Pálmadóttir	1040
Steypustöð Suðurnesja	146
Steypustöðin Grundarfirði	419
Stjórn Verkamannabústaða í Reykjavík	1190
Stökkseyrarhreppur	1432
Stóri Botn, eigandi	1290
Sturla Jónsson	1290
Style h/f	27
Sunna Borg	1040

	Bls.
Svavar Jóhannsson	439
Svavar G. Jónsson	1197
Sveinbjörg Haraldsdóttir	148
Sveinbjörn Runólfsson	774
Sveinn Ben Aðalsteinsson	520
Sveinsstaðahreppur	886
Sveitarsjóður Mosfellshrepps	208
Sveitarsjóður Staðarsveitar	1263
Sverrir Ragnars	1039
Sverrir Vilhjálmsen	1263
Sælgætisgerðin Móna h/f	296
Thoroddsen, Björn	1085
Tollstjórinn í Reykjavík	1406
Tómas A. Baldvinsson	1190
Trésmiðafélag Reykjavíkur	423
Trésmiðjan Akur h/f	439
Trésmiðjan K-14 s/f	423
Tryggingamiðstöðin h/f	808
Tryggvi Stefánsson	229
Umsjónarnefnd eftirlauna	594, 875
Úlfhildur Hermannsdóttir	1391
Útgerðarfélag Akureyringa h/f	1454
Útgerðarfélagið Njörður h/f	1096
Úthlutunarmenn atvinnuleyfa leigubifreiðastjóra í Reykjavík	943, 1126
Útvarpsstjóri f.h. Ríkisútvarpsins	427
Útver h/f	110
Valborg Eby Þorvaldsdóttir	56
Valdimar Auðunsson	140
Valtýr Guðjónsson	49
Valur Magnússon, þrotabú	229
Valur Vilhjálmsen	663
Valverk s/f	1272
Varmi bílasprautun h.f.	1341
Verkamannafélagið Dagsbrún	1190
Vestmannaeyjakaupstaður	573
Vélsmiðjan Logi	620
Viborg, Garðar G.	1444
Viðar Alfreðsson	427
Víðir Jóhannsson	1082
Vængir h/f	107, 619
Walter Ott	568
Wíum, Elísa	845
Yngvi R. Loftsson	1454, 1458
Þorkelshólshreppur	886
Þorleifur Helgi Eyjólfsson	1290
Þór Snorrason h/f	735

	Bls.
Póra B. Ágústs dóttir	1341
Póroddur Skaftason	871
Pórunn Christiansen	1085
Þráinn Gíslason	1154
Þráinn Stefánsson	1039
Þrotabú Hafnarbúðarinnar h/f	1454, 1458
Þrotabú Skrifstofutækni h/f	1117
Þrotabú Vals Magnússonar	229
Þróttur h/f	524
Prymur h/f, þrotabú	657, 663
Þverárhreppur	886
Ævar Guðmundsson	1341
Ögurvík h/f	1369
Örn Arason	1047

B. Opinber mál.

Anna Kristjánsdóttir	824
Anton Ófeigur Antonsson	102
Axel Gunnar Ólafsson	180
Ármann Kristinsson	290, 293
Ásgeir Sigurðsson	385
Baldvin Guðmundur Ragnarsson	319
Baly, Miroslav Peter	781, 1341
Benedikt Hrafnkelsson	89
Benedikt Jónsson Sverrisson	1028
Benedikz, John Ernest	1207
Bennett, Harry	1107
Björgvin Kristjánsson	1041
Diljá Ólafsdóttir	1148
Eggert Bjarni Arnórsson	1, 2
Eliás Bjarnhéðinn Bjarnhéðinsson	1303
Erlingur Hjálmarsson	1363
Eyjólfur Örn Jóhannsson	530
Finnbogi Ásbjörnsson	1136
Fjölínir Már Baldursson	1359
Freer, Lee Reynir	1380
Friðrik Sigurbjörnsson	832
Gabriele Uth Baly	1341
Gestur Eysteinnsson	32
Gísli Alfreðsson	828
Gränz, Karvel	1017, 1019, 1020
Grétar Sigurður Árnason	454
Griffith David Scobie	1081
Guðmundur Reynir Gunnarsson	1377
Guðmundur Jónsson	716
Guðrún Ragna Aðalsteinsdóttir	582

	Bls.
Guðrún Jóna Halldórsdóttir	654
Gunnar Einarsson	1222
Gunnar Ragnar Gunnarsson	669
Gunnsteinn Jónsson	1366
Halldór Einarsson	1268
Hallgrímur Elísson	1249
Hannes Þórir Hávarðarson	180
Hansen, Unnar Sigurður	1179
Harry Bennett	1107
Hjörtur Óskarsson	1452
Hjörtur Þórarinn Sigurðsson	108
Ingvar Heiðar Þórðarson	357
Jakob Már Böðvarsson	669
Jakob Kristjánsson	681
John Ernest Benedikz	1207
Jóhann Davíð Richardsson	1321
Jóhannes Reynisson	834
Jón Eggertsson	1142
Karvel Gränz	1017, 1019, 1020
Kjartan Skaftason	1107
Kristján Aðalsteinsson	1006, 1023
Lee Reynir Freer	1380
Magnús Hákon Ólafsson	261
Margrét Ágústsdóttir	1257
Marteinn Kristján Einarsson	915
Matthías Guðmundur Gilsson	1259
Miroslav Peter Baly	781, 1341
Oddur Gíslason	723
Ólafur Gunnar Grímsson	1227
Ólafur Ingvi Kristjánsson	753
Páll Ingimarsson	385
Páll Konráð Konráðsson Þormar	1010
Pétur Einarsson	293
Ragnar Örn Eiríksson	1027
Reynir Lúthersson	678
Rósinkrans Kristjánsson	641
Scobie, Griffith David	1081
Scobie, William James	356, 550
Sigmundur Árnason	1319
Sigurbjörn Halldórsson	1356
Sigurður Haukur Engilbertsson	1008, 1012
Sigþór Pétur Svavarsson	290
Stefán Hákonarson	224
Steinar Guðmundsson	802
Sverrir Már Hafsteinsson	1181
Tómas Sigurðsson	1015

Unnar Sigurður Hansen	1179
Unnur Ágústsdóttir	1255
Uth-Baly, Gabriele	1341
Úlfar Þormóðsson	855
Valgeir Viðisson	359
Viktor Scheving Ingvarsson	1303
Vilhjálmur Kristinn Garðarsson	1303
Vilhjálmur Ásgrímur Sveinsson	1385
William James Scobie	356, 550
X	269
Þormar, Páll Konráð Konráðsson	1010
Þormóður Magnús Guðlaugsson	821
Þorsteinn Hreggviðsson	1167
Þórður Jóhann Eypórsson	688
Þuríður Bergmann Jónsdóttir	617

III. SKRÁ

um lög og reglugerðir, samþykktir o.fl. sem vitnað er til
í LV. bindi hæstaréttardóma

1281, *Jónsbók.*

Kaupabálkur.

20. kap. — 143, 145.

1878, nr. 3, 12. apríl. *Lög um skipti á dánarbúum, félagsbúum o.fl.*
— 165, 1314, 1403.

VI. kafli — 1093.

5. gr. — 1402.

35. gr. — 1070, 1080.

57. gr. — 367.

59. gr. — 101.

71. gr. — 1311, 1315.

75. gr. — 1080.

84. gr. — 659, 665.

93. gr. — 1316.

96. gr. — 1316.

1885, nr. 29, 16. desember. *Lög um lögtak og fjárnám án undangengins
dóms eða sáttar.*

1. gr. — 253-255.

15. gr. — 710.

1887, nr. 18, 4. nóvember. *Lög um veð.*
— 317.

3. gr. — 709, 710.

1905, nr. 14, 20. október. *Lög um fyrningu skulda og annarra kröfuréttinda.*

3. gr. — 610, 615, 1417, 1418, 1421, 1429, 1431.

5. gr. — 610.

6. gr. — 616.

7. gr. — 1409, 1417, 1419, 1421, 1424, 1429, 1430, 1431.

1905, nr. 46, 10. nóvember. *Lög um hefð.*
— 1402.

2. gr. — 1393, 1394, 1404, 1405.

8. gr. — 905.

1915, nr. 22, 3. nóvember. *Lög um fasteignamat.*

4. gr. — 173.

1917, nr. 68, 14. nóvember. *Lög um áveitu á Flóann.*

— 173.

- 1917, nr. 75, 14. nóvember. *Lög um útmælingar lóða í kaupstöðum, löggiltum kaupsúnum o.fl.*
2. gr. — 49, 53, 55.
- 1921, nr. 30, 27. júní. *Lög um erfðafjárskatt.*
2. gr. — 1398.
8. gr. — 1402.
10. gr. — 1402.
11. gr. — 715, 1402.
12. gr. — 713.
- 1922, nr. 39, 19. júní. *Lög um lausaffjárkaup.*
— 311.
5. gr. — 46, 844.
34. gr. — 20, 22.
42. gr. — 310, 350, 353, 635.
43. gr. — 110, 119, 126, 310.
47. gr. — 116, 123, 131, 350, 635.
51. gr. — 116, 123, 131.
54. gr. — 310, 311.
61. gr. — 22.
- 1923, nr. 20, 20. júní. *Lög um réttindi og skyldur hjóna.*
— 367, 1093.
VIII. kafli — 1402.
20. gr. — 366, 1457, 1461.
47. gr. — 367.
61. gr. — 1402.
- 1924, nr. 61, 12. september. *Reglugerð um hundahald í Reykjavík.*
1. gr. — 617, 822, 825, 827, 829-831, 833, 834.
2. gr. — 617, 822, 825, 829, 833.
- 1930, nr. 2, 7. janúar. *Lögreglusamþykkt fyrir Reykjavík.*
— 683, 687.
65. gr. — 617, 822, 823, 825, 827, 829-831, 833, 834.
97. gr. — 617, 822, 823, 825, 827, 829, 831, 833, 834.
- 1931, nr. 29, 8. september. *Samningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um hjúskap, ættleiðingu og lögráð.*
11. gr. — 1445, 1448-1451.
12. gr. — 1445.
- 1931, nr. 85, 28. desember. *Auglýsing um gildistöku samnings (fskj. með lögum nr. 29/1931).*
— 1445.
- 1933, nr. 56, 19. júní. *Lög um viðauka við og breytingu á lögum nr. 68/1917 um áveitu á Flóann.*
3. gr. — 173.
- 1933, nr. 93, 19. júní. *Víxillög.*
— 317.
1. gr. — 771, 772.
2. gr. — 772, 785.

- 4. gr. — 806.
- 8. gr. — 789.
- 10. gr. — 767, 768, 771, 772, 785, 787, 789.
- 27. gr. — 806.
- 28. gr. — 771.
- 33. gr. — 318, 772.
- 34. gr. — 743, 785.
- 38. gr. — 806.
- 39. gr. — 314, 806.
- 42. gr. — 804, 806, 807.
- 43. gr. — 771.
- 44. gr. — 317, 806.
- 46. gr. — 314.
- 47. gr. — 752.
- 48. gr. — 743, 771.
- 49. gr. — 771.
- 53. gr. — 805.
- 69. gr. — 789.
- 91. gr. — 806.
- 1933, nr. 94, 19. júní. *Lög um tékka.*
 - 57. gr. — 569, 570, 571.
- 1933, nr. 61, 14. júní. *Reglugerð um raforkuvirki.*
 - 85. gr. — 272, 274.
- 1936, nr. 7, 1. febrúar. *Lög um samningsgerð, umboð og ógilda löggærninga.*
 - 210.
 - II. kafli — 151.
 - 21. gr. — 367.
 - 25. gr. — 592.
 - 30. gr. — 169-171.
 - 31. gr. — 46, 50.
 - 32. gr. — 46, 170, 171, 1092-1094.
 - 35. gr. — 46.
 - 39. gr. — 22.
- 1936, nr. 85, 23. júní. *Lög um meðferð einkamála í héraði.*
 - XVII. kafli — 317.
 - 5. gr. — 25.
 - 36. gr. — 742, 1264.
 - 37.A. gr. — 63.
 - 45. gr. — 29.
 - 46. gr. — 362, 363, 366.
 - 47. gr. — 873.
 - 48. gr. — 873.
 - 66. gr. — 1066, 1177.
 - 67. gr. — 1067, 1174, 1177, 1285, 1286, 1288, 1338.
 - 69. gr. — 1177, 1178.
 - 70. gr. — 54, 1087.

71. gr. — 1177.
82. gr. — 17.
88. gr. — 223, 761, 903, 1065, 1066, 1174, 1176, 1179, 1326.
96. gr. — 1216.
103. gr. — 1125.
105. gr. — 598, 903, 1176, 1179.
106. gr. — 598.
108. gr. — 1064.
109. gr. — 1176, 1179.
113. gr. — 1049.
114. gr. — 144, 422.
115. gr. — 1302.
117. gr. — 1087, 1119.
118. gr. — 28, 31, 662, 667, 1220.
120. gr. — 1463.
175. gr. — 32, 1206.
176. gr. — 714.
177. gr. — 739.
178. gr. — 152, 327, 338, 443, 767, 1300.
180. gr. — 25, 26, 1179, 1289.
188. gr. — 149.
190. gr. — 143, 268, 1272, 1443.
191. gr. — 1083, 1168.
200. gr. — 63, 621.
203. gr. — 743.
207. gr. — 313, 317.
208. gr. — 313, 771, 787, 789, 805, 806.
220. gr. — 1394.
223. gr. — 144, 422.
- 1938, nr. 47, 11. júní. Lög um fasteignasölu.
6. gr. — 1036.
- 1938, nr. 80, 11. júní. Lög um stéttarfélag og vinnudeilur.
6. gr. — 1289.
17. gr. — 345.
44. gr. — 345, 651, 1284.
67. gr. — 648, 1281.
- 1940, nr. 19, 12. febrúar. Almenn hegningarlög.
XXVI. kafli — 357, 359, 1028, 1030, 1256, 1258, 1321.
2. gr. — 549, 1168, 1227.
5. gr. — 1115.
12. gr. — 1227, 1239.
13. gr. — 687, 688.
18. gr. — 267.
20. gr. — 680, 1342, 1346-1348, 1351, 1353, 1354, 1382, 1383.
22. gr. — 387, 403, 416, 552, 553, 1110, 1115.
49. gr. — 676, 1115, 1116, 1344.

50. gr. — 676, 1116.
51. gr. — 586.
57. gr. — 103, 185, 202, 203, 208, 417, 607, 608, 1042, 1141, 1147, 1153, 1182, 1189, 1223, 1226, 1228, 1239, 1240, 1262, 1355, 1362, 1363, 1365, 1366, 1368, 1379, 1380, 1384.
57.a. gr. — 1182.
60. gr. — 181, 205, 207, 1268, 1360, 1368.
69. gr. — 857, 870, 1344, 1348.
70. gr. — 676, 1115, 1168, 1271.
71. gr. — 319, 583, 1262, 1368.
72. gr. — 182, 205, 1384.
74. gr. — 723, 735, 869, 1229, 1239, 1379.
76. gr. — 183, 676, 689, 708, 1115, 1344.
77. gr. — 3, 10, 103, 107, 182, 183, 387, 519, 676, 857, 869, 1115, 1168, 1250, 1259, 1268, 1271, 1344, 1360, 1363, 1368, 1384.
78. gr. — 3, 10, 103, 106, 183, 205, 207, 583, 1268, 1360, 1384.
81. gr. — 1271.
106. gr. — 11, 14, 33-35.
110. gr. — 1028.
120. gr. — 263, 267.
125. gr. — 856, 858, 859, 865, 869.
138. gr. — 387, 407, 416, 417, 837.
146. gr. — 837.
155. gr. — 187, 202, 206, 207, 386, 387, 401, 405, 770, 1006-1008, 1024, 1028
158. gr. — 387, 403, 416.
159. gr. — 298, 299.
173.a. gr. — 1018, 1020, 1023, 1024, 1026.
194. gr. — 678, 681, 1181-1183, 1188.
196. gr. — 1181.
209. gr. — 1304.
210. gr. — 857, 859, 868, 869.
211. gr. — 455, 457, 519, 690, 708, 803.
215. gr. — 688, 754, 755, 758.
217. gr. — 181, 186, 194, 606, 607, 678, 680, 1222, 1223, 1226.
218. gr. — 181, 185, 186, 192, 199, 455, 457, 519, 754, 1227, 1229, 1239.
218.a. gr. — 181. 1222. 1227.
219. gr. — 754, 755, 758.
220. gr. — 455, 457, 519, 916.
231. gr. — 181, 186, 194.
233. gr. — 552, 916.
233.a. gr. — 865.
244. gr. — 104, 106, 109, 182, 185-188, 191, 192, 194, 200, 201, 204-206, 916, 1011, 1180, 1378, 1379, 1381-1383.

246. gr. — 207.
247. gr. — 292, 294, 837.
248. gr. — 104, 106, 109, 294, 837, 1006-1008, 1024, 1344, 1348, 1354.
249. gr. — 292.
252. gr. — 551-553.
254. gr. — 188, 202, 1042, 1081.
255. gr. — 205, 1384.
256. gr. — 1029.
257. gr. — 242.
259. gr. — 552, 916, 1360-1362, 1385, 1387, 1389.
264. gr. — 1240.
1941, nr. 74, 24. júní. *Lög um friðun æðarfugls.*
6. gr. — 174.
1941, nr. 98, 15. júlí. *Reglugerð fyrir Austur-Húnavatnssýslu um fjallskil o.fl.*
6. gr. — 888, 893.
1942, nr. 10, 15. maí. *Lög um notkun vegabréfa innanlands.*
— 775, 779, 780.
1942, nr. 61, 4. júlí. *Lög um málflytjendur.*
4. gr. — 151.
1943, nr. 64, 16. desember. *Lög um birtingu laga og stjórnvaldserinda.*
2. gr. — 947.
7. gr. — 947.
1944, nr. 33, 17. júní. *Stjórnarskrá lýðveldisins Íslands.*
1. gr. — 1065.
2. gr. — 1065.
8. gr. — 827, 831.
40. gr. — 568, 882, 885.
63. gr. — 865.
65. gr. — 109, 357, 359, 1028, 1030, 1180, 1256, 1258, 1321.
66. gr. — 588.
67. gr. — 561, 562, 596, 876, 882, 884, 885, 909, 1140, 1145, 1151.
69. gr. — 1131.
73. gr. — 348.
77. gr. — 562, 568, 882, 885.
1947, nr. 95, 5. júní. *Lög um lögræði.*
5. gr. — 270.
39. gr. — 710.
1947, nr. 124, 22. desember. *Lög um dýralækna.*
5. gr. — 1339.
1948, nr. 37, 1. apríl. *Lög um brunavarnir og brunamál.*
— 266.
1948, nr. 44, 5. apríl. *Lög um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnins.*
— 718, 726.
1948, nr. 97, 18. ágúst. *Auglýsing að fyrirmynd að byggingarsamþykktum.*

- 369.
- 1948, nr. 183, 31. desember. Auglýsing um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingarsamþykktum kaupstaða og kaupúna.
- 369.
- 1949, nr. 18, 22. mars. Lög um kyrrsetningu og lögbann..
3. kafli — 1213.
18. gr. — 737.
20. gr. — 242.
- 1949, nr. 57, 25. maí. Lög um nauðungaruppböð.
- 317.
1. gr. — 710.
4. gr. — 1264.
6. gr. — 143, 144.
8. gr. — 1264.
19. gr. — 422.
27. gr. — 422.
29. gr. — 422.
- 1950, nr. 119, 28. desember. Lög um stjórn flugmála.
4. gr. — 775.
- 1951, nr. 39, 15. mars. Lög um rétt erlendra manna til að stunda atvinnu á Íslandi.
3. gr. — 1335.
- 1951, nr. 49, 16. mars. Lög um sölu lögveðs án undangengins dóms eða sáttar.
1. gr. — 565.
- 1951, nr. 110, 19. desember. Lög um lagagildi varnarsamnings milli Íslands og Bandaríkjanna og um réttarstöðu liðs Bandaríkjanna og eignir þess.
- 779
- 1952, nr. 12, 30. janúar. Lög um ráðstöfun erfðafjárskatts og erfðafjár ríkissjóðs til vinnuheimila.
1. gr. — 715.
- 1952, nr. 73, 25. nóvember. Lög um tilkynningar aðsetursskipta.
5. gr. — 1446.
6. gr. — 1446.
- 1953, nr. 7, 3. febrúar. Lög um hundahald og varnir gegn sullaveiki.
1. gr. — 617, 822, 823, 825, 827, 829-831, 833, 834.
7. gr. — 617, 822, 823, 825, 827, 829, 831, 833, 834.
- 1953, nr. 18, 11. febrúar. Lög um íslensk vegabréf.
- 775, 779.
- 1953, nr. 19, 11. febrúar. Lög um ættleiðingu.
1. gr. — 1446, 1450, 1451.
- 1953, nr. 23, 16. febrúar. Lög um leigubifreiðar í kaupstöðum.
- 943, 949.
- 1954, nr. 20, 8. mars. Lög um váttryggingarsamninga.
25. gr. — 285.

1954, nr. 38, 14. apríl. Lög um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

7. gr. — 430.

28. gr. — 650.

29. gr. — 430, 650, 651, 1287.

31. gr. — 648-653.

1954, nr. 106, 17. desember. Lög um yfirstjórn mála á varnarsvæðunum o.fl.

— 775.

1954, nr. 128, 19. október. Reglugerð um útgáfu og notkun vegabréfa á varnarsvæðunum á Keflavíkurflugvelli.

— 775.

1. gr. — 778.

2. gr. — 778.

3. gr. — 778.

7. gr. — 778.

9. gr. — 778.

1955, nr. 22, 3. maí. Lög um breytingu á almennum hegningarlögum nr.-19/1940.

4. gr. — 103, 185, 208, 607, 608, 1042, 1226, 1228, 1239, 1262, 1263, 1355, 1384.

1955, nr. 25, 7. maí. Lög um breytingu á lögum nr. 23/1953 um leigubifreiðar í kaupstöðum.

— 943, 949, 950, 953, 1126, 1129.

1. gr. — 1127, 1131-1133, 1135.

2. gr. — 954.

1956, nr. 20, 1. mars. Lög um breytingu á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.

1. gr. — 1360, 1361.

1956, nr. 24, 29. mars, Lög um almannatryggingar.

— 452.

1956, nr. 29, 7. apríl. Lög um atvinnuleysistryggingar.

— 452.

1956, nr. 57, 10. apríl. Lög um prentrétt.

3. gr. — 857, 859, 869.

10. gr. — 856, 859, 865, 869.

15. gr. — 856, 859, 865, 869.

28. gr. — 857.

29. gr. — 859, 860.

30. gr. — 857, 859.

1956, nr. 13, 9. febrúar. Reglugerð um takmörkun leigubifreiða í Reykjavík og ráðstöfun atvinnuleyfa.

— 953.

3. gr. — 943-945, 950, 954.

11. gr. — 944, 951.

1957, nr. 21, 13. apríl Lög um dýravernd.

1. gr. — 656.

2. gr. — 656.
18. gr. — 654.
- 1957, nr. 40, 29. maí. Lög um leigubifreiðar í kaupstöðum og kauptúnum.
1. gr. — 1127.
- 1958, nr. 16, 9. apríl. Lög um rétt verkafólks til uppsagnarfrests og um rétt þess og fastra starfsmanna til launa vegna sjúkdóms- og slysaforfalla.
— 450, 453, 454, 1061.
4. gr. — 452.
7. gr. — 449.
- 1959, nr. 193, 21. desember. Auglýsing um breyting á reglugerð nr 128/1954.
— 777, 780.
- 1959, nr. 202, 19. nóvember. Reglugerð um takmörkun leigubifreiða í Reykjavík og um ráðstöfun atvinnuleyfa.
— 952.
10. gr. — 944, 953.
- 1960, nr. 4, 20. febrúar. Lög um efnahagsmál.
— 932.
- 1960, nr. 30, 25. maí. Lög um skipan gjaldeyris- og innflutningsmála o.fl.
— 369.
- 1960, nr. 35, 30. maí. Lög um lögheimili.
10. gr. — 1445, 1446, 1451.
- 1960, nr. 58, 28. júní. Lög um bann við okri, dráttarvexti o.fl.
— 22, 210.
1. gr. — 932.
2. gr. — 932.
3. gr. — 932.
5. gr. — 932, 942.
7. gr. — 170, 171.
- 1961, nr. 10, 29. mars. Lög um Seðlabanka Íslands.
13. gr. — 22, 932, 942, 1106.
33. gr. — 1106.
- 1961, nr. 25, 23. mars. Lög um breytingu á lögum nr. 20/1923 um réttindi og skyldur hjóna.
— 367.
- 1961, nr. 58, 29. mars. Sveitarstjórnarlög.
92. gr. — 217.
- 1961, nr. 63, 29. mars. Lög um lögskráningu sjómanna.
15. gr. — 1465.
16. gr. — 1465.
- 1961, nr. 102, 28. desember. Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að staðfesta fyrir Íslands hönd Parísarsamþykktina um vernd eignaréttinda á sviði iðnaðar.
Fylgiskjal (samþykkt) 8. gr. — 299, 301.
- 1962, nr. 8, 14. mars. Erfðalög.
7. gr. — 1402.

11. gr. — 592.
- 1963, nr. 16, 29. apríl. Lög um breytingu á lögum nr. 73/1952 um tilkynningar aðsetursskipta.
2. gr. — 1446.
- 1963, nr. 66, 31. desember. Siglingalög.
- X. kafli — 1083.
- 1963, nr. 67, 31. desember. Sjómannalög.
13. gr. — 528, 1464.
18. gr. — 520, 523, 529, 1241, 1246, 1248, 1370, 1371.
28. gr. — 528, 529.
33. gr. — 523, 528.
- 1964, nr. 34, 21. maí. Lög um loftferðir.
77. gr. — 775.
- 1964, nr. 258, 7. desember. Reglugerð um sölu og meðferð á flugeldum og öðrum skoteldum.
3. gr. — 266.
- 1965, nr. 10, 20. mars. Girðingalög.
13. gr. — 898.
16. gr. — 898, 900.
- 1965, nr. 25, 21. apríl. Lög um útgáfu og notkun nafnskírteina.
- 775, 779, 780.
- 1965, nr. 71, 22. maí. Lög um breytingu á lögum nr. 58/1960 um bann við okri, dráttarvexti o.fl.
1. gr. — 932.
- 1966, nr. 1, 31. janúar. Lög um leigubifreiðar.
1. gr. — 1127.
2. gr. — 944, 951, 952.
- 1966, nr. 33, 26. apríl. Lög um fuglaveiðar og fuglafriðun.
8. gr. — 1343, 1344, 1346, 1347, 1351, 1353.
32. gr. — 1347.
34. gr. — 1343, 1344, 1347, 1353.
37. gr. — 1342.
38. gr. — 1342-1344, 1346-1348, 1351, 1353, 1355.
39. gr. — 1342-1344, 1347, 1353.
40. gr. — 1342.
- 1967, nr. 25, 22. apríl. Lög um Landhelgisgæslu Íslands.
3. gr. — 1302.
- 1967, nr. 58, 29. apríl. Orkulög.
- IX. kafli — 285.
36. gr. — 285.
37. gr. — 285, 289.
55. gr. — 275, 289.
57. gr. — 289.
- 1967, nr. 158, 29. september. Auglýsing um staðfestingu á byggingar-samþykktum (m.a. fyrir Akureyrarkaupstað).
- 381, 383.

1968, nr. 38, 18. apríl. Lög um breytingu á lögum nr. 21/1957 um dýravernd.

1. gr. — 654.

1968, nr. 40, 23. apríl. Umferðarlög.

25. gr. — 4, 92, 225, 226, 321, 584, 642, 1209, 1249, 1250, 1254, 1259, 1260, 1357, 1358, 1360, 1361, 1363-1365, 1367, 1386, 1387, 1390, 1453.

27. gr. — 4, 321, 1029, 1249, 1250, 1259, 1260, 1357, 1358, 1363-1365.

37. gr. — 248, 249, 321, 754, 755, 758, 820, 1250, 1254.

38. gr. — 5.

40. gr. — 682, 683, 687.

41. gr. — 321.

45. gr. — 248, 249, 642, 1052.

47. gr. — 248, 249, 814, 815, 820.

49. gr. — 248, 321, 754, 755, 758, 814, 815, 820, 1052.

50. gr. — 683.

52. gr. — 1049.

55. gr. — 820.

67. gr. — 919, 938, 940.

68. gr. — 248, 811, 814, 1053.

69. gr. — 248, 811, 814, 919, 938.

70. gr. — 248, 814, 919, 938.

74. gr. — 248, 811, 814, 919, 938.

80. gr. — 4, 5, 10, 92, 98, 225, 226, 321, 584, 586, 642, 647, 683, 755, 758, 1209, 1250, 1254, 1259, 1260, 1357, 1358, 1360-1365, 1367, 1368, 1386, 1387, 1390, 1453.

81. gr. — 4, 92, 98, 226, 321, 584, 586, 642, 683, 755, 758, 1208, 1209, 1249, 1250, 1254, 1259, 1260, 1262, 1357-1359, 1361, 1363, 1367, 1368, 1387, 1390, 1453.

1968, nr. 47, 2. maí. Lög um vörumerki.

2. gr. — 300.

3. gr. — 301.

4. gr. — 301.

9. gr. — 300.

14. gr. — 299, 301.

37. gr. — 299.

41. gr. — 301.

1968, nr. 73, 9. október. Lög um rétt manna til að kalla sig verkfræðinga, húsameistara, tæknifræðinga eða byggingarfræðinga.

3. gr. — 232.

11. gr. — 231, 232.

1969, nr. 59, 28. maí. Lög um tollheimtu og tollefirlit.

— 1410.

50. gr. — 1417, 1418, 1421, 1424, 1429, 1431.

54. gr. — 1408, 1409, 1416-1419, 1421, 1424, 1429-1431.

- 60. gr. — 1167, 1170.
- 61. gr. — 1167, 1169, 1170.
- 63. gr. — 386, 401, 402, 415, 416.
- 71. gr. — 1167-1170.
- 72. gr. — 1170.
- 1969, nr. 63, 28. maí. *Lög um verslun ríkisins með áfengi, tóbak og lyf.*
 - 1. gr. — 1168, 1170.
 - 15. gr. — 1168, 1170
- 1969, nr. 80, 23. júní. *Læknalög.*
 - 8. gr. — 342.
 - 9. gr. — 342.
- 1969, nr. 82, 2. júlí. *Áfengislög.*
 - 2, 319.
 - 3. gr. — 1168, 1170.
 - 21. gr. — 1303, 1304, 1310.
 - 24. gr. — 4, 321.
 - 33. gr. — 4, 321, 1168, 1170, 1303, 1304.
- 1969, nr. 2, 24. febrúar. *Auglýsing um aðild að Norðurlandasamningi um almannaskráningu.*
 - 1446.
- 1969, nr. 13, 6. október. *Auglýsing um gildistöku Norðurlandasamnings um almannaskráningu.*
 - 1446.
- 1969, nr. 96, 31. desember. *Auglýsing um staðfestingu forseta Íslands á reglugerð um stjórnarráð Íslands.*
 - 8. gr. — 275.
- 1970, nr. 1, 11. febrúar. *Lög um tollskrá o.fl.*
 - 1427, 1431.
 - 37. gr. — 386, 401, 415.
- 1970, nr. 18, 3. apríl. *Lög um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum.*
 - 1. gr. — 877.
- 1970, nr. 30, 12. maí. *Lög um Húsnæðismálastofnun ríkisins.*
 - 1274, 1275.
 - 31. gr. — 639.
- 1970, nr. 31, 5. maí. *Lög um dýralækna.*
 - 1330, 1340.
 - 1. gr. — 1332, 1333, 1337-1339.
 - 3. gr. — 1327, 1332, 1335, 1337, 1339.
- 1970, nr. 36, 9. maí. *Lög um leigubifreiðar.*
 - 953.
 - 8. gr. — 1127.
 - 10. gr. — 944, 947, 954.
- 1970, nr. 51, 12. maí. *Lög um Siglingamálastofnun ríkisins.*
 - 2. gr. — 722, 732.
- 1970, nr. 52, 12. maí. *Lög um eftirlit með skipum.*
 - 26. gr. — 1098, 1099, 1103, 1106.

1970, nr. 53, 12. maí. Lög um skráningu skipa.

14. gr. — 722.

15. gr. — 1106.

1970, nr. 55, 12. maí. Lög um breytingu á umferðarlögum nr. 40/1968.
— 938.

1970, nr. 76, 25. júní. Lög um lax- og silungsveiði.

1. gr. — 1140, 1146, 1152.

14. gr. — 1136-1140, 1142-1146, 1148-1152.

19. gr. — 1151.

27. gr. — 176.

94. gr. — 1140, 1146, 1152.

97. gr. — 1136, 1138, 1142, 1144, 1148, 1150.

100. gr. — 1138, 1144, 1150.

1970, nr. 87, 6. ágúst. Lög um gjöld til holræsa, gangstétta og varanlegs slitlags á götum á Akureyri.

2. gr. — 369.

1971, nr. 63, 16. apríl. Lög um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum.
— 877-879.

1. gr. — 880.

2. gr. — 880.

1971, nr. 67, 20. apríl. Lög um almannatryggingar.
— 453, 454, 922.

45. gr. — 452.

1971, nr. 68, 15. júní. Lög um tekjuskatt og eignarskatt.
— 1046.

15. gr. — 1045.

1971, nr. 177, 3. maí. Reglugerð fyrir Austur-Húnavatnssýslu um fjallskil
o.fl.

1. gr. — 888.

2. gr. — 888.

6. gr. — 888.

1971, nr. 264, 31. desember. Reglugerð um raforkuvirki.

114. gr. — 287.

121. gr. — 287.

128. gr. — 287.

315. gr. — 272, 274, 284.

1972, nr. 50, 26. maí. Lög um breytingu á lögum nr. 30/1921 um erfðafjár-
skatt.
— 715.

6. gr. — 713.

1972, nr. 60, 29. maí. Lög um stofnun og slit hjúskapar.
VI. kafli — 165.

45. gr. — 258.

46. gr. — 1093.

54. gr. — 133, 138, 139, 1086, 1093, 1094.

55. gr. — 1093.

- 1972, nr. 73, 29. maí. Höfundalög.
54. gr. — 1017.
- 1972, nr. 214, 28. júlí. Reglugerð um takmörkun leigubísfreiða í Reykjavík og ráðstöfun atvinnuleyfa.
— 949, 953, 954.
2. gr. — 952.
8. gr. — 1127, 1128, 1134.
15. gr. — 947.
- 1973, nr. 11, 6. apríl. Lög um framkvæmd eignarnáms.
17. gr. — 912.
- 1973, nr. 46, 25. apríl. Lög um kjarasamninga opinberra starfsmanna.
— 345.
5. gr. — 328.
25. gr. — 651.
32. gr. — 333.
- 1973, nr. 57, 27. apríl. Lög um atvinnuleysistryggingar.
4. gr. — 879.
16. gr. — 451.
- 1973, nr. 59, 30. apríl. Lög um breytingu á lögum nr. 30/1970 um Húsnæðismálastofnun ríkisins.
7. gr. — 639.
- 1973, nr. 75, 21. júní. Lög um Hæstarétt Íslands.
2. gr. a. — 917.
13. gr. — 269, 423, 839, 1118, 1442, 1443.
16. gr. — 146, 423.
20. gr. — 146, 368, 423, 439, 525, 604, 609, 957, 1085, 1373, 1455, 1458.
21. gr. — 25, 27, 30, 230, 231, 354, 712, 871, 1063, 1068, 1069, 1080, 1118, 1212, 1213, 1273, 1311, 1323.
22. gr. — 25, 354.
27. gr. — 713.
36. gr. — 57, 110, 118, 125, 368, 657, 663, 838, 839, 1085.
39. gr. — 24, 107, 1267.
44. gr. — 610.
45. gr. — 274, 369, 569, 599, 907, 1048, 1050.
53. gr. — 660, 666.
58. gr. — 714, 761, 1050, 1087.
- 1974, nr. 6, 5. mars. Lög um tollskrá o.fl.
— 1410.
15. gr. — 1408, 1416.
16. gr. — 1408, 1416.
18. gr. — 1408, 1416.
20. gr. — 1408, 1416.
37. gr. — 386, 401, 415.
- 1974, nr. 9, 14. mars. Lög um starfskjör launþega o.fl.
— 882.

- 2. gr. — 877.
- 3. gr. — 424, 426.
- 1974, nr. 25, 24. apríl. Lög um breytingu á umferðarlögum nr. 40/1968.
— 938.
- 1974, nr. 5. 16. maí. Lög um gatnagerðargjöld.
— 210, 212, 213, 221, 566.
- 1. gr. — 220, 222, 575.
- 3. gr. — 561-563, 565, 573-580.
- 4. gr. — 561-563, 565, 567, 573, 578, 580. 581.
- 5. gr. — 561, 563, 573, 578, 579.
- 6. gr. — 563, 576, 581.
- 1974, nr. 45, 13. maí. Lög um breytingu á lögum nr. 44/1948 um vísindalega verndun fiskimiða landgrunnsins.
— 718, 726.
- 1974, nr. 65, 21. maí. Lög um ávana- og fíkniefni.
— 360, 1022, 1322.
- 2. gr. — 531, 549, 672, 676, 1018, 1020, 1024, 1110, 1115, 1269, 1271.
- 5. gr. — 531, 532, 549, 550, 672, 676, 1018, 1020, 1024, 1110, 1115, 1269, 1271.
- 6. gr. — 531, 549, 672, 676, 1018, 1020, 1024, 1110, 1115, 1269, 1271.
- 1974, nr. 74, 31. ágúst. Lög um meðferð opinberra mála.
- 1. gr. — 231.
- 4. gr. — 269.
- 32. gr. — 291-293, 296, 1223.
- 43. gr. — 859.
- 48. gr. — 360, 654, 657, 1018, 1020.
- 49. gr. — 654, 656, 1018
- 51. gr. — 1018.
- 59. gr. — 654, 656, 1017.
- 61. gr. — 777, 779.
- 67. gr. — 108, 109, 356-359, 551, 553, 678-681, 781, 803, 915, 916, 1007, 1010, 1012, 1014, 1016, 1023, 1026, 1028, 1030, 1082, 1180, 1256, 1319, 1320, 1322.
- 72. gr. — 781, 783, 1082.
- 73. gr. — 1014.
- 75. gr. — 291, 293, 678, 680, 681.
- 80. gr. — 1182.
- 89. gr. — 93.
- 108. gr. — 263, 717, 725, 837.
- 115. gr. — 291, 292, 296, 324.
- 118. gr. — 320, 324, 455, 519, 682, 686, 856, 1181, 1303, 1309, 1357, 1358, 1360.
- 125. gr. — 1168.
- 131. gr. — 1182.

132. gr. — 1182.
 133. gr. — 1182.
 134. gr. — 1182.
 140. gr. — 292, 296, 688.
 141. gr. — 10, 98, 324, 677, 708, 834, 870, 1271, 1362, 1365, 1368.
 142. gr. — 670, 677.
 143. gr. — 870.
 145. gr. — 1226.
 147. gr. — 180, 604.
 150. gr. — 778.
 151. gr. — 776, 778-780.
 152. gr. — 778.
 154. gr. — 776, 780.
 157. gr. — 780.
 165. gr. — 1168.
 166. gr. — 670.
 171. gr. — 269, 290, 293.
 172. gr. — 108, 356, 357, 359, 551, 617, 678, 781, 802, 1010, 1014,
 1015, 1017, 1019, 1020, 1023, 1027, 1029, 1081, 1179,
 1255, 1257, 1301, 1319, 1321.
 174. gr. — 386.
 175. gr. — 688.
 177. gr. — 1168.
 183. gr. — 1452.
 188. gr. — 1342, 1345, 1346.
- 4, nr. 174, 30. maí. Reglugerð um úthlutun olíustyrks.
 4. gr. — 835.
- 4, nr. 390, 19. desember. Reglugerð um sölu og meðferð ávana- og
 fíkniefna.
 — 360, 1322.
 2. gr. — 531, 549, 672, 676, 1110, 1115, 1269, 1271.
 10. gr. — 531, 549, 672, 676, 1110, 1115, 1269, 1271.
- 5, nr. 6, 28. febrúar. Lög um ráðstafanir til að draga úr áhrifum olíu-
 verðshækkana á hitunarkostnað íbúða o.fl.
 — 836.
- 5, nr. 31, 23. maí. Lög um breytingu á lögum nr. 51/1974 um gatna-
 gerðargjöld.
 — 561, 565-567, 573.
 1. gr. — 562, 575, 579, 580, 581.
- 5, nr. 21, 20. október. Auglýsing um nýja alþjóðapóstsamninga.
 25. gr. — 20.
- 5, nr. 299, 15. júlí. Reglugerð um fiskveiðilandhelgi Íslands.
 1. gr. — 718, 726, 734.
- 5, nr. 430, 15. september. Reglugerð um gatnagerðargjöld í Eskifjarðar-
 kaupstað.
 — 561, 565, 566.

5. gr. — 564, 567.

6. gr. — 564, 567.

9. gr. — 568.

1975, nr. 445, 17. september. Reglugerð um takmörkun leigubifreiða í Reykjavík og ráðstöfun atvinnuleyfa.

6. gr. — 947.

1976, nr. 9, 27. febrúar. Lög um ráðstafanir til að draga úr áhrifum olíuverðshækkana á hitunarkostnað íbúða o.fl.

— 836.

1976, nr. 29, 26. maí. Lög um kjarasamninga Bandalags starfsmanna ríkis og bæja.

VII. kafli — 1281.

31. gr. — 652, 653.

34. gr. — 651, 653, 1285, 1286, 1289.

41. gr. — 1284, 1286, 1287, 1289.

1976, nr. 33, 20. maí. Lög um breytingu á lögum nr. 63/1971 um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum.

— 879.

3. gr. — 878.

1976, nr. 54, 25. maí. Lög um breytingu á umferðarlögum nr. 40/1968.

— 4, 5, 98, 225, 226, 321, 584, 642, 683, 755, 758, 1209, 1254, 1260, 1357, 1363-1365, 1367, 1368, 1386, 1387, 1453.

1976, nr. 59, 31. maí. Lög um fjölbýlishús.

III. kafli — 591.

2. gr. — 592.

5. gr. — 592, 1219.

9. gr. — 1219.

10. gr. — 587, 592, 593.

11. gr. — 588, 592, 593, 1219.

13. gr. — 592, 1219, 1220.

15. gr. — 592.

18. gr. — 592.

1976, nr. 62, 31. maí. Lög um breyting á umferðarlögum nr. 40/1968.

— 938.

1976, nr. 65, 31. maí. Jarðalög.

1. gr. — 913.

6. gr. — 142, 144.

10. gr. — 913.

12. gr. — 910, 913, 914, 1174-1178.

26. gr. — 909, 912, 913.

1976, nr. 71, 31. maí. Lög um breyting á lögum nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftrilít.

1. gr. — 1169.

2. gr. — 1167, 1168.

1976, nr. 81, 31. maí. Lög um veiðar í fiskveiðilandhelgi Íslands.

2. gr. — 718, 722, 726, 734.

3. gr. — 171, 718, 722, 725, 726, 734.
17. gr. — 718, 723, 726, 734.
21. gr. — 718, 726, 734.
- 1976, nr. 94, 20. maí. Lög um skráningu og mat á fasteignum.
17. gr. — 1274, 1276, 1279, 1280.
- 1976, nr. 101, 28. desember. Lög um breytingu á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.
— 586.
4. gr. — 676, 1115.
9. gr. — 1182.
- 1976, nr. 107, 28. desember. Lög um breyting á lögum um meðferð opinberra mála nr. 74/1974.
— 1014.
5. gr. — 291-293, 296, 1223.
13. gr. — 291.
19. gr. — 291, 292, 296.
- 1976, nr. 120, 31. desember. Lög um tollskrá o.fl.
5. gr. — 1426.
32. gr. — 386, 401, 402, 416, 1426.
- 1976, nr. 236, 9. júní. Reglugerð um kjarasamninga starfsmanna sveitar- og sýslufélaga innan Bandalags starfsmanna ríkis og bæja.
VII. kafli — 1284.
26. gr. — 1282.
32. gr. — 1286, 1287, 1289.
34. gr. — 1284.
- 1976, nr. 280, 25. júní. Reglugerð um samþykktir fyrir húsfélög.
1. gr. — 588, 592, 593.
2. gr. — 592.
3. gr. — 592.
4. gr. — 592.
6. gr. — 592.
15. gr. — 587, 592.
- 1977, nr. 4, 24. mars. Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að leyfa hf. Olíumöl innflutning á olíupramma.
— 1103.
- 1977, nr. 13, 26. apríl. Lög um ráðstafanir til að draga úr áhrifum olíuverðhækkana á hitunarkostnað íbúða o.fl.
— 836.
- 1977, nr. 64, 28. desember. Lög um breyting á lögum nr. 101/1970 um Lífeyrissjóð bænda.
3. gr. — 595.
- 1977, nr. 67, 29. desember. Lög um breyting á lögum nr. 63/1971 um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélagum.
2. gr. — 595, 876, 879.
- 1977, nr. 178, 14. apríl. Reglur um veiði göngusilungs í sjó í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu.

- 1136, 1137, 1139, 1140, 1142, 1143, 1145, 1146, 1148, 1149, 1151, 1152.
- 1977, nr. 219, 27. maí. *Reglugerð um úthlutun oliustyrks.*
 - 4. gr. — 835.
- 1977, nr. 285, 26. júlí. *Reglugerð um gatnagerðargjöld í Vestmannaeyja-kaupstað.*
 - 578.
 - 2. gr. — 577.
 - 3. gr. — 573.
 - 5. gr. — 578.
- 1978, nr. 6, 5. maí. *Gjaldþrotalög.*
 - 24. gr. — 736, 737, 739, 740.
 - 54. gr. — 1123.
 - 61. gr. — 1123, 1124.
 - 62. gr. — 1123.
 - 63. gr. — 1123, 1124.
 - 67. gr. — 1124.
 - 68. gr. — 1125.
 - 86. gr. — 658, 659, 664, 665.
 - 90. gr. — 659, 665.
 - 91. gr. — 660, 665.
 - 105. gr. — 664.
 - 108. gr. — 658-661, 663-666.
 - 110. gr. — 660, 665.
 - 122. gr. — 658, 659, 664, 665.
 - 135. gr. — 660.
- 1978, nr. 9, 5. maí. *Lög um geymslufé.*
 - 7. gr. — 807.
- 1978, nr. 32, 12. maí. *Lög um hlutafélög.*
 - 3. gr. — 317.
 - 60. gr. — 1122.
 - 120. gr. — 1122, 1123.
- 1978, nr. 39, 10. maí. *Þinglýsingalög.*
 - 7. gr. — 1437.
 - 15. gr. — 1437, 1438.
 - 18. gr. — 1434, 1437-1439.
 - 19. gr. — 1433, 1437.
 - 24. gr. — 639.
 - 25. gr. — 639.
 - 49. gr. — 1438.
- 1978, nr. 40, 18. maí. *Lög um tekjuskatt og eignarskatt.*
 - 1064.
 - 32. gr. — 1043, 1045, 1046.
 - 38. gr. — 1043, 1045, 1046.
 - 95. gr. — 1046.
 - 96. gr. — 1046.

- 1978, nr. 46, 12. maí. Lög um breytingu á lögum nr. 30/1921 um erfða-
fjárskatt.
— 715.
- 1978, nr. 52, 11. maí. Lög um breytingu á áfengislögum nr. 82/1969.
— 2, 4, 321.
5. gr. — 1168.
- 1978, nr. 54, 16. maí. Byggingarlög.
— 384.
9. gr. — 385.
15. gr. — 375, 377, 384.
- 1978, nr. 56, 16. maí. Lög um verðlag, samkeppnishömlur og óréttmæta
viðskiptahætti.
30. gr. — 298, 299, 301.
52. gr. — 298, 299.
- 1978, nr. 65, 18. maí. Lög um breyting á umferðarlögum nr. 40/1968.
— 938.
1. gr. — 919.
3. gr. — 919.
- 1978, nr. 97, 14. júlí. Lög um áskorunarmál.
— 1442, 1455, 1459.
10. gr. — 147.
13. gr. — 1068, 1069.
14. gr. — 1068.
- 1978, nr. 117, 30. desember. Lög um nýbyggingagjald.
— 378.
- 1978, nr. 406, 3. nóvember. Reglugerð um fasteignaskráningu og fasteigna-
mat.
8. gr. — 1274, 1276, 1278-1280.
- 1978, nr. 414, 4. desember. Reglugerð um umferðarmerki og notkun þeirra.
29. gr. — 3.
- 1979, nr. 13, 10. apríl. Lög um stjórn efnahagsmála o.fl.
VII. kafli — 1106.
- 1979, nr. 19, 1. maí Lög um rétt verkafólks til uppsagnarfrests frá störfum
og til launa vegna sjúkdóms- og slysaforfalla.
— 449, 452, 454.
1. gr. — 1190.
4. gr. — 1059-1061.
5. gr. — 1058-1062.
- 1979, nr. 23, 2. maí. Lög um breyting á lögum nr. 3/1878 um skipti á
dánarþúum og félagsþúum o.fl.
1. gr. — 659, 663.
- 1979, nr. 24, 21. maí. Lög um breyting á lögum nr. 75/1973 um Hæstarétt
Íslands.
— 839.
- 1979, nr. 29, 8. maí. Lög um breyting á lögum nr. 30/1970 um Húsnæðis-
málastofnun ríkisins.

2. gr. — 917.

1979, nr. 56, 30. maí. Lög um dómvexti.

— 111, 119, 126, 595, 624, 934, 942, 1031, 1032, 1050, 1100, 1165.

1979, nr. 60, 31. maí. Lög um Rafmagnseftirlit ríkisins.

— 285.

1. gr. — 287.

4. gr. — 285.

5. gr. — 285, 289.

7. gr. — 284, 287.

1979, nr. 97, 24. desember. Lög um eftirlaun til aldraðra.

— 877, 879, 881.

2. gr. — 598.

7. gr. — 598, 880, 884.

21. gr. — 597, 880, 881, 883, 884.

22. gr. — 884.

23. gr. — 880.

24. gr. — 596-598, 883-885.

25. gr. — 595-598, 876, 880, 882-885.

1979, nr. 2, 12. janúar. Reglugerð um nýbyggingargjald.

10. gr. — 378.

1979, nr. 219, 9. maí. Reglugerð um takmörkun leigubífreiða í Reykjavík og ráðstöfun atvinnuleyfa.

— 953.

6. gr. — 947, 949.

10. gr. — 947, 954.

1980, nr. 13, 9. apríl. Lög um breyting á lögum nr. 8/1972 um tekjustofna sveitarfélaga.

— 567.

1980, nr. 31, 22. maí. Lög um breyting á umferðarlögum nr. 40/1968.

— 938.

1980, nr. 49, 30. maí. Lög um breyting á sjómannalögum nr. 67/1963.

1. gr. — 520, 523, 1241, 1246.

1980, nr. 51, 9. júní. Lög um Húsnæðisstofnun ríkisins.

— 1192, 1274-1276.

66. gr. — 1278-1280.

1980, nr. 55, 9. júní. Lög um starfskjör launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda.

— 426.

1980, nr. 60, 3. júní. Lög um breyting á lögum nr. 65/1974 um ávana- og fíkniefni.

— 531, 549, 672, 676, 1110, 1115, 1269, 1271.

1980, nr. 73, 26. nóvember. Lög um tekjustofna sveitarfélaga.

3. gr. — 1276.

4. gr. — 1278, 1279.

1980, nr. 98, 31. desember. Lög um breyting á lögum nr. 29/1963 um líf-

eyrissjóð starfsmanna ríkisins.

— 1326.

1981, nr. 454, 24. júlí. *Reglur um veiði göngusilungs í lagnet í sjó í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu.*

— 1136-1140, 1142-1146, 1148-1152.

4. gr. — 1140, 1146, 1152.

5. gr. — 1140, 1146, 1152.

1981, nr. 20, 18. maí. *Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.*

— 185, 192.

3. gr. — 1271.

10. gr. — 1222, 1223.

11. gr. — 455, 457, 519, 754, 1227, 1239.

1981, nr. 28, 26. maí. *Lög um breyting á lögum nr. 85/1936 um meðferð einkamála í héraði.*

— 598, 873, 1179.

6. gr. — 25.

9. gr. — 63.

15. gr. — 361.

22. gr. — 761.

40. gr. — 268, 1272, 1443.

1981, nr. 50, 29. maí. *Lög um hollustuhætti og heilbrigðiseftirlit.*

22. gr. — 618.

32. gr. — 618.

1981, nr. 64, 2. júní. *Lög um atvinnuleysistryggingar.*

21. gr. — 451.

1981, nr. 75, 14. september. *Lög um tekjuskatt og eignarskatt.*

32. gr. — 1045, 1046.

38. gr. — 1045, 1046.

82. gr. — 1064, 1067.

95. gr. — 1044, 1045.

100. gr. — 1066.

1981, nr. 77, 1. október. *Lög um dýralækna.*

1. gr. — 1332.

1982, nr. 36, 7. maí. *Lög um Sinfóníuhljómsveit Íslands.*

3. gr. — 431.

10. gr. — 431.

1982, nr. 75, 13. maí. *Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940 og um breyting á sektarmörkum nokkurra laga.*

— 824, 826-828, 830.

1. gr. — 676.

7. gr. — 654.

9. gr. — 672, 676, 1110, 1115, 1116, 1269, 1271.

10. gr. — 618, 822, 823, 825, 827, 829, 831, 833, 834.

17. gr. — 1303.

47. gr. — 1342, 1343, 1346, 1347, 1351, 1353, 1355.

- 1982, nr. 89, 12. mars. Reglugerð um breyting á reglugerð nr. 219/1979 um takmörkun leigubífreiða í Reykjavík og ráðstöfun atvinnuleyfa.
— 949.
- 1984, nr. 60, 1. júní. Lög um Húsnæðisstofnun ríkisins.
IV. kafli — 1274.
- 1984, nr. 90, 30. maí. Lög um breyting á jarðalögum nr. 65/1976.
— 1175.

IV. EFNISKRÁ

A. Atriðisorð efnisskrár.

Aðflutningsgjöld
 Aðild
 Afréttir
 Afsagnarkostnaður
 Afsal
 Alþjóðlegur einkamálaréttur
 Atvinnuréttindi
 Áfengislög
 Áfrýjun
 Áfrýjunarkostnaður
 Ákæra
 Árás á opinberan starfsmann
 Áskorunarmál
 Ávana- og fíkniefni
 Bein fógétagerð
 Bifreiðar
 1. Einkamál
 2. Opinber mál
 Bótaábyrgð hins opinbera
 Brot gegn friðhelgi einkalífs
 Brot í opinberu starfi
 Búskipti
 Byggingargjöld
 Byggingarleyfi
 Dagsektir
 Dómarar, dómstólar
 Dómkröfur
 Dómsátt
 Dýralæknar
 Eftirlaun til aldraðra
 Eignardómsmál
 Eignaupptaka
 Endurheimta
 Erfðafjárskattur
 Erfðamál
 Farbann (ferðabann)

Fasteign
 Fasteignagjöld
 Fasteignakaup
 Fasteignasala
 Félag
 Félagsdómur
 Févíti
 Fiskveiðabrot
 Fjárdráttur
 Fjárnám
 Fjársvik
 Fjölbýlishús
 Forgangskrafa
 Forsendur
 Framkrafa
 Frávísun
 A. Einkamál
 1. Frá Félagsdómi
 2. Frá héraðsdómi
 3. Frá Hæstarétti
 B. Opinber mál
 Fuglafriðunarlæg
 Fyrirsvar í dómsmáli
 Fyrning
 Gallar
 Gatnagerðargjöld
 Geðrannsókn
 Gjafsóknarlaun
 Gjaldldagi
 Gjaldþrotaskipti
 Guðlast
 Gæsluvarðhald
 Handtaka
 Hefð
 Heimvísun
 Hylming

Hjón	Manndráp af gáleysi
Hundahald	Málshöfðunarfrestur
Innflutningur skipa	Málskostnaður
Ítrekun	Meðdómendur
Jarðalög	Nauðgun
Kaupgjaldsmál	Nauðungaruppboð
Kaupkrafa	Neyðarréttur
Kaupmáli	Neyðarvörn
Kaupréttur	Nytjastuldur
Kjarasamningur	Opinber skipti
Klám	Opinberir starfsmenn
Kærumál	Ógilding stjórnarathafnar
1. Dómarar	Ólögmati reglugerðar
2. Farbann	Ómaksbætur
3. Fyrirsvar í dómsmáli	Ómerking
4. Frávisun	Prentréttur
5. Gæsluvarðhaldsúrskurðir	Rangfærsla skjala
6. Handtaka	Refsingar og önnur viðurlög
7. Húsleit	Réttarfarsannmarkar
8. Kvaðning skiptaréttar á matsmönnum	Riftun
9. Kæruheimild	Sakartæming
10. Lögbann	Samaðild
11. Málshöfðunarfrestur	Sameign
12. Opinber skipti	Samningar
13. Stefna, stefnuhættir	Samþykki maka
14. Vitni	Sératkvæði
15. Vítur	Sjálfræðissvipting
16. Þinglýsing	Sjómannalög
Landamerksamál	Sjóveðréttur
Landleiga	Skaðabætur
Lausafjárkaup	A. Innan samninga
Lax- og silungsveiði	B. Utan samninga
Leigubifreiðar	1. Bifreiðar
Lífeyrissjóðir	2. Líkamsmeiðingar
Líkamsmeiðingar	3. Önnur tilvik
Lóðarleiga	Skattar
Lögbann	Skilnaðarsamningar
Löghald	Skiprúmssamningar
Lögmenn	Skipti
Lögreglusamþykkt	Skjalafals
Lögræðissvipting	Skuldajöfnuður
Lögskráning	Slysaförföll
Lögtak	Staðfesting laga
Lögvilla	Stefna
Manndráp	Stjórnarskrá
	Stjórnsýsla

Söluþóknun
Sönnun
Tekjuskattur
Tékkar
Tílefniðslaus hættutílkynning
Tílraun
Tollar
Tolllagabrot
Tómlæti
Tryggingarbréf
Umboð
Umboðslaun
Umferðarlög
Umferðarréttur
Umsögn um leyfisumsókn
Uppboð
Uppboðsheimild
Uppsagnarfrestur
Upptaka

Útivist
Valdmörk stjórnvalda
Vanhæfi dómara
Vanhæfi stjórnvalds
Vátrygging
Veðskuldabréf
Verklaun
Verksamningar
Vextir
Vinnusamningar
Vitni
Vixlar
Vörumerki
Þinglýsing
Þjófnaður
Ættleiðing
Ökuleyfissvipting
Ölvun við akstur
Örorka

B. Efnisskrá

Aðflutningsgjöld

S keypti bifreið sem Á sá um að flytja frá Þýskalandi. Á tilgreindi kaupverðið 12.250 merkur í stað 20.292,50 marka og lagði fram falsaðan reikning. Voru aðflutningsgjöld reiknuð af lægri fjárhæðinni. S greiddi síðan hluta hins vanreiknaða aðflutningsgjalds, er fram hafði komið að smíðaár bifreiðarinnar hafði verið rangt tilgreint, en var síðar krafinn um greiðslu á eftirstöðvum mismunarins. Í aðflutningsskýrslu var S talinn innflytjandi en skýrslan var undirrituð af skipaafgreiðslu sem hafði umboð Á til þess. Hinsvegar varð ekki á því byggt að skipaafgreiðslan hefði haft neitt umboð frá S. Í dómi segir að líta verði á Á sem umsýslumann S við bifreiðakaupin, en S sem viðtakanda í skilningi tollskrárlaga. Þá segir að ákvæði 54. gr. tolllaga beri að skýra svo að lögð sé persónuleg ábyrgð á viðtakanda á greiðslu aðflutningsgjalda. Hafnað var þeirri málsástæðu S að krafan væri fyrnd, þar sem S hefði verið skuldari í skilningi 7. gr. fyrningarlaga, hann hefði ekki skýrt tollyfirvöldum frá verði sem greitt hefði verið fyrir bifreiðina og fyrningarfrest bæri að reikna frá þeim tíma er íslensk stjórnvöld fengu vitneskju um hið rétta verð. S var því dæmdur til greiðslu á kröfu tollstjóra um eftirstöðvar aðflutningsgjaldanna. Sératkvæði 1406

F keypti notaðan bíl 1972 er Á sá um að flytja inn frá Þýskalandi. Við tollaafgreiðslu tilgreindi Á smíðaár bifreiðarinnar 1968 í stað 1971 og kaupverð 6200 merkur í stað 13.333,33 marka sem var hið rétta verð. Á lagði fram falsaðan vörureikning. Aðflutningsgjöld voru reiknuð af lægri fjárhæðinni. Á hafði látið F undirrita aðflutningsskýrslu og hann tilgreindi F sem kaupanda á hinum ranga vörureikningi. F var krafinn um vanreiknuð aðflutningsgjöld. Með undirritun sinni á aðflutningsskýrslu var F talinn hafa tekið á sig ábyrgð sem innflytjandi. F bar fyrir sig fyrningu, en talið var að fyrningarfrestur hefði eigi hafist fyrr en ríkisendurskoðun gerði athugasemd 24. nóvember 1977, sbr. 7. gr. fyrningarlaga. Var mál höfðað innan 4 ára frá því tíma-marki. F var dæmdur til greiðslu aðflutningsgjaldanna. Sératkvæði 1422

Aðild

Húsfélögin Álftamýri 32-34-36 stefndu Ó, sem bjó í húsinu nr. 36, til greiðslu skuldar. Stefnan var birt 7. maí 1982 fyrir S, sem bjó í annarri íbúð í sama húsi og tók hann við afriti stefnunnar

og lofaði að afhenda Ó. S hafði keypt íbúð sína á árinu 1982 og var miðað við að eignayfirfærsla hefði orðið hinn 13. mars. Var því eigi rétt að birta stefnu fyrir S sem í raun var einn af aðilum húsfélagsins Álftamýri 36. Ó hafði ekki sótt þing í héraði og verið dæmdur til greiðslu stefnufjárhæðar ásamt vöxtum og málskostnaði. Í héraðsdómi var stefnandi talinn „húsfélagið Álftamýri 32-36.“ Vegna þessara annmarka á höfðun máls og málsmeðferð var héraðsdómur ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi. Fjárnám, sem gert hafði verið samkvæmt héraðsdóminum, var felld úr gildi 1215

Afréttir

Hreppsnefnd Þ-hrepps gerði í dómsmáli kröfu um að viðurkennt yrði að íbúum hreppsins væri heimil umferð með búpening um lönd þriggja jarða, og var kröfunni beint að eigendum þessara jarða og hreppsnefndum X, Y- og Z-hreppa og upprekstrarfélagi Y- og Z-hreppa. Þ hafði keypt afréttarlöndin 1904, en rekstur hrossa til afréttarins um lönd umræddra jarða hófst ekki fyrr en um 1930. Árið 1945 lét X loka hliði á svonefndri Miðhóps-girðingu og var synjað um að hliðið yrði opnað með beinni fógetagard, en sama ár komst á samningur um umferð með búpening úr Þ-hreppi um hliðið. Árið 1960 beindi Y því til oddvita Þ-hrepps að stóð úr hreppnum yrði rekið aðra leið vegna mikils ónæðis á lambfé af reksti stóðsins. Af hálfu upprekstrarfélagsins var oddvita Þ-hrepps tilkynnt 20. júní 1960 að stóð úr Þ-hreppi bæri að reka fram Vatnsdal, og var vitnað í heimild í 4. mgr. 6. gr. fjallskilareglugerðar. Hrossaeigendur úr Þ-hreppi héldu áfram að reka stóð um lendur áðurnefndra jarða og 1971 var hliðinu læst. Í dómi Hæstaréttar segir að samkvæmt fjallskilareglugerðum ákveði fjallskilastjórn hvaða leiðir skuli reka á afrétti. Hafi upprekstrarfélagi Z- og Y-hreppa verið heimilt að ákveða 1960 hvaða leið skyldi reka stóð úr Þ-hreppi og að þeim sem hross ráku hafi verið skylt að hlíta þeirri ákvörðun. Eigi var talið að Þ hefði unnið hefð á upprekstrarleið þeirri sem hann krafðist viðurkenningar á, né að um forna upprekstrarleið væri að ræða. Kröfu Þ var samkvæmt þessu hafnað 886

Afsagnarkostnaður

Í víxilmáli þar sem krafa var gerð um afsagnarkostnað var krafan ekki tekin til greina skv. 3. mgr. 46. gr. víxillaga þar sem víxlarnir báru allir áritunina „án afsagnar.“ ☞ Víxilmál 312

Afsal

S o.fl. höfðuðu mál gegn I með kröfu um að henni yrði dæmt skylt að gefa út afsal fyrir hluta í húseign. Af hálfu I var mætt í héraði en ekki haldið uppi vörnum og krafa sóknaraðila tekin

- til greina. Í áfrýjaði, en í dómi Hæstaréttar segir að I hafi haft við meðferð málsins í héraði nægan tíma til könnunar sóknargagna og ritunar greinargerðar þar sem hún hefði getað komið að vörnum. Héraðsdómur staðfestur 99
- B keypti íbúð af KI og KE. Hann gerði í dómsmáli kröfu um að þeim yrði dæmt skylt að gefa út afsal fyrir eigninni. KI og KE mótmæltu og töldu B ekki hafa staðið við sinn hluta samnings og að skuldajöfnuður B á 6000 króna lögfræðikostnaði við kaupverðið væri óheimill. Í héraðsdómi segir að eftir að kaup voru gerð hafi fjárnám haldið áfram að hlaðast á hina seldu eign og uppboðssala hafi vofað yfir. KI og KE hafi ekki staðið við skuldbindingar um afléttingu veðskulda. Lögmannskostnaður B hafi því verið eðlileg útgjöld er hann hafi orðið fyrir vegna vanefnda KI og KE, og hafi skuldajöfnuður verið heimill. Krafa B tekin til greina. KI og KE áfrýjuðu og kröfuðust aðallega sýknu, til vara sýknu að svo stöddu og til þrautavara að kröfur B yrðu „einvörðungu teknar til greina að óverulegu leyti og málskostnaður falli þá niður.“ Aðal- og varakröfur voru taldar dómhæfar en þrautavarakrafa svo óákveðin að henni var vísað frá. Héraðsdómur var staðfestur 760

Alþjóðlegur einkamálaréttur

- Í dómi í máli milli dansks fyrirtækis, Y, og íslensks kaupanda, I, segir að beita eigi 34. gr. dönsku kaupalaganna. ☞ Lausafjárkaup 15
- Í máli út af ættleiðingarleyfi, sem dómsmálaráðuneytið hafði veitt, segir að við úrlausn málsins komi til athugunar lög nr. 29/1931 um heimild fyrir ríkisstjórnina til þess að láta öðlast gildi alþjóðleg einkamálaréttarákvæði í samningi milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um hjúskap, ættleiðingu og lögráð. Vitnað er í 11. gr. samningsins um að sækja eigi um ættleiðingarleyfi í því ríki þar sem ættleiðandi á heimilisfesti. Ættleiðingarleyfið var dæmt ógilt, þar sem ættleiðandi var búsettur í Svíþjóð. ☞ Ættleiðing 1445

Atvinnuréttindi

- S rak frá 1918 til dauðadags 1966 bifreiðastöð sem einkafyrirtæki. Árið 1956 fékk hann veitt 45 atvinnuleyfi til bifreiðaaðsturs í Reykjavík skv. reglugerð nr. 13/1956 um takmörkun leigubifreiða í Reykjavík og ráðstöfun atvinnuleyfa. Atvinnuleyfunum skyldi skila til bifreiðastjórðuningsins Hreyfils við andlát leyfshafa. Eftir lát S samþykkti samgönguráðuneytið að leyfin skyldu yfirfærð til S s/f „sem verði sameign erfingja S.“ Í bréfi úthlutunarmanna atvinnuleyfa 4. september 1968 var tekið fram að

leyfisveitingin væri bundin því skilyrði að eigendur sameignarfélagsins yrðu einungis börn S. Árið 1982 seldu aðilar sameignarfélagsins, synir S, félagið 34 mönnum sem flestir höfðu starf sem leigubílstjórar hjá S s/f. Úthlutunarmenn atvinnuleyfa leigubifreiðastjóra afturkölluðu 7. janúar 1982 atvinnuleyfi þau sem S s/f hafði haft. S s/f gerði í dómsmáli kröfu um viðurkenningu á því að í gildi væru 45 atvinnuleyfi sem út voru gefin 1956. Kröfu þessari var hafnað. Segir í dóminum að atvinnuleyfi þau sem veitt voru 1968 hafi ekki veitt börnum S betri rétt en lög og reglugerðir mæli fyrir hverju sinni og aðrir handhafar atvinnuleyfa máttu hlíta. Þetta eigi sérstaklega við um bannið við framsali þessara réttinda

943

B fékk 1956 leyfi til þess að hafa leigubifreið til mannflutninga í afgreiðslu á bifreiðastöð í Reykjavík. Með bréfi úthlutunarmanna atvinnuleyfa 17. maí 1975 var leyfið afturkallað. Úthlutunarmenn höfnuðu 11. desember s.á. beiðni B um endurskoðun á þessari ákvörðun. B skaut niðurstöðunni til samgönguráðuneytis 6. september 1976, en ráðuneytið synjaði erindi B. B höfðaði þá mál gegn samgönguráðuneyti og úthlutunarmönnum atvinnuleyfa og krafðist ógildingar á afturköllun leyfisins. Bar hann fyrir sig ákv. 8. gr. laga nr. 36/1970 þar sem segir að óheimilt sé að skerða atvinnuréttindi manna sem á lögmætan hátt stunda leigubifreiðaakstur og séu fullgildir félagar í hlutaðeigandi stéttarfélagi „þá er takmörkun hefst“ Óumdeilt var að B var í hópi þeirra manna, en hins vegar segir í dómi Hæstaréttar að hann verði eigi að síður að hlíta ákvæðum laga og reglugerða er mæli svo fyrir að það varði sviptingu leyfis ef maður notfæri sér það ekki 6 mánuði eða lengur (reglug. 214/1972, 8. gr.). Álitamál var hvort svo hefði staðið á um B. Úthlutunarmenn höfðu ekki aflað sjálfstætt ótvíræðra gagna um það og B hafði einnig látið undir höfuð leggjast að afla slíkra gagna. Segir í dóminum að þar sem um var að ræða gögn sem B átti greiðari leið að en úthlutunarmenn og þeir hafi skorað á B að útvega slík gögn, verði að miða við að B hafi eigi nýtt atvinnuleyfi sitt svo sem áskilið var. Kröfu B var samkvæmt þessu hafnað. — Þess er getið að aðferð sú sem höfð var við innköllun atvinnuleyfisins hafi ekki verið í fullu samræmi við ákvæði reglugerðar, en hins vegar hagstæðari B en aðferð sú sem reglugerð mælir fyrir um, og verði leyfissviptingin því eigi felld úr gildi af þeirri ástæðu. — Ennfremur er þess getið að sá starfsmaður samgönguráðuneytis sem úrskurðaði um kæru B vegna leyfissviptingarinnar hafi verið einn hinna þriggja úthlutunarmanna sem ákveðið höfðu sviptinguna, og hafi hann því verið vanhæfur til að úrskurða um réttmæti hennar. En hins vegar hafi það eigi þýðingu í máli þessu að dæma sérstaklega um staðfestingu ráðuneytisins á leyfissviptingunni

1126

Áfengislög

- Þ var dæmdur í 30 þús. kr. sekt fyrir 1) að kaupa 45 lítra af smygluðu vodka, 2) að flytja í félagi við tvo aðra 240 lítra af vodka til landsins í því skyni að selja áfengið, 3) flytja í annað skipti í félagi við 4 aðra 58,5 l af vodka til Íslands, og selja þar af 12 flöskur 1167
- VG, VI og EB var refsað fyrir brot gegn 21. gr. áfengislaga og 8. gr. lögreglusamþykktar fyrir Vestmannaeyjar fyrir að vera ölvaðir á ferð í bifreið um götur Vestmannaeyja ásamt fleiri mönnum, og fletta sig þá klæðum og snúa bakhlutum sínum að gluggum bifreiðarinnar. Þeir voru einnig ákærðir fyrir brot gegn 209. gr. alm. hegningarlaga, en sú grein var ekki talin eiga við. Samkvæmt 118. gr. laga nr. 74/1974 var lögreglusamþykktarákvæðinu beitt þótt þess væri ekki getið í ákærinni 1303

Áfrýjun

- Hinn 12. júní 1980 gekk dómur í héraði í máli út af landamerkjum jarðanna X, Y og Z. Eigendur X áfrýjuðu málinu 28. ágúst. Eigandi Y gagnáfrýjaði 19. september og gerði kröfur varðandi landamerki gagnvart X og Z. Loks gagnáfrýjuðu eigendur Z 30. september og gerðu kröfur vegna landamerkja gagnvart báðum jörðunum X og Y. Þegar Y gagnáfrýjaði voru ekki liðnar 4 vikur frá áfrýjun X, en hinsvegar var áfrýjunarfrestur samkvæmt 1. mgr. 20. gr. laga um Hæstarétt liðinn. Var kröfum Y á hendur Z því vísað frá dómi, enda hafði áfrýjunarleyfis ekki verið aflað. Sömuleiðis var gagnsökum Z vísað frá Hæstarétti, enda var hvor tveggja liðinn er Z áfrýjaði, almennur áfrýjunarfrestur skv. 1. mgr. 20. gr. hæstaréttarlaga og fjögurra vikna frestur samkvæmt 3. mgr. sömu greinar og áfrýjunarleyfi var ekki fyrir hendi.
- ☞ Landamerkjamál 955
- Í máli sem G höfðaði gegn Ö og tryggingafélaginu A til greiðslu skaðabóta vegna bílslyss krafðist hann í héraði vaxta af stefnu-fjárhæð frá 15. nóvember 1979. Ö gagnstefndi og stefndi jafnframt tryggingafélaginu A inn í málið. Hann krafðist vaxta af kröfufjárhæð sinni einnig frá 15. nóvember 1979 að telja. Ö og A voru dæmdir til þess að greiða G bætur ásamt vöxtum frá 15. nóvember 1979. Ö og A áfrýjuðu málinu og gerðu kröfu á hendur G um greiðslu tiltekinna bóta með vöxtum frá 15. september 1979. G krafðist staðfestingar héraðsdóms, þó svo að upphafstími vaxta yrði 14. september 1979, þ.e. slysdagur, og að dæmdum vöxtum yrði bætt við höfuðstól á árs fresti. G hafði ekki gagnáfrýjað og Ö og A höfðu ekki í áfrýjunarstefnu áskilið sér að mega bera fram kröfur eða málsástæður umfram það sem þeir báru fram í héraði. Þegar af þeim ástæðum var ekki fullnægt skilyrðum 45. gr. laga nr. 75/1973 til þess að málsaðilar mættu koma að breyttum kröfum um upphafstíma vaxta og

- vaxtareikning. Sératkvæði. ☞ Bifreiðar 1 1047
- B höfðaði mál gegn P og krafðist þess að skilnaðarsamkomulag sem þau hjón höfðu gert yrði dæmt óskuldbindandi fyrir sig. P var sýknuð og B dæmdur til greiðslu málskostnaður. Fjárnám var gert hjá B fyrir málskostnaðinum. Þá var lögtak gert hjá honum fyrir meðlagi með börnum hans og P samkvæmt úrskurði héraðsdómara. B áfrýjaði héraðsdóminum og jafnframt fjárnámsgerðinni og lögtakinu. Lögtaksgerðin var eigi talin standa í slíku sambandi við hinn áfrýjaða dóm og fjárnámsgerð að henni mætti áfrýja ásamt þeim og var áfrýjun hennar því vísað frá Hæstarétti. Sératkvæði. ☞ Hjón 1085
- Í opinberu máli gegn H fyrir tvö brot gegn umferðarlögum var H í héraði dæmdur í refsingu fyrir annað brotið en dómara láðist að taka afstöðu til hins brotsins. Dóminum var af hálfu ákærvalds áfrýjað til ómerkingar. Í Hæstarétti var málið samkvæmt 183. gr. laga nr. 74/1974 tekið fyrir og dæmt án þess að málflutningur færi fram. Héraðsdómur var ómerktur 1452

Áfrýjunarkostnaður

- G var í héraði dæmd í sekt og ævilanga sviptingu ökuleyfis vegna ölvunaraksturs og var brot framið 2. september 1982. Í héraðsdómi hafði verið miðað við að brot G væri ítrekað, en hún hafði 1. október 1982 sæst á sektargreiðslu og ökuleyfissviptingu fyrir sams konar brot. Af hálfu ákærvalds og án óskar G var málinu áfrýjað gagngert til breytingar á ökuleyfissviptingarákvaðinu. Í Hæstarétti var sviptingartími ákveðinn 6 mánuðir, þar sem brot G hefði ekki verið ítrekað. Héraðsdómur staðfestur að öðru leyti. Áfrýjunarkostnaður var lagður á ríkissjóð 582

Ákæra

- S var ákærður fyrir fjárdrátt og umboðssvik. Héraðsdómur vísaði ákærunni frá dómi. Staðfest í Hæstarétti og segir í dóminum að gagnaöflun við rannsókn málsins hafi verið ófullkomin og tilgreind mörg atriði sem þurft hefði að kanna. Frumrannsóknin hafi því ekki verið viðhlitandi grundvöllur fyrir útgáfu ákæru 290
- Héraðsdómur vísaði ákæru á hendur P fyrir svik eða fjárdrátt frá dómi með vísan til 32. og 115. gr. laga nr. 74/1974. Í dómi Hæstaréttar segir að frumrannsókn málsins megi teljast fullnægjandi til útgáfu ákæru og sem undirbúningur dómsmeðferðar, og engir gallar séu á ákærinni. Héraðsdómur var fellur úr gildi og lagt fyrir héraðsdómara að taka málið til dómsmeðferðar 293
- Á var ákærður fyrir skjalafals og tolllagabrot í sambandi við innflutning á notuðum bifreiðum, og P bifreiðaeftirlitsmaður var ákærður fyrir brot gegn 158. gr. sbr. 138. gr. hegningarlaga og 4. mgr. 22. gr. sömu laga sbr. tolllög og tollskrárlög. Við flutning

- málsins fyrir Hæstarétti var þess krafist af hálfu ákærvalds að P yrði einnig refsað fyrir hlutdeild í skjalafalsi Á, og haldið fram að tilvísun í 155. gr. hegningarlaga hefði fallið niður af mistök- um við vélritun ákæru. Í dómi Hæstaréttar segir að hvernig sem því sé varið geymi ákæra ekki neina skýra verknaðarlýsingu um hlutdeild í skjalafalsi eða tolllagabrotum, og verði P því ekki refsað að því leyti. ☞ Skjalafals 385
- G, sem ákærður var fyrir manndráp, var einnig ákærður fyrir að hann hefði veitt stúlku stórfellda líkamsáverka og skilið hana meðvitundarlausu eftir í sæluhúsi. Þessi brot voru í ákæru talin varða við 2. mgr. 218. gr. og 4. mgr. 220. gr. hegningarlaga. Í dóminum var 1. mgr. 220. gr. beitt í stað 4. mgr., og segir að það sé gert skv. heimild í 118. gr. laga nr. 74/1974, enda hafi málið verið flutt með tilliti til þessarar heimfærslu og verknaðar- lýsingu í ákæru megi telja nægilega glögga að þessu leyti. ☞ Manndráp 454
- Í opinberu máli út af broti gegn lögum um ávana- og fíkniefni var gerð krafa um að þrír hinna ákærðu yrðu dæmdir til að sæta upptöku „hver á sínum hluta þeirra fíkniefna sem hald var lagt á.“ Þess getið í dóminum að eigi þyki eins og á standi rétt að vísa upptökukröfunni frá dómi þótt rétt hefði verið að tilgreina í ákæru nákvæmlega magn þeirra fíkniefna sem upptöku var krafist á. ☞ Ávana- og fíkniefni 669
- Í ákæru á hendur J fyrir of hraðan akstur var gata, sem hann hafði ekið um, ranglega tilgreind, ennfremur var eigi tilgreint á hvaða tíma sólarhrings brotið hefði verið framið. Mistök þessi þóttu ekki koma að sök sbr. 3. mgr. 118. gr. laga nr. 74/1974. ☞ Bifreiðar 2 681
- Í máli sem höfðað var gegn Ú fyrir ummæli í tveimur tímaritum er talin voru varða við 125. og 210. gr. hegningarlaga, var krafa m.a. gerð um upptöku, aðallega á báðum þeim tímaritum sem um var að ræða, en til vara á þeim blaðsíðum „fyrirgreinds tímarits“ sem tilgreindar eru og hafa að geyma efni það sem ákæra tók til. Í dómi segir að hér sé bersýnilega um misritun að ræða í stað „fyrirgreindra tímarita“ og megi skv. 3. mgr. 118. gr. laga nr. 74/1974 dæma málið á þeim grundvelli. ☞ Guðlast 855
- S var kærður fyrir nauðgun sem talin var varða við 194. gr. hegningarlaga. Brot S var talið varða við 196. gr. hegningarlaga og tekið fram að heimilt sé að beita því ákvæði í stað 194. gr. samkvæmt heimild í 118. gr. laga nr. 74/1974. ☞ Nauðgun 1181
- H var dæmdur fyrir ölvun við bifreiðarstjórn. Sagt að miðað við alkóhól í blóði hans hafi hann brotið gegn 2. sbr. 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga, en þar sem brot hans var í ákæru fært undir 2. sbr. 3. mgr. sömu greinar verði honum einungis refsað samkvæmt því ákvæði. ☞ Bifreiðar 2 1249
- Þrír menn voru ákærðir fyrir ósiðlegt atferli á almannafæri og brotið

talið varða við 209. gr. hegningarlaga og 21. gr. áfengislaga. Í Hæstarétti var þess einnig krafist að brotið yrði fært undir ákvæði í lögreglusamþykkt og var málið flutt með tilliti til þess. Atferli ákærðu var heimfært undir áfengislög og lögreglusamþykkt og tekið fram að það sé heimilt samkvæmt 118. gr. laga nr. 74/1974. ☐ Áfengislög	1303
S var ákærður fyrir að aka bifreið ölvaður og sviptur ökuleyfi. Í ákæru láðist að heimfæra síðara brotið undir refsíákvæði. Með heimild í 3. mgr. 118. gr. laga nr. 74/1974 þótti fært að dæma ákærða einnig fyrir þetta brot þar sem verknaðarlýsing var ljós. Brotið talið varða við 27. sbr. 81. gr. umferðarlaga. ☐ Bifreiðar 2	1356
Í ákæru láðist að geta ártals er brot var framið, en ákærða var samt dæmt áfall með heimild í 3. mgr. 118. gr. laga nr. 74/1974. ☐ Nytjastuldur	1359

Árás á opinberan starfsmann

E var refsað fyrir að slá lögreglumann, er hann kom út úr samkomuhúsi, hnefahögg í andlit svo að hann féll við. Atlagan stóð í sambandi við störf lögreglumannsins að rannsókn brota sem E var grunaður um. Beitt 1. mgr. 106. gr. hegningarlaga. E var einnig refsað fyrir ölvunarakstur samkvæmt 2. sbr. 4. mgr. 25. gr. sbr. 80. gr. umferðarlaga, fyrir að aka bifreið þótt hann hefði verið sviptur ökuleyfi, brot gegn 1. mgr. 27. gr. sbr. 80. gr. sömu laga, og fyrir að aka gegnt rauðu umferðarljósi, brot gegn 1. mgr. 38. gr. sbr. 80. gr. sömu laga. Refsing ákveðin með hliðsjón af 77. og 78. gr. hegningarlaga 30 daga fangelsi	2
---	---

Áskorunarmál

S höfðaði mál með áskorunarstefnu á hendur O „stjórnarformanni H h/f“ til greiðslu skuldar. Málið skyldi þingfest 18. mars. Það var hins vegar þingfest 4. mars. Ó sótti ekki þing og var stefnan árituð um að stefnukröfurnar væru aðfararhæfar. Hinn 16. mars var svo gert fjárnám fyrir dómskuldinni í eign H h/f. H og O áfrýjuðu dómsígildinu og fjárnáminu og voru dómsathafnirnar ómerktar og málinu vísað frá héraðsdómi, en málskostnaður felldur niður	146
Á frumrit áskorunarstefnu var upphaflega ritaður þingfestingardagur 10. janúar 1984, en því svo breytt í 17. janúar 1984. Málið var þingfest 17. janúar en stefndi sótti ekki þing. Á ljósriti því af stefnu er fylgdi málsgögnum til héraðsdómara hafði eigi verið gerð breyting. Héraðsdómari vísaði málinu frá dómi vegna þessa ósamræmis. Sú niðurstaða staðfest í Hæstarétti	354
S höfðaði áskorunarmál í héraði til greiðslu á 2 víxlum. Þing var ekki sótt af hálfu stefndu. Héraðsdómari vísaði málinu frá með áritun þar sem víxlarnir væru í stefnu báðir taldir útgefnir	

14. september 1984 í stað 14. september 1983. Þar sem víxlar væru formskjöl hefði verið brýnt að þeim væri rétt lýst í stefnu og eins og málið horfði við frá stefndu hafi það verið höfðað til greiðslu ógildra víxla með gjalddaga á undan útgáfudegi. Leiðrétting skv. 2. mgr. 13. gr. einkamálalaga ætti ekki við. Frávísunaráritunin staðfest í Hæstarétti

1068

Ávana- og fíkniefni

E var ákærður fyrir 1) sölu á 1 g af amphetamini og 4-5 töflum af LSD, 2) fyrir sölu á 2600 g af marihuana, 3) fyrir sölu á 600 g af marihuana. Sýknað var sakir sönnunarskorts af liðum 1. og 3., en E sakfelldur samkvæmt 2. lið og hann dæmdur í 3 mánaða fangelsi og 10.000,00 króna sekt fyrir brot gegn l. nr. 65/1974 og reglug. nr. 390/1974. Í dómi segir að lögum nr. 60/1980 verði ekki beitt samkvæmt 2. gr. hegningarlaga. Filmubox með fíkniefnaleifum var gert upptækt. Sönnun fyrir broti E var reist á vætti allmargra vitna, þar á meðal eins kaupanda, greiðslum frá þeim manni á allstórum fjárfúlgum inn á banka-reikninga E, tíðum ferðum E milli landa og fundi á marihuana á dvalarstað hans

530

J og G stóðu ásamt tveim öðrum að innflutningi og sölu á 280 g af hassi sumarið 1982. Ennfremur höfðu þeir undir höndum 112 g af marihuana og neyttu af því. Þá fóru þeir utan saman og keyptu 1 kg af hassi og fluttu til Íslands í söluskyni, en hald var lagt á meginhluta þess efnis áður en af sölu yrði. Staðfest var niðurstaða héraðsdóms um að refsing hvors ákærðu skyldi vera 3 mánaða fangelsi og 10.000 króna sekt. Upptaka dæmd á 961 g af kannabisefnum. J og G sættu gæsluvarðhaldi, og þar eð það hafði staðið nokkru lengur en 5 sólarhringa voru 6 dagar látnir koma til frádráttar refsivist hvors. Fundið var að því að krafa um upptöku í ákæruskjali væri ekki nægilega skýr, en eigi ástæða til frávísunar. Ennfremur átalíð að málskostnaðarúr-lausn í héraðsdómi væri ófullkomin og að dómsuppsaga hefði dregist um of

669

H fór ásamt félaga sínum til Edinborgar og þar keyptu þeir 850 g af hassi, seldu nokkuð ytra en fluttu efnið að öðru leyti til Íslands. H seldi þar um 10 g. Af hassinu fundust 126 g hjá félaga H. K var í sama máli dæmdur fyrir að hafa keypt 380 g af hassi af félaga H og selt um 200 g af því. Hvorugur hafði sætt refs-ingu fyrr. Refsing H 4 mánaða fangelsi en refsing K 45 daga fangelsi. Héraðsdómur hafði dæmt upptöku á fé er fundist hafði hjá félaga H, einnig á samtals 208,3 g af hassi. Þar af hafði samtals 82,3 g fundist hjá H og K. Upptaka staðfest að því er ákærðu varðaði

1107

H var sakfelldur fyrir að hafa lagt fé til kaupa á 460 g af hassi í félagi við tvo aðra menn, ennfremur fyrir að hafa í tvö skipti

keypt hass af tilteknum manni. Refsing 4 mánaða fangelsi (dómur um 3 mánaða skilorðsbundið fangelsi tekinn með og refsing dæmd í einu lagi skv. 60. gr. hegningarlaga) 1268

Bein fógætagerð

Fógeti synjaði kröfu A um að jarðýta yrði tekin úr vörslum V með innsetningargerð. A kærði úrskurðinn. Málinu vísað frá Hæstarétti þar sem úrskurðurinn sætti ekki kærðu. Kæran talin að ófyrirsynju og vítaverð 1272

Bifreiðar

1. Einkamál

Árekstur varð milli bifreiða B og G á blindhæð á þjóðvegi. B þótti hafa ekið of hratt miðað við aðstæður, og var þess m.a. að gæta að dimmvirði var er atvik máls gerðust. Af vettvangsuppdrætti þótti verða ráðið að bifreið þessi hefði að nokkru verið á röngum vegarhelmingi. Aksturslag G, ökumanns hinnar bifreiðarinnar, þótti eðlilegt svo sem til hagaði. Var G sýknaður af skaðabótakröfu B, svo og váttryggingafélagið S er var váttryggjandi bifreiðar G 244

Vörubifreiðar H og S rákust saman á þjóðvegi, á eða við brú. H krafði S um bætur. Héraðsdómur taldi S hafa gerst sekan um ógætilegan akstur og tók kröfu H til greina. Í Hæstarétti var talið að ökumaður bifreiðar H hefði eigi heldur sýnt nægilega aðgæslu og yrði H því að bera sjálfur $\frac{1}{3}$ hluta tjóns en S bæta það að $\frac{2}{3}$ hlutum. Sératkvæði (um staðfestingu héraðsdóms) 808

A kom að kvöldi 8. maí 1978 gangandi frá aðaldyrum Landakotspítala og gekk út á Túngötu og varð þá fyrir framhorni fólksbifreiðar sem K ók í sama mund vestur götuna. A hlaut stórfelld meiðsl, höfuðkúpabrot, mjaðmargrindarbrot, fótbrott o.fl. A krafði K og tryggingarfélag það sem bifreiðin var tryggð hjá, H, um 18.300.363 gkr. í bætur. Í héraði voru A dæmdar bætur að fjárhæð 6.578.224 gkr. og var tekið fram að eigi væri ástæða til þess að lækka bætur vegna eigin sakar A. A áfrýjaði og krafðist nú bóta að fjárhæð 240 þús. nýkr. óskipt úr hendi K og H, en þar að auki 212.703,54 króna úr hendi K. Í dómi Hæstaréttar var niðurstaðan sú að A hefði sýnt slíka óaðgæslu er hún gekk út á götuna að hún yrði sjálf að bera $\frac{1}{3}$ hluta tjóns. Af hálfu H var því haldið fram að bótaábyrgð félagsins ætti hvað sem öðru liði eigi að fara framúr 120.000 krónum þar sem fjárhæð hinnar lögboðnu ábyrgðartryggingar hefði verið 12.000.000 gkr. Með lögum 65/1978 sem gildi áttu að taka 1. maí 1978 var fjárhæð ábyrgðartryggingar tvöfölduð þ.e. hækkuð í 24.000.000 gkr. H hafði frá þeim tíma reiknað sér iðgjöld samkvæmt hinni hækkuðu fjárhæð. H var talið bera ábyrgð með allt að 240 þús. nýkr. Örorka A var metin 100% í 6 mánuði

frá slysdegi, þá 65% í aðra 6 mánuði og 25% varanleg örorka. Tjón A af slysinu var metið alls 233.698,54 nýkr. (þar af 40.000 kr. vegna þjáninga, lýta, röskunar á stöðu og högum og annars óbeins tjóns). Voru K og H dæmd óskipt til greiðslu á $\frac{2}{3}$ þeirrar fjárhæðar. Sératkvæði

917

G ók vörubifreið suður Aðaldalsveg og flutti sauðfé á palli. Hann hugðist beygja til vinstri inn á svokallaðan Kísilveg og gaf stefnuljós. Þá kom fólksbifreið, er Ö ók, á móti honum yfir blindhæð. G tók stefnuljósin af og hugðist biða uns Ö væri kominn framhjá. Fólksbifreiðin lenti á vinstra framhorni vörubifreiðarinnar með svo miklu afli að framhjólin losnuðu undan vörubifreiðinni og hún fór út af veginum og valt. Ö stórslasaðist og taldist varanleg örorka 100%. G höfðaði mál gegn Ö til greiðslu bóta, og Ö gagnstefndi einnig til bótagreiðslu úr hendi G, sem bera ætti $\frac{2}{3}$ af tjóni Ö. Dæmt var að áreksturinn hefði verið sök Ö að öllu leyti og var G sýknaður af kröfu hans, en bótaþrafa G á hendur Ö var tekin til greina að verulegu leyti. Sératkvæði um upphafstíma vaxta og vaxtaútreikning. Um kröfugerð aðila fyrir Hæstarétti, ☞ áfrýjun

1047

2. Opinber mál.

E var dæmdur fyrir árás á opinberan starfsmann, svo og fyrir að aka bifreið undir áhrifum áfengis og sviptur ökuleyfi, í 30 daga fangelsi. ☞ Árás á opinberan starfsmann

2

Tveir lögreglumenn óku fram úr bifreið og stöðvuðu hana. Þeir töldu sig með vissu hafa séð karlmanninn B við stjórn bifreiðarinnar. Er þeir komu að henni var B í farþegasæti en H sambýliskona hans að ganga aftur fyrir bifreiðina. B og H héldu því fram að H hefði stýrt, og tvö vitni báru að H hefði verið við stjórn er bifreiðinni var ekið frá húsi einu skömmu áður. Með fram-
burði lögreglumannanna þótti sannað að B hefði ekið og brotið gegn 2. sbr. 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga (alkohól í blóði 1,54‰). Refsing 8.000 kr. sekt, ökuleyfisvæðing 1 ár

89

Eiginkona S hringdi til lögreglu í Keflavík síðdegis og skýrði frá því, að S hefði ekið frá heimili sínu og væri ölvaður. S var handtekinn nokkru síðar í húsi einu í Keflavík. Bifreið hans fannst þar skammt frá og var vél hennar heit. S viðurkenndi fyrir lögregluþjónum þeim er handtóku hann, lögregluvarðstjóra er tók af honum skýrslu um kvöldið og lögreglumanni er tók af honum skýrslu morguninn eftir, að hann hefði ekið. Er hann kom fyrir dóm 5 mánuðum síðar neitaði S að hann hefði ekið. Ekki var tekið mark á þessari afturköllun hans og var hann talinn hafa gerst brotlegur við 2. sbr. 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga, en áfengi í blóði S var 2,37‰. Ítrekað brot. Refsing 15 daga varðhald. Sviptur ökuleyfi ævilangt

224

- B ók bifreið ofurölvi að næturlagi í kaupstað og var ökuhraði úr hófi mikill. Olli hann spjöllum á tveimur bifreiðum, er hann ók á, og öðrum verðmætum. Hann fór af vettvangi eftir að hafa valdið árekstri, án þess að gera ráðstafanir út af því. B hafði áður sætt dómum út af ölvunarakstri og var ævilangt sviptur rétti til að fá ökuleyfi, er hann ók bifreiðinni. Dómar þessir höfðu ítrekunaráhrif skv. 71. gr. 3. mgr. almennra hegningarlaga. Alkohól í blóði reyndist 2,83‰. B var refsað skv. 2., sbr. 4. mgr. 25. gr., 1. mgr. 27. gr., 1. og 2. mgr. 41. gr., 1., 2. og 3. mgr. 49. gr., sbr. 80 gr. umferðarlaga 40/1968, sbr. lög 54/1976. Refsing 45 daga varðhald. Hann var sviptur ævilangt heimild til að fá ökuleyfi, þótt í ákæruskjali væri krafist ökuleyfissviptingar, og var vísað til 3. mgr. 118. gr. laga nr. 74/1974 319
- G var í héraði dæmd í sekt og ævilanga sviptingu ökuleyfis vegna ölvunaraksturs, og var brot framið 2. september 1982. Í héraðsdómi hafði verið miðað við að brot G væri ítrekað, en hún hafði 1. október 1982 sæst á sektargreiðslu og ökuleyfissviptingu fyrir sams konar brot. Af hálfu ákærvalds og án óskar G var málinu áfrýjað gagnert til breytingar á ökuleyfissviptingarákvaðinu. Í Hæstarétti var sviptingartími ákveðinn 6 mánuðir, þar sem brot G hefði ekki verið ítrekað. Héraðsdómur staðfestur að öðru leyti. Áfrýjunarkostnaður var lagður á ríkissjóð 582
- Tvær bifreiðar rákust á. Ökumaður annarar, R, skýrði lögreglu-mönnum frá því á vettvangi að hann hefði stýrt bifreið sinni og gaf skýrslu hjá lögregluvarðstjóra í samræmi við það. Tveimur dögum síðar óskaði R eftir að breyta skýrslu sinni. Hefði kona hans sem með honum var í bifreiðinni verið við stjórn er áreksturinn varð. Konan skýrði síðan frá á sömu lund. Þ, ökumaður hinnar bifreiðarinnar, bar að R hefði stýrt bifreiðinni. Sagt að eigi verði mark tekið á afturköllun R á framburði hans fyrir lögreglu, enda renni viðbrögð hans og konu hans svo og vætti Þ og lögregluþjónanna stöðum undir að sá framburður hafi verið réttur. R, sem var undir áhrifum áfengis, sakfelldur fyrir það brot og fyrir að hafa ekið á röngum vegarhelmingi. Alkohól í blóði R var 1,54‰. R dæmdur í 15.000 króna sekt og sviptur ökuleyfi 16 mánuði 641
- J var starfsmaður S, fyrirtækis sem annaðist öryggisvörslu. Er eldsvoði varð á vinnustað sem S annaðist öryggisvörslu á bað slökkvilið um mann frá því sem hefði lykla og þekkti staðhætti, m.a. hvar hættuleg efni væru geymd. J ók áleiðis að staðnum með allt að 100 km/klst. hraða. Hann merkti ekki bifreið sína með hvíttri veifu svo sem boðið er í 40. gr. umferðarlaga nr. 40/1968. Sýknaður þrátt fyrir skort á merkingu bifreiðarinnar með skírskotun til hagsmuna sem í húfi hefðu getað verið, gerðar og ástands vega, sem ekið var um og hvenær sólarhrings atburðir urðu (mjög lítil umferð). Gallar á ákæru ekki taldir

- standa því í vegi að efnisdómur verði lagður á málið, sbr. 3. mgr. 118. gr. laga nr. 74/1974 681
- Ó ók bifreið suður Reykjanesbraut á 60 km/klst. hraða í mikilli hálfu. Hann missti vald á bifreiðinni við brún akbrautar með þeim afleiðingum að bifreiðin vísaði inn á vegarhelming þann, sem ætlaður var umferð úr gagnstæðri átt. Árekstur við aðra bifreið. Ökumaður hennar hlaut meiðsli, opið brot á hnéskel o.fl., en farþegi í þeirri bifreið lést nær samstundis. Ákært fyrir brot gegn 1. mgr. 37. gr. umferðarlaga nr. 40/1960, 1. mgr., 2. mgr. og b og i liði 3. mgr. 49. gr., sbr. 80. gr. sömu laga, og 215. gr. og 219. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940. Sakfelld með skírskotun til allra tilvitnaðra lagaákvæða í ákæru. Dómur 10.000,00 króna sekt, 6 mánaða ökuleyfisvipping 753
- Tveir lögreglumenn komu um nótt að J, þar sem hann sat undir stýri í bifreið sinni sem hann hafði gangsett og tendrað ljós á. Lögreglumennirnir staðhæfðu að þeir hefðu séð bifreiðina hreyfast og hjólför í snjónum staðfestu það. J fullyrti að hann hefði ekki ætlað að aka bifreiðinni, heldur einungis viljað athuga hvort hún færi í gang þar sem hann ætlaði að setja hana á bílasölu daginn eftir en fyrr um kvöldið hefði sér ekki tekist að gangsetja hana. Alkóhólmagn í blóði J reyndist 1,37‰. J var dæmdur fyrir ölvun við akstur, skv. 2. mgr., sbr. 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga nr. 40/1968, sbr. lög nr. 54/1976 í 8.000 króna sekt og sviptur ökuleyfi í 12 mánuði frá birtingu dómsins 1207
- H ók bifreið ölvaður og lauk akstri með því að bifreiðin fór út af veginum. H dæmdur skv. 2. sbr. 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga (alkóhól í blóði 2,24‰), og ennfremur skv. 27. sbr. 81. gr. sömu laga, þar sem hann hafði verið sviptur ökuleyfi. Hins vegar var 37. gr. sömu laga, sem tilfærð var í ákæru, ekki beitt þar sem ákæra geymdi eigi tilsvarende verknaðarlýsingu. Refsing H sem áður hafði tvívegis sætt refsingu fyrir ölvun við akstur ákveðin 30 daga varðhald. H var sviptur ökuleyfi ævilangt . 1249
- M var dæmdur skv. 2. sbr. 4. mgr. 25. gr. umferðarlaga fyrir að hafa tvívegis ekið bifreið ölvaður. Þar sem hann hafði áður verið sviptur ökuleyfi var hann einnig sakfelldur skv. 27. sbr. 81. gr. umferðarlaga. Refsing með hliðsjón af sakarferli ákveðin 60 daga varðhald. Áréttuð ævilöng ökuleyfisvipping er M hafði áður verið dæmd 1259
- S ók bifreið ölvaður. Alkóhól í blóðsýni, teknu 11-12 klst. eftir að akstri lauk, reyndist 0,78‰. S ákærður og sakfelldur skv. 2. sbr. 3. mgr. 25. gr. umferðarlaga. S hafði verið sviptur ökuleyfi sínu ævilangt. S hafði áður þrívegis sætt refsingu fyrir ölvunar-akstur. Refsing dæmd 30 daga varðhald. Ævilöng ökuleyfis- vipping áréttuð 1356
- F tók bifreið í heimildarleysi og ók henni ölvaður. F hafði daginn eftir að hann framdi brot sín verið dæmdur í 2 mánaða skilorðs-

- bundið fangelsi fyrir þjófnað. Bar skv. 60. gr. hegningarlaga að taka þann dóm upp og dæma málin í einu lagi. F hafði áður verið dæmdur í sekt fyrir nytjastuld og umferðarlagabrot. F var dæmdur í 3 mánaða fangelsi og sviptur ökuleyfi eitt ár ... 1359
- E, sem tvisvar áður hafði sætt refsingu fyrir ölvun við akstur, ók bifreið sviptur ökuleyfi, og í blóði hans reyndist 0,76‰ alkohól. Refsing 25 daga varðhald 1363
- G ók bifreið ölvaður (alkohól í blóði 1,55‰). G hafði tvisvar sætt refsingu fyrir ölvunarakstur, í síðara skiptið einnig fyrir nytjastuld og verið þá dæmdur í 3.500 króna sekt og 30 daga skilorðsbundið varðhald. Hann hafði nú rofið skilorð og var dæmdur skv. reglum 60. gr. hegningarlaga í 45 daga varðhald og sviptur ökuleyfi ævilangt 1366
- V og tveir félagar hans, sem allir voru ölvaðir, reyndu árangurslaust að koma bifreið í gang. V hafði hönd á stýri bifreiðarinnar og stýrði henni meðan hinir ýttu á eftir. V var talinn sekur um stjórn bifreiðar, og dæmdur skv. 2. sbr. 3. mgr. 25. gr. umferðarlaga (alkohól í blóði 1,19‰). V hafði áður sætt refsingu fyrir ölvun við akstur. Refsing ákveðin 10.000 króna sekt. V sviptur ökuleyfi ævilangt. Í héraði var V saksóttur fyrir óheimila notkun bifreiðar (brot gegn 1. mgr. 259. gr. alm. hegningarlaga) en sýknaður með héraðsdómi. Fyrir Hr. var því yfir lýst af hálfu ákærvalds að ekki væri gerð krafa um sakfellingu samkvæmt 1. mgr. 259. gr. Varð því eigi dæmt um það atriði í Hæstarétti 1385

Bótaábyrgð hins opinbera

- M-hreppur dæmdur til þess að greiða byggingafélaginu A bætur vegna ólögðmætrar afturköllunar á fyrirheiti um úthlutun 35 byggingarlóða. ☐ Byggingargjöld 208
- Ríkissjóður sýknaður af bótakröfu vegna eldsvoða sem haldið var fram að orsakast hefði af vanrækslu á umbúnaði á rafmagns- taug af hálfu starfsmanna Rafmagnsveitna ríkisins. ☐ Skaða- bætur 3 271

Brot gegn friðhelgi einkalífs

- A og H fóru í heimildarleysi inn í hús og tóku þar áfengi að ófrjálsu. Ákærðir fyrir brot gegn 231. gr. og 244. gr. hegningarlaga, en dæmt að 244. gr. tæmdi sök. A og H dæmdir í sama máli fyrir margskonar önnur brot. ☐ Líkamsárás 180

Brot í opinberu starfi

- Á flutti 1972-1977 inn notaðar bifreiðar. Við tollafgreiðslu 56 bifreiða tilgreindi hann ranglega kaupverð og stundum einnig verk- smíðjunúmer þeirra og í 52 tilvikum lagði hann fram með að- flutningsskýrslum vörureikninga eða önnur gögn sem hann hafði falsað og gáfu til kynna að þau væru frá erlendum bíla-

söluþyrtækjum. Refsað skv. 1. mgr. 155. gr. hgl. fyrir notkun falsgagnanna og skv. 2. mgr. 63. gr. laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tolleftrilít svo og 32. gr. laga um tollskrá, fyrir að hafa í 54 tilvikum komið því til leiðar að aðflutningsgjöld voru ákveðin of lág. Þ bifreiðaeftirlitsmaður hafði í greiðaskyni við Á fært vísitandi rangar upplýsingar í spjaldskrá eða skráningarskrarteini um 18 af bifreiðum þessum. Refsað skv. 158. gr. sbr. 138. gr. hgl. Á var refsað skv. 1. mgr. 22. gr. hgl. fyrir hlutdeild í þessum brotum P. P var eigi refsað fyrir hlutdeild í skjalfalsi né tolllagabroti Á, enda var honum eigi skýrlega gefið það að sök í ákæru. Á var refsað með 9 mánaða fangelsi en P með 4 mánaða fangelsi

385

Búskipti

Hjónin M og K fengu 1978 leyfi til lögskilnaðar. Bú þeirra var tekið til opinberrar skiptameðferðar, en 1980 gerðu þau samkomulag um eignaskipti og kom þá húseign, sem verið hafði gerð séreign K, til skipta, þannig að M og K urðu sameigendur að henni, einnig að verkstæðishúsi og iðnaðarfyrirtæki sem M rak. K höfðaði 1982 mál til riftunar á samkomulagi þessu þar sem það hefði verið bersýnilega ósanngjarnt og M auk þess ekki haldið ákvæði þess um launagreiðslur til K frá fyrirtækinu og um að hún fengi að fylgjast með rekstri þess. Héraðsdómur sýknaði M af kröfum K og staðfesti Hæstiréttur þá niðurstöðu. Hefði samkomulag M og K hvorki verið bersýnilega ósanngjarnt, þannig að það yrði lýst óskuldbindandi skv. heimild í 1. mgr. 54. gr. laga nr. 60/1972 né heldur yrði það metið ógilt vegna efnis síns og aðdraganda með stoð í almennum reglum um fjármunaréttarsamninga. Ekki var heldur talið að vanefndir sem orðið höfðu á samkomulaginu heimiluðu riftun þess

133

Hjónin K og S gerðu kaupmála í nóvember 1980, skömmu eftir að þau hefðu tekið upp sambúd að nýju eftir samvistarslit í október s.á. Samkvæmt kaupmálanum skyldi húseign, sem var þinglýst á nafn K, verða séreign S. Þau slitu samvistir í júlí 1981, fengu leyfi til skilnaðar að borði og sæng í maí 1982 og leyfi til lögskilnaðar í júlí 1983. Við opinber skipti á búi þeirra krafðist K þess, að kaupmálinn yrði ekki lagður til grundvallar skiptum vegna annmarka sem á honum væru, þ.á m. að S hefði beitt svikum við kaupmálagerðina og misneytingu, auk þess sem óheildarlegt væri af henni að byggja rétt á kaupmálanum. Enn var því teflt fram, að K hefði ekki verið ljóst efni kaupmálans og lagagildi hans, og enn fremur að brostnar væru forsendur fyrir gildi hans. Þessum málsástæðum var öllum hafnað og dæmt að kaupmálinn skyldi lagður til grundvallar skiptum .

165

Við opinbera skiptameðferð á dánarbúi A og S kvað skiptaráðandi ex officio upp úrskurð um að dómkveðja skyldi 2 menn til þess

- að meta á ný verðmæti innanstokksmuna, bóka og höfundar-
réttinda er metin höfðu verið við upphaf skiptamedferðar. Lög-
erfingar A kærðu úrskurðinn til Hæstaréttar sem felldi úrskurð-
inn úr gildi þar sem erfingjum hefði ekki verið gefinn kostur
á að tjá sig um hinar fyrirhuguðu aðgerðir áður en úrskurður
var upp kveðinn 712
- M lést 1983 og var búi hans skipt opinberum skiptum, en erfingar
voru H dóttir hans og Ó systursonur hans, erfingi að $\frac{1}{3}$ hluta
eigna skv. erfðaskrá. H krafðist þess að dregnar yrðu undir bú-
skiptin úr fórum Ó 1.145.765 krónur sem Ó hefði tekið til sín
sem lán eða gjöf. Skiptaráðandi vísaði kröfunni frá skv. 35. gr.
skiptalaga þar sem hér væri um fjárkröfu dánarbús á hendur
öðrum að ræða, en slíkar kröfur sæti eigi úrlausn skiptaráð-
anda. Staðfest í Hæstarétti 1069
- Hjónin J og Þ höfðu 1933 gert sameiginlega og gagnkvæma erfða-
skrá. Skyldi hvort taka arf eftir það sem fyrr félli frá en eftir
lát þess sem lengur lifði skyldu eignir skiptast milli lögerfingja
þeirra beggja. J lést 1962. Árið 1964 gerði Þ nýja erfðaskrá þar
sem hann arfleiddi A fósturdóttur sína að hluta eigna sinna, og
1979 gerði hann enn erfðaskrá þar sem hann ákvað að A tæki
allan arf eftir sig. Þ lést 1980 og fékk A leyfi til einkaskipta
og greiddi hún erfðafjárskatt af eignum búsins 22. september
1982. Hinn 19. apríl 1983 óskuðu lögerfingar J eftir því að
dánarbú hennar yrði tekið til opinberra skipta. Skiptaréttur
hafnaði beiðninni, en með dómi Hæstaréttar 19. desember 1983
(Hrd. 1983 bls. 2219) var lagt fyrir skiptaráðanda að taka málið
til úrlausnar að nýju. Eftir kröfu lögerfingja J kvað skiptaréttur
upp úrskurð um að dánarbú Þ yrði tekið til opinberra skipta.
Úrskurðurinn staðfestur í Hæstarétti 1311
- Í máli sem R höfðaði með eignardómsstefnu til viðurkenningar á
eignarrétti sínum að jörð sem verið hafði þinglýst eign eigin-
manns hennar, H, sem var látinn, var ágreiningur um það hvort
skipti eftir hann hefðu farið fram. R hafði haft eignarhald
jarðarinnar um 24 ár eftir lát H og var viðurkenndur eignar-
réttur dánarbús R að jörðinni. ☐ Hefð 1391

Byggingargjöld

- M-hreppur veitti á árinu 1972 byggingafélaginu A fyrirheit um bygg-
ingalóðir á ákveðinni landspildu sem A átti að skipuleggja á sinn
kostnað og greiða fullt byggingargjald (gatnagerðargjald) af.
Þetta átti að gerast á 4 árum. Rúmum 2 árum síðar afturkallaði
M fyrirheitið „vegna vanskila félagsins og framkvæmdaleysis á
viðkomandi svæði.“ Nýr samningur var gerður 5. desember 1974
þar sem A var heitið forgangsrétti að 52 byggingalóðum sem
úthlutað skyldi „í fullu samráði við sveitarstjórn hvað staðsetn-
ingu snertir.“ Úthlutun skyldi fara fram í 3 áföngum og lóðum

fækka í síðari áföngum ef ekki væru notaðar allar lóðir í fyrsta áfanga. Gatnagerðargjöld skyldi greiða eftir gildandi gjaldskrá á hverjum tíma. Reglur og gjaldskrá um gatnagerðargjöld var sett 12. febrúar 1975 með heimild í lögum nr. 51/1974. Reglurnar og gjaldskráin voru ekki staðfestar af ráðherra og gjaldtaka samkvæmt þeim því talin ólögmæt þótt A hefði samþykkt beiðingu þeirra. Vegna vanskila sem M taldi hafa orðið af hálfu A á gatnagerðargjöldum afturkallaði hann fyrirheit um úthlutun 35 lóða. Sú ráðstöfun var talin ólögmæt og til þess fallin að veikja eða gera að engu aðstöðu A til að framkvæma áætlun sína um byggingaframkvæmdir á svæðinu og þannig valda honum tjóni. Bætur til A metnar að álitum 100.000 krónur. Sératkvæði

200

L h/f sótti 1957 um leyfi til þess að reisa verslunar- og skrifstofuhúsnæði á Akureyri. Tilskilin byggingarleyfi fengust, en eigi var að sinni reistur nema hluti hússins, þar sem fjárfestingarleyfi fékkst þá ekki fyrir meiru. L greiddi byggingargjald sem reiknað var af þeim hluta hússins sem reistur var. Árið 1979 kom að því að L hugðist ljúka smíði hússins. Byggingarnefnd Akureyrar tilkynnti L að vegna fyrirhugaðra byggingaframkvæmda væri nauðsynlegt að sótt yrði um byggingarleyfi á ný. L var jafnframt krafð um byggingargjald, sem það taldi sér óskyldt að greiða. Svo fór að L setti veðbréf til tryggingar umkröfðum gjöldum og málskostnaði og höfðaði svo mál gegn Akureyrarbæ með kröfu um viðurkenningu á að því væri heimilt að ljúka smíði hússins samkvæmt byggingarleyfinu frá 1957 og að sú heimild væri eigi háð greiðslu gatnagerðargjalda til bæjarsjóðs. Í dómi héraðsdóms segir að hvað sem líði ágreiningi um gildi byggingarleyfisins frá 1957 hafi það verið fellt úr gildi með bréfi bæjarskjórs 26. febrúar 1979 og hafi sú ákvörðun verið fyllilega lögmæt skv. 15. gr. laga nr. 54/1978. Samkvæmt 9. gr. sömu laga sé það meðal skilyrða þess að byggingarleyfi öðlist gildi, að byggingargjöld og önnur tilskilin gjöld hafi verið greidd. Eigi sé deilt um reikningsgrundvöll né gjaldstofn byggingargjaldsins. Var Akureyrarbær því sýknaður af kröfu L h/f. Dómurinn var staðfestur í Hæstarétti, en í dómi hans er þess getið að þar fyrir dómi hafi L haldið því fram m.a. að gjaldskrá sem byggingargjaldið 1979 var reiknað eftir hefði ekki verið staðfest af ráðherra. Mótmælt var með vísan til 45. gr. laga um Hæstarétt að málsástæðu þessari yrði gaumur gefinn. Í dóminum segir að hvað sem því líði geti þetta engu máli skipt þar sem kröfur L, eins og það hafi sjálft markað þær, varði einungis byggingarleyfið 1957 en ekki gjaldtöku samkvæmt síðara byggingarleyfi. Árið 1975 var lagt gatnagerðargjald á eigendur húsa og lóða við götu í E-kaupstað, þar á meðal R, vegna bundins slitlags sem sett hafði verið á götuna 1973. Gjaldið var lagt á samkvæmt ákvæð-

368

- um í lögum um gatnagerðargjald frá 1974 og 1975 og reglugerð frá 1975. Talið var að eigendur húsa og lóða við götuna hefðu ekki getað séð það fyrir 1973 eða haft ástæðu til að búast við því þá, að þeim einum yrði einhvern tíma síðar gert að greiða kostnaðinn við lagningu slitlagsins. Þeir hefðu mátt gera ráð fyrir að skattlagningu miðað við fjárhag þeirra árið 1973 væri lokið. Skattlagningin var talin fara í bága við 67. gr. stjkskr. R var því sýknaður af kröfu E um greiðslu gjaldsins. Sératkvæði (um sýknu á öðrum forsendum) 560
- Árið 1957 var lagt bundið slitlag á götu í V-kaupstað. Slitlag þetta var orðið ónýtt fyrir 1973. Gatan var endurnýjuð og lögð slitlagi 1977-1981. Gatnagerðargjald vegna þessara framkvæmda var lagt á eigendur fasteigna við götuna, þar á meðal K. Slíkt gjald hafði ekki verið lagt á vegna framkvæmdanna 1957. Var því ekki talið, að álagningin færi í bága við 2. mgr. 3. gr. laga nr. 51/1974 og þar sem álagningin hafði að öðru leyti stoð í lögum og reglugerð var K dæmt til að greiða gjaldið. Sératkvæði 573

Byggingarleyfi

- L var veitt byggingarleyfi árið 1957 en reisti að því sinni einungis hluta hússins. Deilt var um hvort byggingarleyfið hefði enn verið í gildi 1979 er L hugðist halda áfram smíði hússins. ☞ Byggingargjöld 368

Dagsektir

- F h/f, sem samið hafði við A s/f um að taka að sér hluta af verki sem undirverktaki, dæmt til að greiða A dagsektir vegna vanefnda á samningum. ☞ Verksamningar 65

Dómarar, dómstólar

- E, sem ákærður var fyrir ýmis brot, krafðist þess fyrir Hæstarétti að dómarar vikju sæti. Kröfunni hafnað og sagt að dómurum sé hvorki rétt né skylt að vikja sæti 1
- Hafnað kröfu um frávísun máls frá Félagsdómi ☞ Félagsdómur 648, 1281

Dómkröfur

- Í máli L gegn A, sem risið var af ágreiningi um byggingarleyfi og greiðslu byggingargjalda, hélt L því fram fyrir Hæstarétti að gjaldskrá sem A fylgdi við útreikning byggingargjalda 1979 hefði eigi verið staðfest af ráðherra og gjaldtaka samkvæmt henni því óheimil. Þessu hafði ekki verið hreyft í héraði og A mótmælti með vísun til 45. gr. laga um Hæstarétt að málsástæðu þessari yrði gaumur gefinn. Í dómi Hæstaréttar segir að atriði þetta geti enga þýðingu haft eins og L sjálfur hafði markað dómkröfur sínar í málinu. ☞ Byggingargjöld 368
- Í máli út af skuld samkvæmt tékka segir í dómi Hæstaréttar að áfrýjandi hafi í héraði reist kröfur sínar á 57. gr. tékka laga og verði

krafa hans því ekki reist á öðrum grundvelli fyrir Hæstarétti, sbr.

45. gr. laga um Hæstarétt ☐ Tékkar 568
- Í máli út af lausafjárkaupum hafði H h/f verið dæmt til þess að greiða S h/f fjárhæð ásamt vöxtum. H áfrýjaði. S krafðist staðfestingar héraðsdóms og jafnframt að kveðið yrði á um það í dómsorði að dæmdir vextir yrðu lagðir við höfuðstól á 12 mánaða fresti. Breyting þessi var ný krafa fyrir Hæstarétti og kom eigi til álita sbr. 45. gr. hæstaréttarlaga 599
- Í máli út af kauprétti á jörð krafðist eigandi jarðarinnar, dánarbú H, þess í héraði að hæfilegt endurgjald fyrir jörðina yrði metið 15.136.500 krónur. Fyrir Hæstarétti hækkaði hann kröfuna í 31.453.862 krónur. Sagt að hin hækkaða kröfugerð komi ekki til álita sbr. 45. gr. hæstaréttarlaga. ☐ Kaupréttur 906
- Í skaðabótamáli út af bifreiðarslysi krafðist áfrýjandinn Ö þess fyrir Hæstarétti að vextir yrðu dæmdir af kröfu hans og jafnframt að vextir yrðu höfuðstólsfærðir ári eftir stefnubirtingardag og vaxtavextir þannig reiknaðir. Gagnáfrýjandinn G krafðist á sama hátt að dæmdum vöxtum af kröfu hans yrði bætt við höfuðstól einu sinni á ári. G krafðist einnig vaxta frá 14. september 1979 en í héraði hafði hann krafist vaxta frá 15. nóvember s.á. Sagt að G hafi eigi gagnáfrýjað málinu og áfrýjendur hafi ekki áskilið sér í stefnu að bera fram nýjar kröfur eða málsástæður fyrir Hæstarétti. Komist þær þegar af þeirri ástæðu eigi að, sbr. 45. gr. hæstaréttarlaga. Sératkvæði. ☐ Bifreiðar 1 . 1047
- L. höfðaði mál gegn ríkissjóði (R) með kröfum um 1) að dæmt yrði að 82. gr. laga um tekjuskatt og eignarskatt hefði eigi lagagildi um álagningu eignarskatts á hana 1982, 2) að samsköttun á eignum hennar og dætra hennar tveggja yrði felld úr gildi, og 3) að R yrði dæmdur til að endurgreiða tiltekna fjárhæð af eignarskatti hennar gjaldárin 1982 og 1983. Héraðsdómari kvað upp dóm um að 1. lið í kröfugerð L væri vísað frá dómi skv. 67. gr. einkamálalaga, enda væri krafan um lögfræðilega álitserð. Staðfest í Hæstarétti og segir í dómi hans: „Héraðsdómari mun taka afstöðu til málsástæðna og lagaraka sóknaraðila er lagður verður dómur á lögmæti skattlagningar þeirrar sem fjallað er um í málinu og kröfu sóknaraðila um endurheimtu áætlaðra ofgreiddra skattgjalda. Verða málsástæður og lagarök sóknaraðila ekki gerð að sjálfstæðum lið í dómkröfum hans“ 1063
- L. gerði þá kröfu í dómsmáli að viðurkennt yrði að hann fullnægði lagaskilyrðum jarðalaga og ætti rétt til þess að fá landspildu til eigin afnota undir 5 sumarbústaði úr eignarjörð sinni, og í öðru lagi að viðurkennt yrði að stefndu hefðu farið út fyrir lagamörk sín og beitt valdi sínu á ómálefnislegan hátt er L var meinað að fá nefnda landspildu til afnota. Kröfum var beint að landbúnaðarráðuneytinu, Landnámi ríkisins, jarðanefnd, byggingafulltrúa og bygginganefnd. Héraðsdómari vísaði málinu

frá dómi og staðfesti Hæstiréttur þá niðurstöðu. Sagt að L hefði mátt gera í dómsmáli kröfu um að tilteknar aðgerðir varnaraðila yrðu metnar ógildar, en krafan um viðurkenningu á því að varnaraðilar hefðu „farið út fyrir lagamörk sín og beitt valdi sinu á ómálefnislegan hátt“ sé andstæð 67. gr. laga nr. 85/1936. Þá sé það eigi á valdi dómstóla að veita leyfi þau sem um var rætt í fyrra kröfulið L. Þá var stefna eigi talin í samræmi við 88. gr. laga nr. 85/1936 og að miklu leyti skriflegur málflutningur 1173

Dómsátt

S fól E lögmanni að mæta fyrir sig við þingfestingu víxilmáls. E gerði í síðara þinghaldi dómsátt fyrir hönd S þar sem hún skuldbatt S til greiðslu umkrafinnar skuldar. S hafði ekki gefið E umboð til að gera slíka sátt og eigi var talið að E hefði samkvæmt stöðu sinni haft slíkt umboð til ráðstöfunar á sakarefni. Dómsáttin felld úr gildi 148

Dýralæknar

E hugðist starfa um hrið sem dýralæknir hjá W. En til þess þurfti hann lækningaleyfi frá landbúnaðarráðherra „að fengnum meðmælum yfirdýralæknis“, P, sbr. 1. gr. þágildandi laga um dýralækna nr. 31/1970. P treysti sér ekki til að veita E meðmæli og gat ráðherra því eigi veitt E lækningaleyfi. E og W höfðuðu mál á hendur P og kröfðust þess að synjun hans á meðmælum yrði felld úr gildi þar eð hún hefði byggst á annarlegum sjónarmiðum. Hæstiréttur taldi að svo hefði ekki verið og hafnaði að fella synjunina úr gildi .. 1326

Eftirlaun til aldraðra

Með 25. gr. laga nr. 97/1979 um eftirlaun til aldraðra var ákveðið að lífeyrissjóðir, sem lögbundnir væru eða nyttu viðurkenningar fjármálaráðuneytisins og eigi hefðu átt aðild að samkomulagi samtaka launþega og vinnuveitenda frá 1977, skyldu leggja fram 5% af bókfærðum iðgjaldstekjum sínum og svokölluð umsjónarnefnd eftirlauna veita greiðslum viðtöku og ráðstafa fénu í sambandi við greiðslu eftirlauna. Lífeyrissjóður I innti af höndum greiðslur samkvæmt ákvæði þessu með fyrirvara, höfðaði síðan mál og krafðist endurgreiðslu og bar fyrir sig að ákvæði 67. gr. stjórnarskrár stæði í vegi slíkrar skattlagningu. Fæli hún í sér að fé væri tekið af I til þess að standa undir fjárgreiðslum til einstaklinga utan sjóðsins, og jafnréttissjónarmiða væri eigi gætt við skattlagninguna. Ríkissjóður og umsjónarnefnd eftirlauna voru sýknuð af kröfum I þar sem telja yrði að skatturinn væri á lagður samkvæmt málefnalegum sjónarmiðum, enda næði skattlagningin til allra þeirra jafnt sem störfuðu á samskonar eða svipuðum

grundvelli. Hefði löggjafinn eigi farið út fyrir stjórnskipuleg mörk sín	594
Sama niðurstaða í máli sem höfðað var af lífeyrissjóði V gegn ríkissjóði og umsjónarnefnd eftirlauna til endurgreiðslu á fé sem V hafði greitt með fyrirvara	875

Eignardómsmál

Í máli sem R höfðaði með eignardómsstefnu var eignarréttur hennar að jörð viðurkenndur. ☞ Búskipti, hefð	1391
--	------

Eignaupptaka

Í máli gegn E fyrir sölu á marihuana var filmubox með fíkniefnaleifum gert upptækt. ☞ Ávana- og fíkniefni	530
Í máli á hendur J og G fyrir innflutning og sölu á hassi voru 961 g af kannabiseftnum gerð upptækt. Fundið var að því að upptökukrafa í ákæru væri ekki nægilega skýr, en þó eigi ástæða til frávisunar á kröfunni. ☞ Ávana- og fíkniefni	669
Í tveimur málum út af fiskveiðabrotum var dæmt að afli og veiðarfæri skyldu upptæk. ☞ Fiskveiðabrot	716, 723
Upptaka dæmd á tilteknum blaðsíðum í tveimur tímaritum sem geymdu refsiverð ummæli samkvæmt 125. gr. og 210. gr. hegningarlaga. ☞ Guðlast, klám	855
Upptaka dæmd á hassi og fé sem aflað hafði verið með sölu á hassi. ☞ Ávana- og fíkniefni	1107
Í máli á hendur M og G fyrir töku á fálkaeggjum var upptaka dæmd á 8 eggjum og búnaði sem notaður hafði verið til eggjaleitar og eggjatöku. ☞ Fuglafriðunarlög	1341

Endurheimta

Tryggingarfélagið S greiddi bætur til eigenda íbúðarhúss sem brunnið hafði til grunna, og krafði iðnaðarráðherra vegna Rafmagnseftirlits ríkisins og Rafmagnsveitna ríkisins og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs um endurgreiðslu samkvæmt 1. mgr. 20. gr. laga nr. 20/1954. Orsök eldsvoðans var talin sú að rafmagnsheimtaug að öðru húsi hafði lagst á símalínu er tengd var húsi því sem brann. S taldi að kenna mætti ófullnægjandi umbúnaði heimtaugarinnar, svo og ónógu eftirliti og viðhaldi, um að svo fór. Þetta var talið ósannað og kröfu S um endurgreiðslu hafnað. Sératkvæði	271
---	-----

Erfðafjárskattur

Við opinbera skiptameðferð á dánarbúi A og S kvað skiptaráðandi ex officio upp úrskurð um að dómkveðja skyldi 2 menn til þess að meta á ný verðmæti innanstokksmuna, bóka og höfundaréttinda er metin höfðu verið við upphaf skiptameðferðar. Lögerfingjar A kærðu úrskurðinn til Hæstaréttar, sem felldi úrskurðinn úr gildi þar sem erfingjum hefði ekki verið gefinn kostur á að tjá sig um	
--	--

hinar fyrirhuguðu aðgerðir áður en úrskurður var upp kveðinn	712
--	-----

Erfðamál

Hjónin J og Þ höfðu 1933 gert sameiginlega og gagnkvæma erfðaskrá. Skyldi hvort taka arf eftir það sem fyrr félli frá en eftir lát þess sem lengur lifði skyldu eignir skiptast milli lögerfingja þeirra beggja. J lést 1962. Árið 1964 gerði Þ nýja erfðaskrá þar sem hann arfleiddi A fösturdóttur sína að hluta eigna sinna, og 1979 gerði hann enn erfðaskrá þar sem hann ákvað að A tæki allan arf eftir sig. Þ lést 1980 og fékk A leyfi til einkaskipta og greiddi hún erfðafjárskatt af eignum búans 22. september 1982. Hinn 19. apríl 1983 óskuðu lögerfingjar J eftir því að dánarbú hennar yrði tekið til opinberra skipta. Skiptaréttur hafnaði beiðninni, en með dómi Hæstarétts 19. desember 1983 (Hrd. 1983 bls. 2219) var lagt fyrir skiptaráðanda að taka málið til úrlausnar að nýju. Eftir kröfu lögerfingja J kvað skiptaréttur upp úrskurð um að dánarbú Þ yrði tekið til opinberra skipta. Úrskurðurinn staðfestur í Hæstarétti	1311
--	------

Farbann (ferðabann)

Staðfestur úrskurður héraðsdóms um að M, þýskum ríkisborgara sem dæmdur hafði verið í refsingu fyrir brot gegn fuglafriðunarlögum o.fl., skyldi óheimil brottför úr landi uns dómur í máli hans gengi í Hæstarétti	781
Gerð var krafa um að G, bandarískum ríkisborgara búsettum hér á landi, sem dæmdur hafði verið í 6 mánaða skilorðsbundið fangelsi fyrir hylmingu, yrði bönnuð brottför úr landi uns dómur í máli hans gengi í Hæstarétti. Héraðsdómur tók beiðnina til greina en í Hæstarétti var farbannið felld úr gildi, þar sem eigi þótti sérstök ástæða til þess að ætla að G mundi koma sér undan fullnustu á refsingu er honum kynni að verða dæmd	1081

Fasteign

B fékk á leigu lóð í Hafnarfirði og reisti á henni norðanverðri hús er í var á neðri hæð verslunar- og iðnaðarhúsnæði en íbúð á efri hæð. Sá hluti lóðar er við R-veg. Á hinum hlutanum reisti B iðnaðarhúsnæði. B seldi G og E fyrrnefnt hús og áskildi sér umferðarrétt að iðnaðarhúsnæðinu. Var það tekið fram í kaupsamningi og afsali. B seldi A h/f síðar bakhúsið. Greinir urðu með A annarsvegar og G og E hinsvegar um umferðarréttinn. Töldu G og E að til þess að fella kvöð þess á eign þeirra hefði þurft samþykki byggingaryfirvalda. Þá töldu þau umferðarréttinn hafa verið bundinn við tiltekna starfsemi, trésmíðaverkstæði, en ekki annars konar rekstur. Kröfum G og E var hafnað og umferðarréttur A viðurkenndur	845
--	-----

Fasteignagjöld

G keypti 1977 af Rvk-borg íbúð sem um giltu ákvæði IV. kafla laga nr. 30/1970 um Byggingarsjóð verkamanna og verkamannabústaði. Fasteignamat íbúðarinnar var í nóvember 1980 301.010 kr. en lóðarmat 11.810 kr. Var þá eigi litið til þess að íbúðin var háð ákvæðum IV. kafla laga nr. 51/1980 (sbr. áður lög 30/1970), þ.e. að sérstakar reglur giltu um sölu á íbúðinni, sbr. 3. mgr. 8. gr. reglugerðar nr. 406/1978, er segir að við mat fasteignar skuli eigi taka tillit til sérstakra ákvæða eða reglna um hámarkssöluverð íbúða. Fasteignagjöld voru 1981 lögð á G miðuð við mat þetta. G taldi álagningu reista á röngu fasteignamati og mótmælti greiðsluskyldu sinni. Taldi að ákvæði 3. mgr. 8. gr. reglug. nr. 406/1978 hefði ekki lagastöð. Í dómi Hæstaréttar segir að 2. mgr. 17. gr. laga nr. 94/1976 um fasteignamat beri að skilja svo að matsverð eigna sem eigi hafa gangverð eða frjálst markaðsverð skuli miða við verð sambærilegra eigna sem seldar verði á frjálsum markaði, en annars með hliðsjón af byggingarkostnaði og öðrum þeim atriðum sem í greininni segi. Miðað við þennan skilning verði setning 3. mgr. 8. gr. reglug. 406/1978 að teljast heimil. Var staðfest niðurstaða héraðsdóms um að lögtak skyldi fram fara fyrir álögðum fasteignagjöldum G. Sératkvæði

Fasteignakaup

S, sameigandi að 1/6 að jörðinni B1, afsalaði E, eiganda B2, eignarhluta sínum að jörðinni. Síðar samdist svo með E og V og P, hinum sameigendunum að B1, að P og V gengju inn í samning S og E, en jafnframt skyldi E hljóta landspildu úr B1. Nokkru síðar var gerður samningur milli sömu aðilja um, að E hlyti íbúðarhúsið á B1 og lóð umhverfis húsið. Samningsmál þessi skýrð svo, að E ætti ekki tilkall til 1/6 úr gögnum og gæðum B1, þótt svo væri til orða tekið í síðara samkomulagi aðilja, að hluti E í B1 teldist 1/6 hluti hennar

56

S o.fl. höfðuðu mál gegn I með kröfu um að henni yrði dæmt skylt að gefa út afsal fyrir hluta í húseign. Af hálfu I var mætt í héraði en ekki haldið uppi vörnum og krafa sóknaraðila tekin til greina. Í áfrýjaði, en í dómi Hæstaréttar segir að I hafi haft við meðferð málsins í héraði nægan tíma til könnunar sóknargagna og ritunar greinargerðar þar sem hún hefði getað komið að vörnum. Héraðsdómur staðfestur

99

K keypti u.þ.b. 26 ára gamalt múrhúðað timburhús af H með kaupsamningi 17. október 1978. Áður hafði K búið sem leigutaki í húsinu í 3½ mánuð. Er K skoðaði húsið var húsasmiðameistari í fylgd með honum. Áður en kaupsamningur var undirritaður höfðu komið í ljós gallar í húsinu, er samkomulag varð um að H bætti K. K fékk afsal 25. október 1979. Í því er tekið fram m.a. að K hafi kynnt sér rækilega ástand hins selda húss og hafi ekkert við það

- að athuga. Í maí 1980 kom í ljós mikill fúi í grind hússins og þakviðum. Krafði nú H aðallega um bæt看, en til vara um afslátt. H var sýknaður, þar sem ekki var talið að K hefði að gefnu tilefni rækt skoðunarskyldu sína sem skyldi, og ósannað væri að H hefði beitt svikum eða gefið sérstaka ábyrgðaryfirlýsingu um ástand hússins 152
- I og H keyptu gamalt, múrhúðað timburhús af A og S. Í ljós kom að húsið var mjög gallað, fúi í veggjum, og töldu matsmenn að til þess að komast fyrir skemmdirnar yrði ekki um eiginlega viðgerð að ræða, heldur endursmíði á veggjum. I og H riftu kaupunum. Riftunin var viðurkennd og A og S dæmd til endurgreiðslu þess er þau höfðu fengið greitt upp í kaupverð. Sératkvæði 349
- Árið 1972 byggði H raðhúsálengju með sex íbúðum við Dalsgerði 3 Akureyri. Íbúðir þessar seldi H síðan fókheldar til einstaklinga, en tók að sér frekari framkvæmdir í sumum íbúðanna. Eftir að kaupendur fluttu inn kom fram leki á þaki hússins og varð hans vart í öllum íbúðunum nema einni. Tilraunir H til að stöðva lekann báru eigi árangur. Hinn 18. september 1980 mátu dómkvaddir matsmenn viðgerðarkostnað 24.000,00 krónur. H var talinn bera ábyrgð á galla þessum og var dæmdur til að greiða húsfélaginu hinn raunverulega kostnað við úrbætur, er nam pr. 15. október 1980 36.230,62 nýkrónum 435
- B keypti íbúð af KI og KE. Hann gerði í dómsmáli kröfu um að þeim yrði dæmt skylt að gefa út afsal fyrir eigninni. KI og KE mótmæltu og töldu B ekki hafa staðið við sinn hluta samnings og að skuldajöfnuður B á 6000 króna lögfræðikostnaði við kaupverðið væri óheimill. Í héraðsdómi segir að eftir að kaup voru gerð hafi fjárnám haldið áfram að hlaðast á hina seldu eign og uppboðssala hafi vofað yfir. KI og KE hafi ekki staðið við skuldbindingar um afléttningu veðskulda. Lögmannskostnaður B hafi því verið eðlileg útgjöld er hann hafi orðið fyrir vegna vanefnda KI og KE, og hafi skuldajöfnuður verið heimill. Krafa B tekin til greina. KI og KE áfrýjuðu og kröfðust aðallega sýknu, til vara sýknu að svo stöddu og til þrautavara að kröfur B yrðu „einvörðungu teknar til greina að óverulegu leyti og málskostnaður falli þá niður.“ Aðal- og varakröfur voru taldar dómhæfar en þrautavarakrafa svo óákveðin að henni var vísað frá. Héraðsdómur staðfestur 760
- B, sem selt hafði S íbúð með kaupsamningi 28. mars 1978, stefndi S til greiðslu eftirstöðva kaupverðs, 13.000 kr. S gagnstefndi fyrir 12.200,36 kr. og krafðist þess að B yrði dæmd til útgáfu afsals gegn greiðslu á mismun krafanna, 799,64 kr. Gagnkrafa var reist á því að gallar hefðu verið á íbúðinni, raki í útveggjum, er B hafi átt að bæta samkvæmt skýru ákvæði í kaupsamningnum, en kostnaður við umbætur hafði verið metinn 5.020 kr. (502.000 gkr.), ennfremur á því að hann hefði greitt 1.664,58 kr. í vexti af öðru veðtryggðu láni og einnig 4.477,78 í vexti af öðru veðtryggðu láni, en vaxta-

greiðslur þessar hafi B átt að bera. B viðurkenndi skyldu sína varðandi fyrrnefndu vaxtagreiðsluna en eigi hina. Í héraðsdómi segir að mat taki yfir nokkru víðara svið en samningsákvæðið gefi tilefni til og mat dómurinn hæfilegar bætur vegna galla, er B bar ábyrgð á, 3000 kr. B var dæmd skyld til þess að gefa út afsal fyrir eigninni gegn greiðslu á 3.857,64 kr. (13000 - 9142,36 kr.) Staðfest í Hæstarétti

1197

Fasteignasala

H ræddi við Þ, einn eiganda fasteignasölunnar F s/f, um fasteignaviðskipti og kom fram í viðræðum þeirra að H hugðist selja íbúð sína. Að ósk Þ leyfði H að R skoðaði íbúðina. Samningar tókust um að R keypti íbúð H, án þess að F annaðist samningsgerð. F krafði H og R in solidum um greiðslu sölubóknunar, 2% af kaupverði íbúðarinnar. Héraðsdómur sýknaði þá en F áfrýjaði til Hæstaréttar að því er H varðaði. Hann var sýknaður, þar sem ósannað taldist að hann hefði í orði eða verki falið F að selja íbúð sína, og skipti ekki máli þótt hann yrði við tilmælum Þ um að viðskiptavinur hans, R, fengi að skoða íbúðina með kaup í huga

1030

Félag

I og R ákváðu að stofna byggingafyrirtæki. Þriðji maðurinn, H, kom síðar inn í viðræður um þetta. Stofnað var fyrirtækið X s/f með þátttöku I og R, en H taldi sig ekki geta gerst aðili að því vegna starfa sinna hjá Akureyrarbæ. Félagið hóf síðan byggingastarfsemi. R gekk síðan úr félaginu og var rætt um að H gengi formlega inn í það, en eigi varð úr því og hætti hann störfum fyrir félagið. Tap varð á verkum sem félagið hafði tekið að sér og vildi I að H bæri það með sér, en ekki kom þeim saman um það. I krafði H þá um 11.140,10 krónur ásamt vöxtum og var hér um að ræða greiðslur vegna tiltekins verks. Um fjárhæðina var ekki ágreiningur, ef H teldist á annað borð meðábyrgur fyrir rekstri X s/f. H hafði ætlað sér að taka þátt í félaginu þótt hann yrði aldrei formlegur félagsmaður. Hann annaðist margskonar störf í þágu félagsins og tók þátt í ákvörðunum um málefni þess. Hann hafði fjárreiður á hendi fyrir það og tók við greiðslum, og hann hafði veðsett eign sína fyrir skuld félagsins og til tryggingar verksamningi þess. Hann kom fram fyrir hönd félagsins gagnvart þeim sem annaðist bókhald þess og undirritaði skattframtal fyrir félagið. Það hafði hinsvegar aldrei orðið sjálfstæður skattaðili, og hafði H verið skattlagður persónulega sem helmingseigandi í því, að því er virtist án þess að gera athugasemdir. Hann var því talinn bera ábyrgð á skuldbindingum félagsins og krafa I tekin til greina

1373

Félagsdómur

Í máli sem höfðað var fyrir Félagsdómi og snerist um skyldu kennara

- tiltekens skóla til þess að annast gæslustörf í kaffitímum, krafðist Bandalag starfsmanna ríkis og bæja þess að málinu yrði vísað frá Félagsdómi, þar sem úrslit þess yltu á túlkun á 31. gr. laga nr. 38/1954, en eigi kjarasamningum. Félagsdómur hafnaði kröfunni þar sem skera yrði úr deiluefninu á grundvelli kjarasaminga. Hr. staðfesti þessa niðurstöðu 648
- Reykjavíkurborg (R) krafðist þess að vísað yrði frá Félagsdómi máli sem BSRB hafði höfðað gegn henni og gert kröfu um að sú ákvörðun R að greiða starfsmönnum sínum er rétt áttu á fyrirframgreiðslulauna hinn 1. október 1984 einungis laun fyrir 1. - 3. október en þann dag hafði verið boðað verkfall. Málsefnið var talið falla undir dómsvald Félagsdóms, þar sem ágreiningurinn varðaði skilning á kjarasamningi aðilanna. Staðfestur dómur Félagsdóms þar sem kröfu R var hrundið. (Sératkvæði í Félagsdómi) 1281

Févíti

- F h/f, sem samið hafði við A s/f um að taka að sér hluta af verki sem undirverktaki, dæmt til þess að greiða A févíti (dagsektir) vegna vanefnda á samningnum. ☐ Verksamningar 65

Fiskveiðabrot

- Togari, sem G var skipstjóri á, var tekinn að veiðum innan fiskveiðilandhelgi. G taldi sér veiðarnar heimilar þar sem ákvæði E. 3. í 3. gr. laga nr. 81/1976 tæki til hans, en ákvæðið heimilaði veiðar á umræddum stað fyrir skip sem voru 39 m að lengd eða minna og aflvél skipsins minna en 1000 bremsuhestöfl. Lengd skipsins var 35,88 m, aðalvél skipsins samkvæmt skipaskrá 1200 hö. G lagði fram vottorð um að öflugjöf hefði verið minnkuð og vélin inn-sigluð þannig, að nothæf orka hennar næmi einungis 889 bremsuhestöflum (BPH). Var þetta staðfest með vottorði Lloyd's Register and Shipping, enda eigi mótmælt af hálfu ákærvalds. Héraðsdómur taldi að fara yrði eftir alþjóðamælibréfi skipsins við mat á afli vélarinnar. Segir að eigandi skips hafi ekki neytt úrræða 2. mgr. 18. gr. l. 53/1970 sem heimilar eiganda að bera undir dómstóla ef hann telur rétti sínum hallað með úrlausn Siglingamálastofnunar eða ráðherra. G var því sakfelldur. Sagt að um atriði þetta séu lagaákvæði þó naumast nógu skýr og ætla mætti að G hefði talið að verknaður hans væri ekki réttarbrott. Refsing því látin falla niður með heimild í 3. tl. 74. gr. hegningarlaga. Afli og veiðarfæri gerð upptæk. Hæstiréttur staðfesti héraðsdóm. Sératkvæði 716
- Sama niðurstaða í hliðstæðu máli á hendur O skipstjóra sem tekinn var að veiðum sama dag og G og á sömu slóðum. Vélarstærð skipsins var skráð 1200 bremsuhestöfl, en talið að afl hefði verið minnkað í 889 hö. Með sömu rökum og greint er í máli G var O sakfelldur

en refsing látin niður falla. Afli og veiðarfæri gerð upptæk. Sér- atkvæði	723
---	-----

Fjárdráttur

Héraðsdómur í máli á hendur J fyrir fjárdrátt og brot í opinberu starfi ómerktur vegna ófullnægjandi rannsóknar á sakaratriðum. ☐ Ómerking	834
--	-----

Fjárnám

Skaðabætur voru dæmdar vegna vanefnda á verksamningi og fjárnáms- gerð, sem áfrýjað var með héraðsdómi, staðfest	65
Fjárnámsgerð, sem áfrýjað var með héraðsdómi út af skuld samkvæmt tékkum, staðfest	568
P áfrýjaði fjárnámsgerð og vefengdi gildi hennar á þeim grundvelli að gerðin hefði átt að fara fram á eign þeirri sem fjárnámi var lýst í en eigi á skrifstofu fógeta. Lögmaður P hafði verið viðstaddur gerðina og eigi hreyft mótmælum. Var því þessari athugasemd P ekki sinnt og þar sem eigi voru annmarkar á gerðinni var hún staðfest	765
P var í héraði sýknuð af kröfum B og hann dæmdur til greiðslu máls- kostnaðar. Héraðsdómur staðfestur í Hæstarétti svo og fjárnám er gert hafði verið hjá B fyrir málskostnaðinum. ☐ Hjón	1085
Héraðsdómur var ómerktur og máli vísað frá héraðsdómi. Fjárnáms- gerð sem farið hafði fram fyrir dæmdri kröfu í héraðsdómi var því felld úr gildi. ☐ Ómerking, stefna	1215
H lögmaður stefndi S h/f og M h/f til greiðslu á 47 þús. kr. víxilskuld auk vaxta, stimpilkostnaðar og málskostnaðar. Málið var þingfest á bæjarþingi 30. júní 1983. Hinn 11. júlí greiddi lögmaður, f.h. S vixilskuldina 47 þús. kr., vexti og bankakostnað 2538 kr. og máls- kostnað 7298 kr. Starfsmaður H ritaði kvittun á afrit stefnunnar og afhenti lögmanni S. H ritaði lögmanni þessum bréf þess efnis að vextir hefðu við áðurnefnda greiðslu verið vanreiknaðir um 2350 kr., og mun bréfi þessu ekki hafa verið svarað. Hinn 20. október var áskorunarstefnan árituð um að stefnukröfurnar væru aðfararhæfar með lítilsháttar breytingum. Hinn 9. nóvember beiddist H fjárnáms í eignum dómpóla fyrir 47 þús. kr. með 5% dráttarvöxtum á mánuði, stimpilkostnaði og málskostnaði „allt að fráðregnum 56.836,00 krónum.“ Gerðinni var mótmælt en fógeti kvað upp úrskurð án forsendna um að gerðin skyldi ná fram að ganga. Í dómi Hæstaréttar segir að heimilt hafi verið að láta for- sendur eigi fylgja ályktarorði úrskurðarins, en nauðsyn hefði verið að greina skýrlega í úrskurðinum hverjar þær fjárhæðir væru sem heimilt væri að gera fjárnám fyrir. „Var það enn brýnna en ella þar sem ekki var fullt samræmi milli hinnar skriflegu fjárnáms- beiðni stefnda og bréfs hans 20. júlí 1983 sem hann lagði fram í fógetaréttinum.“ Úrskurður fógetaréttar ómerktur	1441

H h/f hafði með áritun á áskorunarstefnu verið gert að greiða Ú h/f skuld. Fjárnáms var beiðst. Þar mætti G, starfsmaður H. Samkvæmt ábendingu hans var fjárnám gert í húseign, eign Y, stjórnarformanns og aðalhluthafa í H h/f. Y og K kona hans áfrýjuðu gerðinni og töldu að G hefði eigi haft heimild til þess að benda á eignina til fjárnáms. Fram kom að húseignin hafði verið notuð til tryggingar skuldum H h/f og að H hefði á umræddum tíma eigi átt eignir sem vísa hafi mátt á til fjárnáms, aðrar en vörubirgðir verslunarinnar. Eftir fjárnámið hafði Y fengið leyfi Ú h/f til þess að veðsetja eignina með veðrétti sem gengi fyrir fjárnáminu, og þá engan fyrirvara gert um að hann teldi sig óbundinn af fjárnáminu. Talið að athafnir Y hefðu falið í sér viðurkenningu á að fjárnám hefði mátt gera í eigninni. Y og K héldu og fram að eigi hefði mátt gera fjárnámið vegna ákv. 1. mgr. 20. gr. laga nr. 20/1923. Því var hafnað þar sem fram hefði komið að eignin hefði verið hjúskapareign Y og hvorki hefði fjölskyldan búið á eigninni né heldur gæti eignin talist notuð við atvinnurekstur beggja hjónanna. Fjárnámsgerðin því staðfest	1454
Annað hliðstætt mál út af fjárnámi í sömu eign	1459

Fjársvik

A braust inn í hús og stal þar 500 kr. Refsað skv. 244. gr. alm. hgl. Þá leigði hann F íbúð er hann hafði tekið á leigu hjá A um skamman tíma og án framleiguréttar. Íbúðina leigði A F til 1 árs og fékk leigu greidda fyrirfram og hagnýtti sér peningana. Refsað skv. 248 gr. alm. hgl. Refsing 2 mánaða fangelsi skilorðsbundið 3 ár	102
M tók sér bifreiðar á leigu og ók um landið. Hann tók vegmæla þeirra úr sambandi og ók hluta leiðarinnar með mælana ótengda. Það var metið sem tilraun til fjársvika. M var í sama máli dæmdur fyrir ólöglega töku á fálkaeggjum. ☞ Fluglafriðunarlög	1341

Fjölbýlishús

Íbúðareigendur sem samtals áttu 71,7% í fjölbýlishúsinu D ákváðu að setja danfosshitakerfi á sameiginlega hitalögn hússins. SS, sameigendur að íbúð í húsinu, voru andvígir þessari framkvæmd og töldu sig ekki hafa verið löglega boðaða til þeirra funda, þar sem ákvörðun um framkvæmdina var tekin. Meinuðu SS pípulagn-ingamönnum aðgang að íbúð sinni til að skipta um ofnloka. SS var dæmt skyld að veita aðgang að íbúð sinni til að skipta um ofnloka, enda hefðu þau sannanlega verið boðuð til fundar þar sem ákvörðun um framkvæmd þessa var tekin. Breytingar þessar teldust ekki „verulegar“ í skilningi 4. mgr. 1. gr. reglugerðar nr. 280/1976 um samþykktir fyrir húsfélög, og því hefði mátt ráða máli þessu til lykta með einföldum meiri hluta atkvæða skv. 3. mgr. sömu greinar. Þetta bryti heldur ekki í bága við ákvæði 66. gr. stjórnarskrárinnar um friðhelgi heimilisins vegna heimildarinnar

í 3. mgr. 11. gr. laga um fjölbýlishús nr. 59/1976	587
Húsfélög stefndu Ó, sem bjó í húsinu, til greiðslu skuldar. Stefnan var birt fyrir S sem bjó í annarri íbúð í sama húsi og var hann í raun einn af aðilum húsfélagsins. Var því eigi rétt að birta stefnu fyrir honum. Héraðsdómur var ómerktur og máli vísað frá héraðsdómi.	
☞ Aðild, stefna	1215

Forgangskrafa

S lýsti launakröfu í þrotabú Þ h/f sem forgangskröfu. Skiptaráðandi hafnaði kröfu S að hluta, og að hluta hafnaði hann kröfunni að svo stöddu. Kvað hann síðan upp úrskurð um að kröfu S væri hafnað, en úrskurðurinn var rökstuddur með því að S hefði eigi lagt fram gögn er sýndu hvernig fjárhæð launa væri fundin né heldur gögn um launakjör hans eða önnur atriði er styddu kröfu hans. Hæstiréttur viðurkenndi kröfuna sem forgangskröfu í búið. Sagt að E lögmaður hafi verið ráðinn bústjóri til bráðabirgða og síðan kosinn skiptastjóri. Hann hafi því átt að taka afstöðu til lýstra krafna. Hvorki hann né þeir kröfuhafar sem skiptafund sóttu hafi vefengt réttmæti kröfu S. Sératkvæði	657
Dómur í hliðstæðu máli út af kaupkröfu V sem hann lýsti í þrotabú Þ h/f	663

Forsendur

Útgerðarfélagið N h/f gerði 1979 samning við norskt fyrirtæki, F, um að kaupa af því vélbát. Í samningnum var tekið fram að forsenda hans væri samþykki norskra og íslenskra yfirvalda. Nýr samningur um kaupin var gerður 1980 sama efnis og hinn fyrri en auk þess tekið fram að N skyldi greiða F 155.800 nkr. vegna áfallins kostnaðar. Báturinn var meira en 12 ára gamall og stóðu ákvæði laga því í vegi að stjórnvöld gætu heimilað innflutning hans. Innflutningsleyfi var forsenda þess að kaupin næðu fram að ganga og var dæmt að samningurinn um skipakaupin hefði fallið úr gildi vegna brostinnar forsendu og bæri hvorugur aðila öðrum fremur ábyrgð á því. Litið var svo á að skuldbinding N um að greiða F 155.800 nkr. hefði verið fyrirvaralaus og N hafði þegar greitt F 55.800 nkr. af fjárhæðinni. Var N dæmt til þess að greiða F það sem á vantaði, 100.000 nkr. Sératkvæði	1096
--	------

Framkrafa

H sem starfaði í tengslum við byggingafyrirtækið X s/f var dæmdur til þess að taka þátt í tapi sem félagið hafði orðið fyrir í sambandi við tiltekið verk. ☞ Félag	1373
--	------

Frávísun

A. Einkamál

1. Frá Félagsdómi

Hafnað kröfum málsaðila um að máli yrði vísað frá Félagsdómi. Talið að ágreiningur varðaði skilning á kjarasamningi. Fr Félagsdómur	648, 1281
--	-----------

2. Frá héraðsdómi

Héraðsdómur vísaði máli, sem S h/f höfðaði gegn R til greiðslu skuldar, frá dómi vegna tölulegrar vanreifunar. Hæstiréttur ómerkti dóminn og vísaði málinu heim til efnislegrar meðferðar. Í dóminum segir að gefa eigi R kost á að leiða fyrir dóm m.a. þá stjórnarmenn og hluthafa í S h/f er borið geti um ágreiningsefnið, áður en dómur verði lagður á málið	27
Við þingfestingu máls var þing ekki sótt af hálfu stefnda. Héraðsdómur vísaði málinu frá vegna vanreifunar. Í dómi Hæstaréttar segir að málatilbúnaður sóknaraðila hafi verið nægilega glöggur. Frávísunardómurinn felldur úr gildi	30
S höfðaði mál með áskorunarstefnu á hendur Ó „stjórnarformanni H h/f“ til greiðslu skuldar. Málið skyldi þingfesta 18. mars. Þar var hins vegar þingfest 4. mars. Ó sótti ekki þing og var stefnan árituð um að stefnukröfurnar væru aðfararhæfar. Hinn 16. mars var svo gert fjárnám fyrir dómskuldinni í eign H h/f. H og Ó áfrýjuðu dómsigildinu og fjárnáminu og voru dómsathafnirnar ómerktar og málinu vísað frá héraðsdómi, en málskostnaður felldur niður	146
Arkitektafélag Íslands, A, höfðaði mál gegn H, sem nefndi sig hús-gagnaarkitekt, og krafðist þess að honum yrði dæmt óheimilt að nota starfsheitið arkitekt eitt sér eða annað starfsheiti sem fæli í sér orðið arkitekt. Var krafan byggð á því að notkun H á nafninu bryti í bága við 3. gr. laga nr. 73/1968. A hafði áður staðið að kæru á H vegna notkunar starfsheitisins, en H verið sýknaður með dómi sakadóms. Héraðsdómari taldi, að fara ætti með mál út af brotum á lögum þessum að hætti opinberra mála samkvæmt 11. gr. laganna og vísaði málinu frá dómi. Hæstiréttur taldi nefnt ákvæði ekki girða fyrir, að skorið yrði úr ágreiningi aðila í einkamáli. Ekki var talið að stjórn A hefði firrt sig rétti til að höfða einkamál á hendur H út af sakarefninu, þótt það hefði áður staðið að fyrrgreindri kæru á hendur H, og ekki var talið að dómur sakadóms væri bindandi úrslit sakarefnis í þessu máli. Frávísunardómurinn var því felldur úr gildi og málinu vísað heim í hérað til efnismeðferðar og dómsuppsögu	231
Á frumrit áskorunarstefnu var upphaflega ritaður þingfestingardagur 10. janúar 1984 en því svo breytt í 17. janúar 1984. Málið var þingfest 17. janúar en stefndi sótti ekki þing. Á ljósriti því af stefnu er fylgdi málgögnum til héraðsdómara hafði eigi verið gerð breyting. Héraðsdómari vísaði málinu frá dómi vegna þessa ósamræmis. Sú niðurstaða staðfest í Hæstarétti	354
X lést 1977. Y, eftirlifandi eiginmaður hennar, gerði 1978 kaupsamning	

- við S um fasteign sem Y var skráður eigandi að. Skipti eftir X höfðu þá ekki farið fram, en þau hjón höfðu átt saman 3 börn, K, A og D og auk þess átti G dótturina M af fyrra hjónabandi. Y lést 1978. Af hálfu M og D hafði því verið mótmælt að Y hefði haft heimild til þess að selja húseignina. Eftir lát Y varð þó samkomulag með erfingjunum um skipti og um að afsal yrði gefið út til handa S fyrir húseigninni og var það gert 6. nóvember 1978. Umboðsmaður K og A afhenti S afsalið 14. mars 1980 og fékk hann því þinglýst hinn 18. s.m. Greinir urðu með erfingjum X og Y um efndir á samkomulagi þeirra. Gerðu M og D nú kröfu í dómsmáli um að S yrði dæmt skylt að afmá afsalið úr veðmála-bókum ásamt veðum er hann hefði lagt á eignina. Héraðsdómur sýknaði S af kröfum þessum. Í dómi Hæstaréttar segir að M og D hafi undirritað umrætt afsal ásamt K og A er þau luku einkaskiptum á búi foreldra sinna og skiptagerð hafi síðan verið afhent skiptaráðanda og erfðafjárskattur greiddur. Því hafi málið einungis orðið höfðað af öllum erfingjunum sameiginlega og þar sem K og A voru ekki aðilar að málinu var héraðsdómur ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi. Sératkvæði 361
- M hugðist höfða mál gegn E, H og A og þeim Þ og J til réttargæslu. Ekki tókst að fá stefnu birta fyrir E, H og A og voru varnaraðilar í málinu því einungis J og Þ (réttargæslustefndu) en á hendur þeim voru engar kröfur gerðar. Málið var þingfest þannig 30. júní. Síðan höfðaði M mál á hendur E, H og A með sakaukastefnu, sem lögð var fram í dómi 6. október og var þá sótt þing af þeirra hálfu. Þau mótmæltu því að þeim yrði stefnt inn í málið. Héraðsdómur vísaði málinu frá. Upphaflega málshöfðunin hefði verið í andstöðu við 67. gr. eml. og framhaldsstefna fullnægði því ekki kröfum 48. sbr. 47. gr. sömu laga. Í dóminum segir einnig að á það skorti að M taki skýra afstöðu til ýmissa atriða varðandi efnishlið málsins. Staðfest í Hæstarétti 871
- L höfðaði mál gegn rikissjóði með kröfum um 1) að dæmt yrði að 82. gr. laga um tekjuskatt og eignarskatt hefði eigi lagagildi um álagningu eignarskatts á hana 1982, 2) að samsköttun á eignum hennar og dætra hennar tveggja yrði felld úr gildi, og 3) að R yrði dæmdur til að endurgreiða tiltekna fjárhæð af eignarskatti hennar gjaldárin 1982 og 1983. Héraðsdómari kvað upp dóm um að 1. lið í kröfugerð L væri vísað frá dómi skv. 67. gr. einkamálalaga, enda væri krafan um lögfræðilega álitsgerð. Staðfest í Hæstarétti og segir í dómi hans: „Héraðsdómari mun taka afstöðu til málsástæðna og lagaraka sóknaraðila er lagður verður dómur á lög-mætti skattlagningar þeirrar sem fjallað er um í málinu og kröfu sóknaraðila um endurheimtu ætlaðra ofgreiddra skattgjalda. Verða málsástæður og lagarök sóknaraðila ekki gerð að sjálfstæðum lið í dómkröfum hans“ 1063
- S höfðaði áskorunarmál í héraði til greiðslu á 2 víxlum. Þing var ekki

- sótt af hálfu stefndu. Héraðsdómari vísaði málinu frá með áritun þar sem víxlarnir væru í stefnu báðir taldir útgefnir 14. september 1984 í stað 14. september 1983. Þar sem víxlar séu formskjöl sé brýnt að þeim sé rétt lýst í stefnu og eins og málið horfði við frá stefndu hafi það verið höfðað til greiðslu ógildra víxla með gjald-daga á undan útgáfudegi. Leiðrétting skv. 2. mgr. 13. gr. einka-málalaga ætti ekki við. Frávísunaráritunin staðfest í Hæstarétti 1068
- M lést 1983 og var búi hans skipt opinberum skiptum, en erfingjar voru H dóttir hans og Ó systursonur hans, erfingi að 1/3 hluta eigna skv. erfðaskrá. H krafðist þess að dregnar yrðu undir búskiptin úr fórum Ó 1.145.765 krónur sem Ó hefði tekið til sín sem lán eða gjöf. Skiptaráðandi vísaði kröfunni frá skv. 35. gr. skiptalaga þar sem hér væru um fjárkröfu dánarbús á hendur öðrum að ræða. Staðfest í Hæstarétti 1069
- Af hálfu þrotabús S h/f sem tekið var til gjaldþrotaskipta 15. nóvember 1982, var mál höfðað til riftunar á nokkrum ráðstöfunum er for-ráðamenn félagsins höfðu gert síðustu mánuði fyrir gjaldþrotið. Héraðsdómur vísaði málinu frá þar sem frestur skv. 68. gr. gjald-þrotalaga hefði verið liðinn er mál var höfðað. Skiptaráðandi hefði átt þess kost þegar í lok nóvember 1982 að leita samþykkis skiptafundar til höfðunar riftunarmálsins. Jafnvel þótt upphaf málshöfðunarfrests væri miðað við ákvörðun skiptafundar 16. febrúar 1983 hefði frestur verið liðinn er mál var höfðað í ágúst 1983. Staðfest í Hæstarétti 1117
- L gerði þá kröfu í dómsmáli að viðurkennt yrði að hann fullnægði laga-skilyrðum jarðalaga og ætti rétt til þess að fá landspildu til eigin afnota undir 5 sumarbústaði úr eignarjörð sinni, og í öðru lagi að viðurkennt yrði að stefndu hefðu farið út fyrir lagamörk sín og beitt valdi sínu á ómálefnislegan hátt er L var meinað að fá nefnda landspildu til afnota. Kröfum var beint að landbúnaðarráðuneyt-inu, Landnámi ríkisins, jarðanefnd, byggingafulltrúa og byg-ginganefnd. Héraðsdómari vísaði málinu frá dómi og staðfesti Hæstaréttur þá niðurstöðu. Sagt að L hefði mátt gera í dómsmáli kröfu um að tilteknaðgerðir varnaraðila yrðu metnar ógildar, en krafan um viðurkenningu á því að varnaraðilar hefðu „farið út fyrir lagamörk sín og beitt valdi sínu á ómálefnislegan hátt“ sé andstæð 67. gr. laga nr. 85/1936. Þá sé það eigi á valdi dómstóla að veita leyfi þau sem um var rætt í fyrra kröfulið L. Þá var stefna eigi talin í samræmi við 88. gr. laga nr. 85/1936 og að miklu leyti skriflegur málflutningur 1173
- Húsfélagin Álfamýri 32-34-36 stefndu Ó, sem bjó í húsinu nr. 36, til greiðslu skuldar. Stefnan var birt 7. maí 1982 fyrir S, sem bjó í annarri íbúð í sama húsi og tók hann við afriti stefnunnar og lofaði að afhenda Ó. S hafði keypt íbúð sína á árinu 1982 og var miðað við að eignayfirfærsla hefði orðið hinn 13. mars. Var því eigi rétt að birta stefnu fyrir S sem í raun var einn af aðiljum húsfélagsins

- Álftamýri 36. Ó hafði ekki sótt þing í héraði og verið dæmdur til greiðslu stefnufjárhæðar ásamt vöxtum og málskostnaði. Í héraðsdómi var stefnandi talinn „húsfélagið Álftamýri 32-34-36.“ Vegna þessara annmarka á höfðun máls og málsmeðferð var héraðsdómur ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi. Fjárnám sem gert hafði verið samkvæmt héraðsdóminum, var felld úr gildi. 1215
- G höfðaði mál gegn lífeyrissjóði til heimtu vangreiddra eftirlauna. Héraðsdómari vísaði málinu frá þar sem mjög skorti á reikningslega útfærslu og sundurliðun á kröfunni, stefna væri að miklu leyti aðilaskýrsla og skriflegur málflutningur og sama ætti við um fleiri gögn, tilgreining málsástæðna væri óljós og skorti þannig á að málatalibúnaður væri skýr og glöggur. Staðfest í Hæstarétti 1323

3. Frá Hæstarétti

- Stefndi í bæjarþingsmáli krafðist þess að mál yrði hafið. Stefndi samþykkti það en krafðist málskostnaðar. Héraðsdómari úrskurðaði málskostnað. Úrskurðurinn kærður til Hæstaréttar en málinu vísað frá Hæstarétti þar sem kæruheimild skorti 25
- H hafði selt V hús. V stóð ekki í skilum og varð síðar gjaldþrota. H gerði kröfu um ógildingu og/eða riftun kaupsamnings. Skiptaráðandi synjaði kröfunni með úrskurði sem kærður var til Hæstaréttar. Málinu vísað frá Hæstarétti þar sem kæruheimild skorti 229
- Hinn 8. janúar 1982 seldi G KM á leigu iðnaðarhúsnæði frá 1. febrúar 1982 til 31. janúar 1991. Annar leigutaki, H, hafði þá umráð húsnæðisins, skv. leigumála er gilda átti til 1. júní 1983. Þessa samnings var hvergi getið í leigumála KM við G. H vék eigi úr húsnæðinu. G sagði þá upp leigumálanum við KM „vegna brostinna forsendna.“ KM andmælti uppsögninni og krafðist tafarlausra umráða húsnæðisins; að öðrum kosti myndi hann neyta réttar síns með aðstoð fógeta. G varð eigi við þessari kröfu. Hinn 1. febrúar 1982 bað KM fógeta um innsetningu í húsnæðið. Fógeti hafnaði innsetningarbeiðninni með úrskurði 12. s.m. Hinn 8. mars 1982 seldi G húsnæðið á leigu til GS. KM fékk GS til að láta sér eftir húsnæðið og fluttist í það 15. mars 1982. Sú athöfn KM varð eigi samþýdd áfrýjun málsins 17. s.m. Málinu var vísað frá Hæstarétti 267
- Hinn 12. júní 1980 gekk dómur í héraði í máli út af landamerkjum jarðanna X, Y og Z. Eigendur X áfrýjuðu málinu 28. ágúst. Eigandi Y gagnáfrýjaði 19. september og gerði kröfur varðandi landamerki gagnvart X og Z. Loks gagnáfrýjuðu eigendur Z 30. september og gerðu kröfur vegna landamerkja gagnvart báðum jörðunum X og Y. Þegar Y gagnáfrýjaði voru ekki liðnar 4 vikur frá áfrýjun X, en hinsvegar var áfrýjunarfrestur samkvæmt 1. mgr. 20. gr. laga um Hæstarétt liðinn. Var kröfum Y á hendur Z því vísað frá dómi, enda hafði áfrýjunarleyfis ekki verið aflað. Sömuleiðis var gagnsökum Z vísað frá Hæstarétti, enda var hvor

tveggja liðinn er Z áfrýjaði, almennur áfrýjunarfrestur skv. 1. mgr. 20. gr. hæstaréttarlaga og fjögurra vikna frestur samkvæmt 3. mgr. sömu greinar og áfrýjunarleyfi var ekki fyrir hendi.

☞ Landamerksamál 955

B höfðaði mál gegn P og krafðist þess að skilnaðarsamkomulag sem þau hjón höfðu gert yrði dæmt óskuldbindandi fyrir sig. P var sýknuð og B dæmdur til greiðslu málskostnaðar. Fjárnám var gert hjá B fyrir málskostnaðinum. Þá var lögtak gert hjá honum fyrir meðlagi með börnum hans og P samkvæmt úrskurði héraðsdómara. B áfrýjaði héraðsdóminum og jafnframt fjárnámsgerðinni og lögtakinu. Lögtaksgerðin var eigi talin standa í slíku sambandi við hinn áfrýjaða dóm og fjárnámsgerð að henni mætti áfrýja ásamt þeim, og var áfrýjun hennar því vísað frá Hæstarétti. Sératkvæði

☞ Hjón 1085

Fógeti synjaði kröfu Eimskipafélags Íslands (E) um að lögbann yrði lagt við hindrun verkfallsvarða BSRB við uppskipun úr skipi E. Kæru E á synjun þessari var vísað frá Hæstarétti, þar sem kæruheimild skorti skv. a-lið 3. tl. 21. gr. laga um Hæstarétt. E gerði einnig kröfu um að fógeta yrði veitt áminning skv. lokaákv. 21. gr. fyrir að hafa synjað lögbannskröfu á þeim grundvelli að lögbann væri ekki tækt réttarúrræði í vinnudeilu. Hr. hafnaði kröfunni, þar sem héraðsdómari yrði ekki látinn sæta viðurlögum fyrir rökstuðning sinn fyrir dómsúrlausn og ekki yrði um hann fjallað nema í sambandi við löglegt málskot úrlausnar. 1212

A h/f krafðist þess að jarðýta sem var í vörslum V s/f, yrði tekin úr vörslun V með innsetningargerð. Fógeti synjaði gerðarinnar. A kærði úrskurðinn. Málinu vísað frá Hæstarétti þar sem úrskurðurinn sætti ekki kæru. Kæran talin að ófyrirsynju og vítaverð . 1272

B. Opinber mál

Kröfu um niðurfellingu lögræðissviptingar var vísað frá sakadómi og var sá úrskurður kærður samkvæmt 171. gr. 3. tölulið laga nr. 74/1974, sbr. 2. gr. 4. tölulið, sbr. og 13. gr. 1. mgr. laga 75/1973. Eigi var fengið leyfi ríkissaksóknara til kærunnar, sbr. upphaf 171. gr. laga 74/1974 og málinu vísað frá Hæstarétti 269

Ríkissaksóknari gaf út ákæru á hendur S og sendi héraðsdómara málið til dómsmeðferðar. Héraðsdómari taldi frumrannsókn málsins af hálfu rannsóknarlögreglu ófullnægjandi og vísaði málinu frá dómi. Hæstiréttur staðfesti frávísunardóminn, þar sem gagnaðflun væri ekki viðhlitandi til útgáfu ákæru og undirbúnings dómsmeðferðar samkvæmt 75. gr. og 1. mgr. 115. gr. laga nr. 74/1974, sbr. 13. og 19. gr. laga nr. 107/1976 290

Ríkissaksóknari gaf út ákæru á hendur P og sendi héraðsdómara málið til dómsmeðferðar. Héraðsdómari taldi frumrannsókn málsins hjá rannsóknarlögreglu ófullnægjandi þar sem ekki hefðu verið teknar skýrslur af fólki sem þurft hefði að yfirheyra og nauðsynleg

samprófun hefði ekki farið fram. Hæstiréttur taldi frumrannsókn viðhlítandi til útgáfu ákæru og dómsmeðferðar, enda væri yfirheyrsla vitna og sakbornings og samprófun, ef svo stæði á, nauðsynlegur liður í málsmeðferð, sbr. 75. gr. laga nr. 74/1974. Var frávisunardómurinn því felldur úr gildi og lagt fyrir héraðsdómara að taka málið til dómsmeðferðar	293
Héraðsdómur úrskurðaði að húsleit skyldi fara fram í íbúð sem N hafði á leigu í húsi K, í því skyni að hafa upp á K og handtaka hann, en hann var grunaður um fíkniefnabrot. K kærði úrskurðinn. Málinu vísað frá þar sem K hefði eigi verið heimil kæra	1019

Fuglafriðunarlög

M og kona hans G, þýskir ríkisborgarar, voru handtekin og hafði G þá í vösum sínum 8 fálkaegg. Sannað var talið að M hefði tekið egg þessi úr hreiðrum á þremur stöðum, og dæmdur samkvæmt 38. sbr. 8. gr. laga nr. 33/1966. Það ákvæði talið tæma sök gagnvart broti gegn 34. sbr. 39. gr. sömu laga (ólöglegar vörslur eggja) sem M var einnig ákærður fyrir. M kannaðist við að hann hefði leitað í fleiri fálkahreiðrum eftir eggjum, og var að því leyti ákærður fyrir tilraun til eggjatöku, ennfremur fyrir tilraun til þess að flytja eggin úr landi. Talið var að eigi yrði refsað fyrir tilraun til annarra brota gegn fuglafriðunarlögum en ólöglegra fuglaveiða, en 37. gr. laganna geymir sérákvæði um tilraun til slíkra brota. Ósannað þótti að G hefði átt þátt í eggjatökunni, en hún var dæmd skv. 34. sbr. 39. gr. nefndra laga. Refsing M ákveðin 3 mánaða fangelsi og 100.000 króna sekt, en refsing G 80.000 króna sekt. Eggin voru gerð upptæk, svo og ýmis búnaður sem fannst í bifreið M og G og notaður hafði verið til eggjaleitar og eggjatöku. M hafði tekið úr sambandi vegmæla bifreiða, sem hann hafði tekið á leigu og ferðast í ásamt G, og var það metið sem tilraun til fjársvika. Verjandi G í héraði hafði tilkynnt héraðsdómara ósk G um áfrýjun með bréfi. Verjandinn var víttur fyrir ósæmileg ummæli í bréfi þessu. Sératkvæði	1341
---	------

Fyrirvar í dómsmáli

Í máli á hendur Landhelgisgæzlu kom R starfsmannastjóri fyrir dóm. Söknaðili, H, mótmælti að hann yrði yfirheyrdur sem vitni. Héraðsdómur féllst á kröfu H, en í Hæstarétti var dæmt að yfirheyra skyldi R sem vitni, þar sem hann færi ekki að lögum með fyrirvar fyrir Landhelgisgæzluna í dómsmáli	1301
--	------

Fyrning

E keypti krossvið hjá P heildsala í árslok 1977. Geymdi hann viðinn á verkstæði sínu og bar á hann fúavarnarefni. Sumarið 1978 klæddi hann sumarbústað sinn með viðnum. E taldi hafa komið fram sprungur í viðnum og hann væri gallaður og væri hér um fram-	
---	--

- leiðslugalla að ræða. Miða varð við, að kvörtun hefði borist P í júní 1979. Dæmt að lög 39/1922 eigi við um viðskipti aðiljanna og væru kröfur E á hendur P því fyrndar skv. 54. gr. þeirra laga. Var P sýknaður 302
- S keypti bifreið sem A sá um að flytja frá Þýskalandi. Á tilgreindi kaupverðið 12.250 merkur í stað 20.292,50 marka og lagði fram falsaðan reikning. Voru aðflutningsgjöld reiknuð af lægri fjárhæðinni. S greiddi síðar hluta hins vanreiknaða aðflutningsgjalds, er fram hafði komið að smíðaár bifreiðarinnar hafði verið rangt tilgreint, en var síðar krafinn um greiðslu á eftirstöðvum mismunarins. Í aðflutningsskýrslu var S talinn innflytjandi en skýrslan var undirrituð af skipaafgreiðslu sem hafði umboð Á til þess. Hinsvegar varð ekki á því byggt að skipaafgreiðslan hefði haft neitt umboð frá S. Í dómi segir að líta verði á Á sem umsýslumann S við bifreiðakaupin, en S sem viðtakanda í skilningi tollskrárlaga. Þá segir að ákvæði 54. gr. tolllaga beri að skýra svo að lögð sé persónuleg ábyrgð á viðtakanda á greiðslu aðflutningsgjalda. Hafnað var þeirri málástæðu S að krafan væri fyrnd, þar sem S hefði verið skuldari í skilningi 7. gr. fyrningarlaga, hann hefði ekki skýrt tollfyrirvöldum frá verði sem greitt hefði verið fyrir bifreiðina og fyrningarfrest bæri að reikna frá þeim tíma er íslensk stjórnvöld fengu vitneskju um hið rétta verð. S var því dæmdur til greiðslu á kröfu tollstjóra um eftirstöðvar aðflutningsgjaldanna. Sératkvæði ... 1406
- F keypti notaðan bíl 1972 er Á sá um að flytja inn frá Þýskalandi. Við tollafgreiðslu tilgreindi Á smíðaár bifreiðarinnar 1968 í stað 1971 og kaupverð 6200 merkur í stað 13.333,33 marka sem var hið rétta verð. Á lagði fram falsaðan vörureikning. Aðflutningsgjöld voru reiknuð af lægri fjárhæðinni. Á hafði látið F undirrita aðflutningsskýrslu og hann tilgreindi F sem kaupanda á hinum ranga vörureikningi. F var krafinn um vanreiknuð aðflutningsgjöld. Með undirritun sinni á aðflutningsskýrslu var F talinn hafa tekið á sig ábyrgð sem innflytjandi. F bar fyrir sig fyrningu, en talið var að fyrningarfrestur hefði eigi hafist fyrr en ríkisendurskoðun gerði athugasemd 24. nóvember 1977, sbr. 7. gr. fyrningarlaga. Var mál höfðað innan 4 ára frá því tímamarki. F var dæmdur til greiðslu aðflutningsgjaldanna. Sératkvæði 1422

Gallar

- Y seldi T tískuvörur og sendi þær í pósti frá Danmörku til Íslands frá apríl til júní 1978. T kvaðst hafa skoðað vörurnar í júlí, talið þær gallaðar og beðið pósthofnuna að endursenda þær. Það var þó ekki gert fyrr en í október, og í þeim mánuði ritaði T í fyrsta sinn bréf til Y um málið. Vegna tómlætis síns gat T ekki borið fyrir sig vanefndir Y, sem vildi halda kaupunum upp á T. Y seldi vörurnar í Danmörku sumarið 1979, og varð T að sætta sig við söluverðið. Dæmt, að T skyldi greiða eiganda kröfu Y umsamið kaupverð að

fráðregnu fé, sem fékkst við sölu sumarið 1979. Sagt, að beita ætti 34. gr. dönsku kauplaganna um sölu í Danmörku. Sagt að byggja verði á niðurstöðu héraðsdóms, sem skipaður var sérfróðum meðdómendum, um verð sem fékkst við sölu tiltekinna vara, er kaupandi hafði neitað viðtöku	15
G seldi Ú salt til fiskisöltunar. Er fiskur hafði verið saltaður með saltinu kom í ljós að það var koparmengað, en það olli skemmdum og verðrýrnun á fiskinum. Dæmdar skaðabætur fyrir skemmdir á fiskinum samkvæmt 3. mgr. 43. gr. laga um lausafjárkaup nr. 39/1922, enda ekki sýnt fram á nein atvik, sem samkvæmt því ákvæði undanþiggi G skaðabótaábyrgð	110
Hliðstæðir dómur í málum sem tveir aðilar höfðu höfðað gegn G til greiðslu skaðabóta vegna gallaðs salts sem G hafði selt þeim	118, 125
H sýknaður af skaðabótakröfu vegna galla á huseign sem hann hafði selt K. ☞ Fasteignakaup	152
F sýknaður af kröfu E um bætur vegna galla á krossvið sem hann hafði keypt af P. Krafa talin fyrnd skv. 54. gr. kaupalaga. ☞ Fyrning	302
Viðurkennd riftun á kaupum á húsi vegna galla sem fram komu á húsinu. ☞ Fasteignakaup	349
H, sem byggt hafði og selt raðhúsálengju með 6 íbúðum dæmdur til þess að greiða húsfélagi skaðabætur vegna galla (þakleka) sem fram hafði komið á húsunum. ☞ Fasteignakaup	435
J sem keypt hafði bifreið af F krafðist riftunar á kaupunum vegna galla á bifreiðinni. Sýkna. ☞ Lausafjárkaup	620
Í máli sem B hafði höfðað gegn S til greiðslu eftirstöðva kaupverðs íbúðar gagnstefndi S til greiðslu bóta vegna galla á íbúðinni. ☞ Fasteignakaup	1197

Gatnagerðargjöld

☞ Byggingargjöld	208, 368, 560, 573
------------------------	--------------------

Geðrannsókn

Verjandi E gerði fyrir Hæstarétti kröfu um að héraðsdómur yrði ómerktur þar sem E hefði þurft að sæta geðrannsókn áður en dómur gekk. Kröfunni hafnað þar sem gögn málsins báru eigi með sér að þörf hefði verið slíkrar rannsóknar	2
Í málum út af brotum gegn 211. gr. hegningarlaga fór fram geðrannsókn á sakborningum. ☞ Manndráp	454, 688

Gjafsóknarlaun

G-hreppur neytti kaupréttar að jörð, eign dánarbús H. Dánarbúið höfðaði mál út af ákvörðun á endurgjaldi fyrir jörðina. G áfrýjaði dómi héraðsdóms. Ríkissjóður áfrýjaði málinu með meðal-göngustefnu og krafðist lækkunar á gjafsóknar- og gjafvarnar-

launum sem héraðsdómur hafði dæmt. Kröfu um frávísun meðalgöngusakarinnar var hafnað, þar sem ríkissjóður hefði lögvarinna hagsmuna að gæta varðandi það að fá endurskoðun Hæstaréttar á gjafsóknar- og gjafvarnarkostnaði þegar dóm-inum hefði verið áfrýjað að efni til. ☞ Kaupréttur 906

Gjaldldagi

Lóð í Keflavík var leigð með samningi 1944 og ársleiga ákveðin 19,35 gkr. og ekki ákvæði í samningnum um breytingar á leigunni. Krafist hækkunar á leigu eftir mati á grundvelli lögjöfnunar frá lögum nr. 75/1917. Leigutaki sýknaður þar sem mat var dagsett 20. maí 1980 en leiga fyrir það ár var þá fallin í gjalddaga 49

S höfðaði mál gegn Á til greiðslu víxilskuldar. S hafði skráð gjalddaga á víxilinn. Sagt að ósannað sé að Á hafi borist tilkynning um greiðslu skuldarinnar samkvæmt þeim gjalddaga. Upphaf vaxtagreiðslu var því miðað við þingfestingardag. ☞ Vixilmál 783

Gjaldþrotaskipti

Launakröfur S og V í þrotabú Þ h/f víðurkenndar sem forgangs-kröfur í búíð. ☞ Forgangskrafa 657, 663

P verktaki tók að sér smíði íþróttahúss og fól Þ sem undirverktaka frágang lóðar. Þ taldi sig ekki hafa fengið fulla greiðslu fyrir verk sitt og fékk 23. febrúar 1980 lagt lögghald á fasteign P fyrir 92.671,96 gkr. og höfðaði síðan mál gegn P til greiðslu þeirrar fjárhæðar og staðfestingar lögghaldsins. Í apríl 1981 fengu P og kona hans, M, skilnaðarleyfi að borði og sæng og við eignaskipti kom hin kyrrsetta húseign í hlut M. Bú P var tekið til gjaldþrotaskipta. Héraðsdómur tók fjárkröfu P á hendur P til greina og staðfesti lögghaldið. Segir að 3. tl. 24. gr. gjbrl. verða að túlka svo að ákvæðið eigi aðeins við um kyrrsetningu gerða í eignum þrotamanns, sem heyra þrotabúinu til og renna til búðsins, en það gerði umrædd eign ekki þar sem hún hafði komið í hlut M við skilnaðinn og M verið kunnugt um lögghaldið. Staðfest í Hæstarétti (með breytingu á vaxtaákvæði) 735

Guðlast

Ú dæmdur sekur um brot á 125. gr. almennra hegningarlaga vegna ummæla í blöðunum S1 og S2, en ummælin voru endurprentuð í S2. Fólu þau í sér háð um grundvallartrúarkennningar Þjóðkirkjunnar. Jók það saknæmi þeirra að við trúarkenningar voru tengd mjög alvarleg afbrot. Ú var sýknaður af ákæru fyrir brot á 210. gr. almennra hegningarlaga vegna greinar er tjáðist vera útdráttur úr dagbók nafngreinds manns, en þar var vikið að kynrænum efnum. Ú var sakfelldur vegna sorafenginnar myndar, sem sýndi konu og barn og svo karlmann er mundaði sveðju að nöktum getnaðarlimi sínum. Þá var honum dæmd refsing

fyrir brot á 3. mgr. 3. gr. laga nr. 57/1956, þar sem enginn var nafngreindur ábyrgðarmaður að blaði og vegna brots á 30. gr. sömu laga vegna útgáfu S2 eftir að hald var lagt á S1. Þær blaðsíður S1 og S2, er geymdu refsiverð ummæli voru dæmd upptæk sbr. 1. tl. 1. mgr. 69. gr. almennra hegningarlaga, sbr. 28. gr. laga nr. 57/1956	855
--	-----

Gæsluvarðhald

H, sem sakaður var um þjófnað, var úrskurðaður í gæsluvarðhald með vísan til 3. og 5. tl. 67. gr. oml. Úrskurðurinn staðfestur með vísan til 5. tl.	108
Gæsluvarðhald W, sem sakaður var um rán, framlengt um 14 daga með vísan til 1. tl. 67. gr. oml.	356
Gæsluvarðhald I, sem sakaður var um rán, framlengt um 14 daga með vísan til 1. tl. 67. gr. oml.	357
Héraðsdómur framlengdi gæsluvarðhald W (sbr. bls. 356) með skirskotun til 4. tl. 67. gr. oml. Úrskurður staðfestur og vísað einnig til 2. tl. 67. gr.	550
J og G voru dæmdir í fangelsisvist fyrir ávana- og fíkniefnabrot. Gæsluvarðhald 5 daga dregið frá refsingu hvors. Í Hæstarétti var gæsluvarðhaldsvist sú er koma ætti til frádráttar talin 6 dagar, þar sem vist þeirra J og G hafði staðið á sjötta sólarhring. ☞ Ávana- og fíkniefni	669
Rannsóknarlögregla krafðist þess að R, sem sakaður var um nauðgun, yrði úrskurðaður í gæsluvarðhald. Héraðsdómur hafnaði kröfunni þar sem eigi yrði séð að það gæti torveldað rannsókn þótt R væri laus og óvarlegt væri að áætla að refsing hans mundi varða minnst 2 ára fangelsi. Úrskurðurinn var kærður og í Hæstarétti var R dæmdur til þess að sæta gæsluvarðhaldi svo sem krafist var. Vitnað til 1. tl. 67. gr. oml. Sér- atkvæði	678
S, sem ákærður hafði verið fyrir manndráp, úrskurðaður í héraði 30. júní til þess að sæta gæsluvarðhaldi til 3. október með vísan til 4. tl. 67. gr. oml. Staðfest í Hæstarétti	802
M var sakaður um að hann hefði tekið að ófrjálsu haglabyssu og farið með hana út á götu og beint byssunni að vegfarendum og hleypt skotum úr henni. Gæsluvarðhald, sem hann hafði verið úrskurðaður til að sæta, var framlengt sakir hættu á að hann héldi áfram afbrotum. (5. tl. 67. gr. oml.)	915
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um að K, sem sakaður var um fjársvik og skjalafals, skyldi sæta gæsluvarðhaldi skv. 1. tl. 67. gr. oml.	1006
Sams konar dómur um gæsluvarðhald S, sem sakaður var í sama máli um fjársvik og skjalafals	1008
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um að P, sem grunaður var um innbrotspjófnað, skyldi sæta gæsluvarðhaldi skv. 1. tl. 67.	

	Bls.
gr. oml.	1010
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um framlengingu á gæsluvarðhaldi S. (Sbr. bls. 1008)	1012
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um að T, sem sakaður var um að hafa útbúið eftirgerðir af myndböndum og dreift þeim, skyldi sæta gæsluvarðhaldi samkvæmt 1. tl. 67. gr. oml.	1015
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um gæsluvarðhald K, reistur á ákvæði 1. tl. 67. gr. oml.	1020
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um gæsluvarðhald K, reistur á ákvæði 1. tl. 67. gr. oml.	1023
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um gæsluvarðhald R, reistur á ákvæðum 3. og 5. tl. 67. gr. oml.	1027
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um gæsluvarðhald B, reistur á ákvæðum 1. og 3. tl. 67. gr. oml.	1028
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um gæsluvarðhald U, sem sakaður var um innbrotspjófnað. Vitnað til 5. tl. og að nokkru til 1. tl. 67. gr. oml.	1179
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um gæsluvarðhald U, sem sökuð var um innbrotspjófnað. Vitnað til 1. tl. 67. gr. oml.	1255
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um gæsluvarðhald M, sem sökuð var um innbrotspjófnað. Vitnað til 1. tl. 67. gr. oml.	1257
S sem sakaður var um þjófnað og fleiri brot úrskurðaður í 55 daga gæsluvarðhald með vísan til 1. og 5. tl. 67. gr. oml.	1319
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um að J, sem sakaður var um ávana- og fíkniefnabrot, skyldi sæta gæsluvarðhaldi 30 daga. Vísad til 1. tl. 67. gr. oml.	1321

Handtaka

Lögregluþjónar handtóku P fyrir utan klúbb á Keflavíkurflugvelli og færðu hana á lögreglustöð þar sem henni var haldið 1-2 klst en síðan sleppt. P var krafín um vegabréf, en hún hafði einungis svokallað starfsmannavegbréf. P krafði ríkissjóð bóta fyrir ólögmæta handtöku. Af hans hálfu var því haldið fram að starfs- mannavegabréf giltu eigi um dvöl á varnarsvæðinu utan venjulegs vinnutíma. Vitnað var til 1. og 2. gr. sbr. og 6. og 7. gr. reglugerðar nr. 128/1954 er mælir fyrir um útgáfu og notkun vegabréfa á varnarsvæðunum. Í dómi Hæstaréttar segir að hvað sem liði gildi nefndrar reglugerðar í öndverðu hafi hún eigi lagastöð eftir að lög nr. 10/1942 voru afnumin með lögum nr. 25/1965. Hefði lögreglu- mönnum því verið óheimilt að færa P á lögreglustöð þótt hún gæti ekki sýnt svonefnt gestavegabréf. P voru dæmdar 5000 kr. bætur	775
Staðfestur úrskurður héraðsdóms um heimild til húisleitar á heimili K í því skyni að handtaka hann, en K var grunaður um brot gegn ávana- og fíkniefnalögum. ☐ Húsleit	1017

Hefð

- Í máli sem Þ-hreppur höfðaði til viðurkenningar á heimild til þess að reka búpening til afréttar um lönd þriggja jarða var því hafnað að hefð hefði unnist á umræddri upprekstrarleið. ☞ Afréttir 886
- Ekkjan R höfðaði 17 febrúar 1981 eignardómsmál til viðurkenningar á eignarrétti hennar að jörðinni E. Jörðin hafði verið þinglýst eign H, eiginmanns R, sem lést 1957. R taldi að skipti hefðu farið fram eftir H, en erfingjar hans voru auk R sonur þeirra Þ og tvö önnur börn H, Ó og Ú. Ó og Ú tóku til varna og töldu til réttar yfir jörðinni. Ágreiningur var um það hvort skipti eftir H hefðu farið fram, og erfðafjárskýrsla fannst ekki í skjölum skiptaráðanda né annars staðar, né heldur skiptagerð eða önnur skjöl sem fullar sönnur veitti fyrir að skipti hefðu farið fram. Hjá lögmannsskrifstofu sem R hafði leitað til fundust ýmis gögn, svo sem kvittun Ú fyrir að hún hefði tekið við arfahluta úr búi H, óundirrituð erfðafjárskýrsla, óundirritað erfðaafsal fyrir E til handa R og viðskiptareikningar Ó, Þ og dánarbúsins fyrir árið 1958. R lést 1981 og dánarbú hennar tók við aðild málsins. Héraðsdómur taldi að fullkomnum skiptum á dánarbúi H hefði aldrei verið lokið og að þótt upplýst væri að R hefði haft full eignarráð jarðarinnar meðan hún lifði, þ.e. meira en fullan hefðartíma skv. 1. mgr. 2. gr. laga nr. 46/1905, væru skilyrði hefðar því ekki fyrir hendi. Var kröfum db. R hafnað. Í dómi Hæstaréttar segir að framkomin gögn veiti miklar líkur fyrir því að skipti hafi farið fram og aðgerðarleysi Ó og Ú í 23 ár bendi til þess sama. Þau hafi því ekki sýnt fram á að R hafi náð umráðum jarðarinnar með þeim hætti að ákvæði 2. mgr. eða 3. mgr. 2. gr. hefðarlaga útiloki það að hún hefði mátt hefð vinna. Eignarréttur db. R að jörðinni viðurkenndur. Sératkvæði 1391
- Í landamerksamáli milli H annarsvegar og F og S hinsvegar er tekið fram í dómi að F og S hafi ekki sýnt fram á að þeir hafi haft slík umráð deiluvæðisins að leitt hafi til hefðar. ☞ Landamerksamál 983

Heimvísun

- ☞ Ómerking 62, 140, 231, 419, 423, 834, 1082, 1452

Hylming

- B fór í fylgd með X og Y að bíl til þess að sækja þangað skinku og gosdrykki sem hann vissi að X hafði tekið að ófrjálsu, og gerðu þeir sér saman gott af vistunum. B dæmdur fyrir hylmingu í 30 daga skilorðsbundið fangelsi 1041

Hjón

- M og K sem fengu leyfi til lögskilnaðar gerðu samkomulag um eignaskipti, en K höfðaði síðan mál til riftunar á samkomulaginu.
 ☞ Búskipti 133
- K og S, sem gert höfðu kaupmála, slitu hjúskap sínum og K krafðist þess við opinber skipti á búi þeirra að kaupmálinn yrði ekki lagður til grundvallar. ☞ Búskipti 165
- K og M gerðu skilnaðarsamkomulag. Þar sagði m.a. að K skyldi fá í sinn hlut innbú, tiltekna bifreið, svo og 4.000.000 gkr. af útistandandi skuldum vegna sölu tveggja vörubifreiða. M greiddi ekki nefnda fjárhæð og krafði K hann um skuldina í dómsmáli. M hélt því fram að ákvæðið ætti að skilja sem svo að K skyldi fá allt að 4.000.000 gkr. ef eitthvað yrði eftir er skuldir búsins hefðu verið greiddar. Svo hefði þó ekki orðið. Krafa K var tekin til greina. M hafði innheimt hærri fjárhæð af andvirði bifreiðanna en 4.000.000 gkr. og samningsákvæðið varð ekki skýrt svo að greiðsluskylda M hefði takmarkast við það sem eftir yrði er skuldir búsins hefðu verið greiddar 256
- Hjónin B og Þ gerðu skilnaðarsamkomulag 15. janúar 1979 og fengu sama dag leyfi til skilnaðar að borði og sæng. Í samkomulaginu skuldbatt B sig m.a. til þess að greiða 1½ meðalmeðlag með hverju barni þeirra. B höfðaði mál gegn Þ til ógildingar samkomulagsins og vísaði til 54. gr. hjúskaparlaga og 32. gr. samningalaga. Dæmt var að frestur til málshöfðunar skv. 54. gr. hjúskl. hefði byrjað að líða við útgáfu skilnaðarleyfisins 15. janúar 1979 og hefði því verið löngu liðinn er mál var höfðað með stefnu 3. september 1981. Eigi var talið að samningurinn yrði ógildur metinn samkvæmt 32. gr. samningalaga og kröfu B því hafnað. Jafnframt héraðsdómi var áfrýjað fjárnámsgerð er fram hafði farið fyrir málskostnaði er B hafði verið dæmdur til að greiða í héraði, svo og lögtaksgerð sem gerð hafði verið 23. apríl 1982 fyrir meðlagsgreiðslum ásamt kostnaði. Í Hæstarétti var dæmt að lögtaksgerðin stæði ekki í slíku sambandi við hinn áfrýjaða dóm og fjárnámsgerð að henni mætti áfrýja ásamt þeim (sératkvæði um þetta atriði). Héraðsdómur og fjárnámsgerð staðfest 1085

Hundahald

- Þ var dæmdur í 3000 króna sekt fyrir að halda hund ólöglega í Reykjavík. Við ákvörðun sektar litið til þess að Þ var öryrki 821
- Í þremur málum voru ákærðu dæmd í 6500 króna sekt hvert fyrir ólöglegt hundahald í Reykjavík 824, 828, 832

Innflutningur skipa

- Útgerðarfélagið N h/f gerði 1979 samning við norskt fyrirtæki, F, um að kaupa af því vélbát. Í samningnum var tekið fram að forsenda hans væri samþykki norskra og íslenskra yfirvalda. Nýr samningur

um kaupin var gerður 1980 sama efnis og hinn fyrri en auk þess tekið fram að N skyldi greiða F 155.800 nkr. vegna áfallins kostnaðar. Báturinn var meira en 12 ára gamall og stóðu ákvæði laga því í vegi að stjórnvöld gætu heimilað innflutning hans. Innflutningsleyfi var forsenda þess að kaupin næðu fram að ganga og var dæmt að samningurinn um skipakaupin hefði fallið úr gildi vegna brostinnar forsendu og bæri hvorugur aðila öðrum fremur ábyrgð á því. Litið var svo á að skuldbinding N um að greiða F 155.800 nkr. hefði verið fyrirvaralaus og N hafði þegar greitt F 55.800 nkr. af fjárhæðinni. Var N dæmt til þess að greiða F það sem á vantaði, 100.000 nkr. Sératkvæði

1096

Ítrekun

Dómur út af ítrekuðum ölvunarakstri. ☞ Bifreiðar, opinber mál 319, 1249, 1259, 1356,

1366

G var í héraði dæmd í sekt og ævilanga sviptingu ökuleyfis vegna ölvunaraksturs og var brot framið 2. september 1982. Í héraðsdómi hafði verið miðað við að brot G væri ítrekað, en hún hafði 1. október 1982 sæst á sektargreiðslu og ökuleyfissviptingu fyrir sams konar brot. Af hálfu ákærvalds og án óskar G var málinu áfrýjað gagnert til breytingar á ökuleyfisviptingarákvæðinu. Í Hæstarétti var sviptingartími ákveðinn 6 mánuðir, þar sem brot G hefði ekki verið ítrekað. Héraðsdómur staðfestur að öðru leyti. Áfrýjunarkostnaður lagður á ríkissjóð

582

Jarðalög

Í Hæstarétti var ómerktur úrskurður uppboðsréttar þar sem synjað var beiðni X, eins sameiganda að jörðum, um uppboð til slita á sameign. Þess getið að beiðnin hafi ekki verið send jarðanefnd skv. 6. gr. jarðalaga. ☞ Ómerking

140

G-hreppur neytti kaupréttar að jörð, eign dánarbús H. Mál reis út af ágreiningi um fjárhæð endurgjalds fyrir jörðina. ☞ Kaupréttur

906

Kaupgjaldsmál

☞ Vinnusamningar427, 439, 520, 524, 1057, 1241

Kaupkrafta

Launakröfur S og V í þrotabú Þ h/f viðurkenndar sem forgangskröfur.

☞ Forgangskrafta657, 663

Kaupmáli

Við opinber skipti á búi hjóna krafðist maðurinn þess að kaupmáli yrði ekki lagður til grundvallar skiptum vegna annmarka sem á honum væru, m.a. hefði konan beitt svikum og misneytingu, sér hefði ekki verið ljóst efni kaupmálans, forsendur fyrir gildi hans væru brostnar og óheiðarlegt væri af konunni að byggja rétt á kaup-

málanum. Þessum málsástæðum var öllum hafnað og dæmt að kaupmálinn skyldi lagður til grundvallar. ☞ Búskipti	165
--	-----

Kaupréttur

G-hreppur neytti heimildar 2. mgr. 26. gr. jarðalaga til þess að kaupa jörðina A, eign dánarbús H. Matsnefnd eignarnámsbóta ákvað endurgjald fyrir jörðina 124.341.000 gkr. Af hálfu dánarbúsins var þess krafist að endurgjald fyrir jörðina yrði dæmt 15.136.500 krónur og var krafan studd mati tveggja dómkvaddra manna. Í héraði var dæmt að G ætti rétt til að neyta kaupréttar síns gegn greiðslu á 12.861.500 kr., en í Hæstarétti var krafa dánarbúsins tekin að fullu til greina og endurgjald ákveðið 15.136.500 kr. Sagt að þegar kaupréttar skv. 2.mgr. 26. gr. jarðalaga sé neytt beri að greiða eiganda fullt verð fyrir, sbr. 67. gr. stjórnarskrár. Sér- atkvæði	906
---	-----

Kjarasamningur

G strætisvagnstjóri í þjónustu K var að smíðum við hús sitt og lenti með h. hönd í vélsög og stórslasaðist. G krafði K um bætur skv. ákvæði í aðalkjarasamningi sem segir að starfsmenn K skuli slysafryggðir vegna varanlegrar örorku. K taldi ákvæðið ekki eiga við þar sem G hefði verið að arðbærum störfum er slysið varð. Í dómi Hæstaréttar segir að ákvæðið teljist reist á þeirri forsendu að slysafryggingin sé háð þeim takmörkunum og undanþágum sem almennt tíðkuðust hjá vátryggingarfélögum í almennum eða sérstökum skilmálum þeirra við atvinnuslysafryggingar. En jafnvel þótt miðað væri við að vátryggingin tæki ekki til þess er sá sem tryggður er ynni í frítíma sínum „við arðbær störf“ réði það eigi úrslitum í málinu, þar sem hin tilvitnuðu orð taki ekki til athafna G er hann slasaðist. G dæmdar 17.573 kr. í bætur. Sératkvæði	39
---	----

Klám

Ú ritstjóri dæmdur í 16.00 sekt fyrir brot gegn 125. gr. og 210. gr. hegningarlaga (guðlast og klám) og fyrir brot gegn prentlögum. ☞ Guðlast	855
---	-----

Kærumál

1. Dómarar

E krafðist þess að uppboðshaldari viki sæti. Kröfunni hafnað, þar sem engin haldbær rök væru fram komin henni til styrktar.	1263
Staðfestir úrskurðir Félagsdóms þar sem hafnað var kröfu um frávisun frá dóminum. ☞ Félagsdómur	648, 1281

2. Farbann

Úrskurður um farbann staðfestur. ☞ Farbann	781
Úrskurður um farbann felldur úr gildi. ☞ Farbann	1081

3. Fyrirsvar í dómsmáli

Í máli á hendur Landhelgisgæslu kom B starfsmannastjóri fyrir dóm. Sónkaraðili, H, mótmælti að hann yrði yfirheyður sem vitni. Héraðsdómur fellst á kröfu H, en í Hæstarétti var dæmt að yfirheyra skyldi B sem vitni þar sem hann færi ekki að lögum með fyrirsvar fyrir Landhelgisgæsluna í dómsmáli	1301
--	------

4. Frávisun

Sjá það atriðisorð

Frávisun frá héraðsdómi	290, 354, 871, 1063, 1068, 1069, 1117, 1173, 1215,	1323
Frávisun frá Hæstarétti	25, 229, 267, 269, 1019, 1212,	1272
Hafnað kröfu um frávisun frá Félagsdómi	648,	1281
Frávisunardómur felldur úr gildi.	27, 30, 231,	293

5. Gæsluvarðhaldsúrskurðir

☐ Gæsluvarðhald	108, 356, 357, 550, 678, 802, 915, 1006, 1008, 1010, 1012, 1015, 1020, 1023, 1027, 1028, 1179, 1255, 1257, 1319,	1321
-----------------	--	------

6. Handtaka

Úrskurðir um húsleit í því skyni að handtaka mann. ☐ Húsleit	654,	1017
--	------	------

7. Húsleit

☐ Það atriðisorð	359, 654, 1017,	1019
------------------	-----------------	------

8. Kvaðning skiptaréttar á matsmönnum

☐ Búskipti		712
------------	--	-----

9. Kæruheimild

Máli vísað frá Hæstarétti með því að kæruheimild skorti. ☐ Frávisun	25, 229, 1212,	1272
Staðfestur var dómur héraðsdóms þar sem máli var vísað frá dómi með því að frestur til málshöfðunar skv. 68. gr. gjaldþrotalaga var liðinn. Krafa sóknaraðila um málskostnað var dæmd, og segir í dóminum að ákvæði 3. mgr. 13. gr. hæstaréttarlaga sé eftir grunnrökum sínum eigi til fyrirstöðu að málskostnaðaratriði sé borið undir Hæstarétt í sambandi við kæru		1117

10. Lögbann

Synjun fógeta á því að leggja á lögbann kærð til Hæstaréttar. Frávisun, þar sem kæruheimild skorti		1212
--	--	------

11. Málshöfðunarfrestur

Staðfestur dómur héraðsdóms um frávisun vegna þess að málshöfðunarfrestur skv. 69. gr. gjaldþrotalaga var liðinn		1117
--	--	------

12. Opinber skipti

Staðfestur frávísunarúrskurður skiptaréttar, þar sem mál varðaði beina fjárkröfu bús á hendur öðrum. ☞ Búskipti	1069
Staðfestur úrskurður skiptaréttar um að bú skyldi tekið til opinberra skipta. ☞ Búskipti	1311

13. Stefna, stefnuhættir

Málum vísað frá héraðsdómi vegna ófullnægjandi málatilbúnaðar. ☞ Frávísun	871, 1173
---	-----------

14. Vitni

Í opinberu máli gegn Þ fyrir ólöglegt hundahald krafðist verjandi þess að nafngreindur lögreglumaður yrði spurður um hvernig rannsókn á hundahaldsmálum í Reykjavík væri hagað og annar lögreglumaður yrði spurður um hvernig ákvæða 1. mgr. 40. gr. oml. hefði verið gætt gagnvart Þ við lögreglufirheyrslu. Hæstiréttur staðfesti synjun héraðsdómara á kröfum þessum, sagt að þær séu haldlausar og málið sé kært ófyrirsynju	617
Í máli á hendur Landhelgisgæslu kom B starfsmannastjóri fyrir dóm. Sóknaraðili, H, mótmælti að hann yrði yfirheyrdur sem vitni. Héraðsdómur féllst á kröfu H, en í Hæstarétti var dæmt að yfirheyra skyldi B sem vitni þar sem hann færi ekki að lögum með fyrirvar fyrir Landhelgisgæsluna í dómsmáli	1301

15. Vítur

Fógeti synjaði beiðni um lögbann. Úrskurðurinn var kærður og þess m.a. krafist að fógeta yrði veitt áminning fyrir að hafa synjað lögbannskröfunni á þeim grundvelli „að lögbann sé ekki tiltækt réttarúrræði í vinnudeilu.“ Kröfunni hafnað þar sem héraðsdómari verði ekki látinn sæta ábyrgð fyrir rökstuðning sinn fyrir dómsúrlausn og um hann verði einungis fjallað í sambandi við löglegt málskot. ☞ Lögbann	1212
--	------

16. Þinglýsing

Staðfestur úrskurður þinglýsingardómara þar sem fallist var á þinglýsingu á eignarheimild á íbúð. ☞ Þinglýsing	636
--	-----

Landamerksamál

Ágreiningur reis um landamerki á milli jarðanna X, Y og Z. Í landamerkjabréfum frá 1886 fyrir jarðirnar voru m.a nefnd örnefnin Baugadeild, Baugadæld og Baugadeildargil, sem ráði merkjum. Samkvæmt landamerkjabréfunum og öðrum gögnum þótti mega við það miða, að nöfn þessi ættu öll við sama staðinn, lægð og gljúfur í miðjum svonefndum Hrífuneshólma. Voru suðurmerki jarðarinnar Z ákveðin í samræmi við það. Merki milli jarðanna Y og X að norðan voru og ákveðin með hliðsjón af því, hvar lægð

Þessi byrjaði að vestanverðu. Var dregin bein lína frá þeim stað til suðurs í svonefndan Grænhól eða Grænhæðarmark. Var sá staður ákveðinn, þar sem gögn máls þóttu benda til að hann væri, en málsaðila greindi á um það. Héraðsdómur var kveðinn upp 12. júní 1980. Af hálfu X var málinu áfrýjað 28. ágúst s.á. Af hálfu Y var málinu áfrýjað 19. september s.á., innan 4 vikna frá útgáfu áfrýjunarstefnu aðaláfrýjanda, sbr. 3. mgr. 20. gr. laga nr. 75/1973 en eftir lok áfrýjunarfrests samkv. 1. mgr. sömu gr. Sök Y á hendur Z var því vísað frá Hæstarétti. Af hálfu Z var málinu áfrýjað 30. september 1980. Þá var liðinn hinn almenni áfrýjunarfrestur samkv. 1. mgr. 20. gr. og 4 vikna frestur skv. 3. mgr. sömu gr. frá útgáfu stefnu aðaláfrýjanda. Var gagnsökum Z á hendur X og Y því vísað frá Hæstarétti. Sératkvæði

955

Ágreiningur reis um landamerki H-jarða annarsvegar og F-jarða hinsvegar. Þá gerðust eigendur S-jarða meðalgönguaðilar, en S hafði verið skipt úr landi F. Aðilar voru sammála um merki frá upphafspunktinum A að B. Af hálfu H var gerð krafa um að frá B yrði dregin lína í nánar tilgreinda vörðu og þaðan bein lína í fjörumörk jarðanna, en sá punktur var óumdeildur. Af hálfu F var þess krafist að frá B yrði dregin lína í punkt C, sem er sýndur í svonefndum Fossálum, en þaðan fylgdu mörkin boglínu um Skaftá miðja að punkti D og þaðan bein lína til sjávar í punkt E. Fyrir lágu landamerkjalýsingar H og S frá 1890 og landamerkjaskrár H og F frá 1921, auk ýmissa eldri gagna. Héraðsdómur dæmdi að mörk milli jarðanna skyldu vera frá A um B og R og þaðan í beina línu til sjávar í punkt sem er 500 m vestan við hin óumdeildu fjörumörk. Segir að í landamerkjabréfi H frá 1890 sé vísbending um að merki skuli draga í austlæga stefnu er komið er á móts við vörðuna R, sbr. og ákvæði í sáttagerð frá 1808 þar sem segir að það eigi ekki að hafa áhrif á fjörumörk, er landamerki samkvæmt sáttinni liggja þannig að eitthvað af H-fjöru lendi fyrir landi F. Þá segir að varnaraðilar (F og S) hafi ekki sýnt fram á að þeir hafi haft slík umráð deilusvæðisins að leitt hafi til hefðar. F og S áfrýjuðu málinu. Hafnað var kröfum þeirra um ómerking vegna þess að sátta hefði ekki verið leitað og vegna þess að málalíbúnaði hefði verið áfátt. Niðurstaða héraðsdóms staðfest í aðalatriðum ..

983

Ágreiningur reis um landamerki jarðanna LB og SB. Dæmt var að merkin skyldu vera um Litlu-Botnsá uns hún fellur í Stóru-Botnsá og þaðan um Stóru-Botnsá til sjávar. Sagt að landamerkjaskrár jarðanna frá 1886 og 1890 séu samrýmanlegar í öllu er máli skipti. Af hálfu SB séu kröfur reistar á viðauka sem færður hafi verið á landamerkjalýsingu jarðarinnar en um aðdraganda viðaukans sé ekkert upplýst. Verði réttur ekki byggður á honum

1290

Landleiga

E-hreppur er eigandi að F-torfu, þ.e. jörðinni F ásamt nokkrum hjáleigum, en af hjáleigunni H á hreppurinn þó einungis helming. Árið 1958 gerði E samning við JB, eiganda nágrannajarðarinnar K, um að JB fengi á leigu F-ey í Ölfusá til þess að auðvelda friðun æðarvarps í eyjum í ánni. Árið 1978 höfðaði JS, sem þá var orðinn eigandi að hálfu H, mál gegn E-hreppi og G, núverandi eiganda K, og krafðist ógildingar á leigusamningnum. F-ey hefði verið í óskiptri sameign E og JJ, þáverandi eiganda hálfs H, en samþykkis JJ til leigumálans hefði ekki verið leitað. E og G voru sýknaðir af kröfu JS. H hafði ekki haft bein afnot af F-ey en F hafði haft þar slægjur. JJ hafði verið kunnugt um samning E og JB en ekkert aðhafst til þess að hnekkja honum. Varð honum því ekki hrundið nú af þeirri ástæðu að E hefði ekki haft heimild frá sameiganda sínum að H til samningsgerðarinnar

172

Lausafjárkaup

Y seldi T tiskuvörur og sendi þær í pósti frá Danmörku til Íslands frá apríl, maí og til júní 1978. T kvaðst hafa skoðað vörurnar í júlí, talið þær gallaðar og beðið póststofuna að endursenda þær. Það var þó ekki gert fyrr en í október og í þeim mánuði ritaði T í fyrsta sinn bréf til Y um málið. Vegna tómlætis síns gat T ekki borið fyrir sig vanefndir Y, sem vildi halda kaupunum upp á T. Y seldi vörurnar í Danmörku sumarið 1979 og varð T að sætta sig við söluverðið. Dæmt, að T skyldi greiða eiganda kröfu Y umsamið kaupverð að frádregnu fé, sem fékkst við söluna sumarið 1979. Sagt, að beita ætti 34. gr. dönsku kaupalaganna um sölu í Danmörku. Sagt að byggja yrði á niðurstöðu héraðsdóms, sem skipaður var sérfróðum meðdómendum um verð sem fékkst við sölu tiltekinna vara, er kaupandi hafði neitað viðtöku

15

G seldi Ú salt til fiskisöltunar. Er fiskur hafði verið saltaður með saltinu kom í ljós að það var koparmengað, en það olli skemmdum og verðryrnun á fiskinum. Dæmdar skaðabætur fyrir skemmdir á fiskinum samkvæmt 3. mgr. 43. gr. laga um lausafjárkaup nr. 39/1922, enda ekki sýnt fram á nein atvik, sem samkvæmt því ákvæði undanþiggi G skaðabótaábyrgð

110

Hliðstæðir dómur í málum sem tveir aðilar höfðu höfðað gegn G til greiðslu skaðabóta vegna gallaðs salts sem G hafði selt þeim 118, E keypti krossvið hjá P heildsala í árslok 1977. Geymdi hann viðinn á verkstæði sínu og bar á hann fúavarnarefni. Sumarið 1978 klæddi hann sumarbústað sinn með viðnum. E taldi hafa komið fram sprungur í viðnum og hann væri gallaður og væri hér um framleiðslugalla að ræða. Miða varð við, að kvörtun hefði borist P í júní 1979. Dæmt, að lög 39/1922 eigi við um viðskipti aðilanna

125

og væru kröfur E á hendur P því fyrndar skv. 54. gr. þeirra laga.	
Var P sýknaður	302
Oliufélagið S krafði H um greiðslu fyrir úttekt á oliuvörum. H taldi sig ekki hafa fengið oliuvörur þessar. Talið sannað, að H hefði fengið þær og hann dæmdur til að greiða þær. S, sem ekki hafði gagn-áfrýjað málinu, hafði uppi nýja kröfu fyrir Hæstarétti. Sú krafa kom ekki til álita samkv. 45. gr. hæstaréttarlaga	599
J keypti bifreið af F 27. október. Hann tilkynnti F 6. nóv. að hann rifti kaupunum vegna galla, þar sem vél bifreiðarinnar væri úrbrædd. Hann höfðaði mál til viðurkenningar á riftuninni og til endurgreiðslu þess er hann hafði greitt fyrir bifreiðina og til greiðslu skaðabóta. Héraðsdómur tók kröfur J til greina, þar sem fram hefði komið að vél bifreiðarinnar hefði verið haldin galla er kaupin voru gerð, en við það hefði verið miðað að hún væri í góðu lagi. Í Hæstarétti var F sýknaður. Sagt að J hafi kynnt sér ástand bifreiðarinnar áður en hann keypti hana, ljóst hafi verið að bifreiðin var 6 ára gömul og J því mátt búast við að vélin væri farin að slitna. J hafi undirritað yfirlýsingu um að hann sætti sig við ástand bifreiðarinnar. Álit matsmanna var á þann veg að meðferð J á bifreiðinni hefði getað orsakað skemmdir á vél hennar. ...	620
Útgerðarfélagið N h/f gerði 1979 samning við norskt fyrirtæki, F, um að kaupa af því vélbát. Í samningnum var tekið fram að forsenda hans væri samþykki norskra og íslenskra yfirvalda. Nýr samningur um kaupin var gerður 1980 sama efnis og hinn fyrri en auk þess tekið fram að N skyldi greiða F 155.800 nkr. vegna áfallins kostnaðar. Báturinn var meira en 12 ára gamall og stóðu ákvæði laga því í vegi að stjórnvöld gætu heimilað innflutning hans. Innflutningsleyfi var forsenda þess að kaupin næðu fram að ganga og var dæmt að samningurinn um skipakaupin hefði fallið úr gildi vegna brostinnar forsendu og bæri hvorugur aðila öðrum fremur ábyrgð á því. Litið var svo á að skuldbinding N um að greiða F 155.800 nkr. hefði verið fyrirvaralaus og N hafði þegar greitt F 55.800 nkr. af fjárhæðinni. Var N dæmt til þess að greiða F það sem á vantaði, 100.000 nkr. Sératkvæði.	1096

Lax- og silungsveiði

F stundaði silungsveiði með lagnetum í sjó í Borgarfirði og var ákærður fyrir brot gegn reglum nr. 454/1980 sem takmarka veiði göngusilungs í lagnet í sjó í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu. Í ákæru var og vitnað til 6. mgr. 14. gr. laga um lax- og silungsveiði, er segir að ráðherra geti takmarkað eða bannað veiði göngusilungs í sjó á tilteknum svæðum, „enda æski veiðinotendur eða veiðifélag slíkrar friðunar og sýslunefnd mæli með henni ...“ Þegar reglur nr. 454/1980 voru settar lágu eigi fyrir meðmæli sýslunefnda Mýra- né Borgarfjarðarsýslu og eigi hafði verið leitað eftir umsögn veiðifélaga sem í hlut áttu. Reglurnar voru því eigi taldar löggiltar

refsigrundvöllur og er þess getið að eftirfarandi meðmæli sýslu- nefndanna komi ekki að haldi	1136
Tvö önnur mál sem höfðuð voru út af silungsveiðum í Borgarfirði voru að öllu leyti hliðstæð máli F sem reifað var hér að ofan, og lauk þeim með sýknudómum með sömu röksemdum	1142, 1148

Leiðbeiningarskylda

I, sameigandi að tveimur jörðum, gerði kröfu um að þær yrðu seldar á opinberu uppboði til slita á sameign. Tveir sameigenda gerðu kröfu um að beiðninni yrði hafnað. Uppboðsréttur kvað upp úrskurð um kröfu þessa og tók hana ekki til greina. Hæstiréttur ómerkti úrskurð uppboðsréttarins og meðal galla á málsmeðferð er það tekið fram að ekki verði séð að uppboðshaldari hafi leið- beint aðilum, sem voru ólöglærðir. ☞ Ómerking	140
Nauðungaruppboð sem fram hafði farið var ómerkt og málinu vísað heim í hérað, þar sem uppboðshaldara hafði láðst að leiðbeina aðila sem var ólöglærður. ☞ Nauðungaruppboð	419

Leigubifreiðar

Tvö mál út af atvinnuréttindum leigubifreiðarstjóra. ☞ Atvinnuréttindi	943 1126
---	----------

Lífeyrissjóðir

Tvö mál er varða skyldu lífeyrissjóða skv. 25. gr. laga nr. 97/1979 til þess að greiða af bókfærðum iðgjaldstekjum 5% er Umsjónarnefnd eftirlauna skyldi ráðstafa í sambandi við greiðslu eftirlauna. ☞ Eftirlaun til aldraða	594 875
--	---------

Líkamsmeiðingar

Áfrýjað var máli sem í héraði var höfðað á hendur A og H saman, máli
sem dæmt var í héraði á hendur A einum og ennfremur máli á
hendur B einum. Þessi þrjú mál voru sameinuð og dæmd í Hæsta-
rétti í einu lagi. — A, f. 1950, var dæmdur samkvæmt 1. mgr. 218.
gr. laga nr. 19/1940 fyrir líkamsárás á sambýliskonu sína, er af
hlaust kjálkabrot. Þá var hann sakfelldur samkvæmt 244. gr.
sömu laga fyrir fjögur þjófnaðarbrot. — H, f. 1934, var sakfelldur
samkvæmt 155. gr. almennra hegningarlaga fyrir notkun á 10
tékkum með fölsuðum nafnritunum, svo og fyrir að taka fé út úr
sparisjóðsbók annars manns og rita nafn hans í heimildarleysi
undir úttektarseðilinn. Þá var hann sakfelldur samkvæmt 1. mgr.
218 gr. sömu laga fyrir líkamsárás á mann, sem hlaut af árásinni
heilaáverka og tímabundið máttleysi í fæti. Enn var H sakfelldur
samkvæmt 244. gr. nefndra laga fyrir níu þjófnaðarbrot. — A og
H voru sakfelldir samkvæmt 244. gr. hegningarlaga fyrir að fara
saman inn í hús og stela þar áfengi. Þeir voru ákærðir fyrir brot
gegn 231. gr. hegningarlaga með því að fara heimildarlaust inn í

húsið, en dæmt var að 244. gr. tæmdi sök að þessu leyti. A og H réðust síðan báðir á húsráðandann og veittu honum ýmsa áverka, m.a. hlaut hann brest í nefbein. Þeim var refsað samkvæmt 217. gr. hegningarlaga, enda voru þeir ekki saksóttir fyrir brot gegn 218. gr. — Ákærðu áttu báðir langan brotaferil að baki. Var refsing A ákveðin 10 mánaða fangelsi en refsing H 15 mánaða fangelsi. Sératkvæði	180
G, sem dæmdur var fyrir manndráp af ásetningi, jafnframt sakfelldur í sama máli fyrir að hafa slegið stúlku með byssuskefti og valdið henni stórfelldum áverkum. Brot gegn 2. mgr. 218. gr. hegningarlaga. ☞ Manndráp	454
G var í opinberu máli út af líkamsárás dæmdur til þess að greiða B 41.750 gkr. í skaðabætur. B áfrýjaði bótaákvæðinu. Í Hæstarétti var G dæmdur til þess að greiða alls 3642,50 nýkr. í bætur, þ.e. 204 kr. vegna útlagðs kostnaðar, 1500 kr. í bætur fyrir þjáningar og miska og 1938,50 vegna vinnutaps. B hafði verið í orlofi er hann hlaut áverkana. Sagt að hann eigi rétt á bótum vegna þess að hann gat ekki notið orlofsins með eðlilegum hætti	604
O dæmdur í refsingu fyrir að valda bifreiðarslysi er leiddi til dauða eins manns en annar slasaðist mikið ☞ Bifreiðar 2	753
A, sem varð fyrir bifreið, og varð fyrir stórfelldum meiðslum, dæmdar bætur. ☞ Bifreiðar 1	917
Þ var staddur á heimili S ásamt tveimur öðrum gestum. Kom til ryskinga og taldi S að Þ hefði slegið hana nokkur högg í höfuð og viðar. Þ taldi sig ekki muna til þess, en hann hefði lent í átökum við annan gest. S hlaut kjálkabrot og var örorka hennar metin 100% í 17 mánuði frá slysdegi og varanleg örorka 15%. S krafði Þ um bætur að fjárhæð 73.737 krónur. Í dómi Hæstaréttar segir að Þ beri fébótaábyrgð gagnvart S hvort sem lögð sé til grundvallar staðhæfing S um að Þ hafi ráðist að henni með hnefahöggum eða tekin sé trúanleg sú skýrsla Þ að meiðsli S hafi hlotist af falli er orsakast hafi af ryskingum hans við áðurnefndan gest. Bótakrafan var tekin til greina með 56.804 krónum	1154
Erjur urðu milli G og leigutaka hans S, og gerði S sig líklegan til að láta hendur skipta. G barði S þá nokkur högg í höfuðið með kúbeini og hlaut S sex skurði á höfuð og þurfti að sauma þá saman. G sakfelldur skv. 217. gr. hegningarlaga en við refsíakvörðun litið til 3. mgr. 218. gr. a. sömu laga. Refsing 60 daga skilorðsbundið fangelsi. Fundið að því að héraðsdómari hafði ekki tekið fjárkröfu í málinu til úrlausnar þótt eigi yrði séð að af því hefði leitt tafir eða óhagræði fyrir rekstur refsímálsins. ☞ Líkamsárás	1222
Greinir urðu með Ó og sambýliskonu hans G, og otaði G búrhnif að Ó. Skiptum þeirra lauk svo að Ó sló G höfuðhögg og kjálkabraut hana. Ó refsað skv. 218. gr. hegningarlaga en hafnað að um neyðarvörn hefði verið að ræða. Refsing 3ja mánaða skilorðsbundið fangelsi	1227

Lóðarleiga

Lóð í Keflavík var leigð með samningi 1944. Skyldi ársleiga vera 19,35 gkr., og voru ekki í samningnum nein ákvæði um breytingar á leigunni. Krafist var hækkunar á lóðarleigunni 1980 eftir mati á grundvelli lögjöfnunar frá l. nr. 75/1917. Leigjandi lóðarinnar var sýknaður þar sem matið var dagsett 20. maí 1980, en leigan fyrir það ár var þá fallin í gjalddaga 49

Lögbann

Fógeti synjaði kröfu Eimskipafélags Íslands (E) um að lögbann yrði lagt við hindrun verkfallsvarða BSRB á uppskipun úr skipi E. Kæru E á synjun þessari var vísað frá Hæstarétti, þar sem kæruheimild skorti skv. a-lið 3. tl. 21. gr. laga um Hæstarétt. E gerði einnig kröfu um að fógeta yrði veitt áminning skv. lokaákv. 21. gr. fyrir að hafa synjað lögbannskröfu á þeim grundvelli að lögbann væri ekki tækt réttarráðði í vinnudeilu. Hr. hafnaði kröfunni, þar sem héraðsdómari yrði ekki látinn sæta viðurlögum fyrir rökstuðning sinn fyrir dómsúrlausn og ekki yrði um hann fjallað nema í sambandi við löglegt málskot úrlausnar 1212

Löghald

G krafði I bóta í einkamáli fyrir tjón af eldsvoða er hann taldi I hafa valdið. Héraðsdómur sýknaði I og felldi jafnframt úr gildi löghald er G hafði fengið gert til tryggingar kröfu sinni. Hæstiréttur dæmdi I til greiðslu bóta til G og staðfesti löghaldið. ☞ Skaðabætur 3. 233

P verktaki tók að sér smíði íþróttahúss og fól Þ sem undirverktaka frágang lóðar. Þ taldi sig ekki hafa fengið fulla greiðslu fyrir verk sitt og fékk 23. febrúar 1980 lagt löghald á fasteign P fyrir 92.671,96 gkr. og höfðaði síðan mál gegn P til greiðslu þeirrar fjárhæðar og staðfestingar löghaldsins. Í apríl 1981 fengu P og kona hans, M, skilnaðarleyfi að borði og sæng og við eignaskipti kom hin kyrrsetta húseign í hlut M. Bú P var tekið til gjaldþrotaskipta 24. júní 1982 og var því haldið fram af hálfu P og M að þá hefði löghaldið fallið niður samkvæmt 3. tl. 24. gr. gjaldþrotalaga. Héraðsdómur tók fjárkröfu Þ á hendur P til greina og staðfesti löghaldið. Segir að 3. tl. 24. gr. gjbrl. verði að túlka svo að ákvæðið eigi aðeins við um kyrrsetningu gerða í eignum þrotamanns, sem heyra þrotabúinu til og renna til búans, en það gerði umrædd eign ekki þar sem hún hafði komið í hlut M við skilnaðinn og M verið kunnugt um löghaldið 735

Lögmenn

S fól E lögmanni að mæta fyrir sig við þingfestingu víxilmáls. E gerði í síðara dómpingi dómsátt fyrir hönd S þar sem hún skuldbatt S til greiðslu umkrafinnar skuldar. S hafði ekki gefið E umboð til að

gera slíka sátt og eigi var talið að E hafði samkvæmt stöðu sinni haft slíkt umboð til ráðstöfunar á sakarefni. Dómsáttin felld úr gildi	148
--	-----

Lögreglusamþykkt

VG, VI og EB var refsað fyrir brot gegn 21. gr. áfengislaga og 8. gr. lögreglusamþykktar fyrir Vestmannaeyjar fyrir að vera ölvaðir á ferð um götur Vestmannaeyja ásamt fleiri mönnum og fletta sig þá klæðum og snúa bakhlutum sínum að gluggum bifreiðarinnar. 209. gr. hegningarlaga, sem tilfærð var í ákæru, var ekki talin eiga við. Lögreglusamþykktarákvæðinu var beitt samkvæmt 118. gr. oml., þótt þess væri ekki getið í ákærunni	1303
--	------

Lögæðissvipting

Kröfu um niðurfellingu sjálfræðissviptingar X var vísað frá sakadómi. X kærði úrskurðinn, en þar sem leyfi ríkissaksóknara til kærunnar hafði eigi verið veitt skv. 171. gr. oml. var málinu vísað frá Hæstarétti	269
---	-----

Lögskráning

Í máli sem S vélstjóri höfðaði á hendur M útgerðarmanni til heimtu ógreidds kaups kom fram að S hafði horfið fyrirvaralaust úr skiprúmi. Í dóminum segir að þar sem ósannað sé að S hafi verið lögskráður á skipið með þeim hætti sem lög nr. 63/1961 áskilja, hafi S mátt slíta ráðningarsamningnum án þess að beita mætti ákvæðum kjarasamnings um hýrudrátt. ☞ Vinnusamningar ..	1462
---	------

Lögtak

K og M gerðu skilnaðarsamkomulag um að M skyldi greiða 200 þús. gkr. á mánuði til K í eitt ár. Tilsvaramandi ákvæði var í skilnaðarleyfi sem síðan var gefið út. Hinn 26. maí 1981 krafðist K lögtaks hjá M fyrir ógreiddum lífeyri, 21.250 kr. ásamt dráttarvöxtum. Á dómþingi í fógetarétti greiddi M höfuðstólinn, en mótmælti því að lögtaksréttur væri fyrir dráttarvöxtum eða kostnaði. Af hálfu K var nú beiðst lögtaks á ný fyrir dráttarvaxtakröfunni. Fógetaréttur tók kröfuna til greina með úrskurði. Hæstiréttur staðfesti að lögtak skyldi fara fram fyrir dráttarvöxtum, er skyldu vera almennir dráttarvextir og ákveðnir sem ársvextir. Tvö sératkvæði	251
Dæmt að lögtak skyldi fara fram fyrir hækkun á tekjuskatti. ☞ Tekjuskattur	1043
Dæmt að lögtak skyldi fara fram fyrir fasteignagjöldum. ☞ Fasteignagjöld	1273

Lögvilla

Í tveimur málum út af fiskveiðabrotum ultu úrslit á því hvort aflvélar skipanna skyldu taldar 1200 bremsuhestöfl, eins og talið var í	
---	--

skipaskrá, eða 889 hö eins og skipstjórnirir héldu fram, en þeir lögðu fram vottorð um að oliugjöf hefði verið minnkuð og vélarnar innsiglaðar þannig að nothæf orka næmi einungis 889 hö. Dæmt var að fara yrði eftir alþjóðamælibréfum skipanna, og voru skipstjórnirir sakfelldir. Sagt að lagaatriði um þetta efni væru naumast nógu skýr og ætla mætti að skipstjórnirir hefðu talið að atferli þeirra væri ekki réttarbrof. Refsing var látin niður falla með heimild í 3. tl. 74. gr. hegningarlaga. ☞ Fiskveiðabrot . . . 716, 723

Manndráp

- G réðst vopnaður haglabysu að tveimur frönskum stúlkum, systrunum M og Y, í skála á Skeiðarársandi. Hann veitti M stórfellda áverka með byssuskeptinu, m.a. höfuðkúpabrot. Dæmdur skv. 2. mgr. 218. gr. hgl. Þá skildi hann M eftir meðvitundarlaus og án bjargar í skálanum, og var dæmdur fyrir það skv. 1. mgr. 220. gr. hgl. Y hafði flúið úr skálanum, en G veitti henni eftirför. Talið sannað að hann hefði skotið úr haglabyssunni á Y sem fannst látin næsta dag í farangursgeymslu bifreiðar G austan við Skeiðará og hafði fjölda skotsára á baki. G var dæmdur fyrir að hafa orðið Y að bana af ásetningi og refsað skv. 211. gr. hgl. Refsing ákveðin 16 ára fangelsi 454
- Þ. 25 ára að aldri, var á gamlárskvöldi staddur í húsi einu ásamt fleira fólki, m.a. Ó. Þeir virðast hafa þekkt eitthvað og væringar hafa verið með þeim áður. Þ sótti hníf fram í eldhús og stakk Ó með honum nokkrum sinnum í bakið. Ó beið bana af atlögunni. Við krufningu kom í ljós að Ó hafði hlotið fjórar stungur í bak og hol, og náði ein djúpt inn í lungað og hafði valdið mikilli blæðingu í brjósthol og orðið Ó að fjörtjóni. Framburður vitna, er báru að Þ hefði haft við orð að drepa Ó, og taka hans á hnífnum og það að Þ reyndi að leyna handhöfn sinni á honum talið benda til þess að Þ hefði verið búinn að ákveða að vega Ó er hann sótti hnífinn. Þ dæmdur skv. 211. gr. hegningarlaga í 14 ára fangelsi 688

Manndráp af gáleysi

- Ó var dæmdur í refsingu skv. 215 gr. og 219. gr. hegningarlaga og ákvæðum umferðarlaga fyrir að valda bifreiðarslysi er hafði í för með sér dauða eins manns og stórfellt líkamstjón annars. ☞ Bifreiðar 2 753

Málshöfðunarfrestur

Af hálfu þrotabús S h/f sem tekið var til gjaldþrotaskipta 15. nóv. 1982, var mál höfðað til riftunar á nokkrum ráðstöfunum er forráðamenn félagsins höfðu gert síðustu mánuði fyrir gjaldþrotið. Héraðsdómur vísaði málinu frá þar sem frestur skv. 68. gr. gjaldþrotalaga hefði verið liðinn er mál var höfðað. Skiptaráðandi hefði átt þess kost þegar í lok nóv. 1982 að leita samþykkis skipta-fundar til höfðunar riftunarmálsins. Jafnvel þótt upphaf máls-

höfðunarfrests væri miðað við ákvörðun skiptafundar 16. febrúar 1983 hefði frestur verið liðinn er mál var höfðað í ágúst 1983. Staðf. í Hæstarétti

1117

Málskostnaður

Útivist í Hæstarétti af hálfu áfrýjanda, en hann dæmdur að kröfu stefnda til greiðslu málskostnaðar eða ómaksbóta 23, 24, 107, 619, 774, 1196, 1266

1267

Staðfestur var dómur héraðsdóms þar sem máli var vísað frá dómi með því að frestur til málshöfðunar skv. 68. gr. gjaldþrotalaga var liðinn. Krafa sóknaraðila um málskostnað var dæmd og segir í dóminum að ákvæði 3. mgr. 13. gr. hæstaréttalaga sé eftir grunnrökum sínum eigi til fyrirstöðu að málskostnaðaratriðið sé borið undir Hæstarétt í sambandi við kæru

1117

Meðdómendur

Í máli þar sem stjórnendur hlutafélags voru sóttir persónulega til bóta-ábyrgðar á grundvelli almennu skaðabótareglunnar vegna gjaldþrots félagsins var héraðsdómur ómerktur og máli vísað heim í hérað þar sem héraðsdómari hefði ekki kvatt til sérfróða meðdómendur svo sem brýnt hefði verið

62

Í máli út af kröfu um riftun og skaðabætur vegna galla á bifreið var í Hæstarétti gerð krafa um ómerkingu héraðsdóms þar sem héraðsdómari hefði ekki kvatt til sérfróða meðdómendur skv. 3. tl. 1. mgr. 200. gr. eml. Krafan ekki tekin til greina. Héraðsdómara hefði verið heimilt en ekki skylt að kveðja til meðdómendur. ☞ Lausafjárkaup

620

Í máli sem rísið var af verksamningi kvaddi héraðsdómari til 2 meðdómendur. Fyrir Hæstarétti var krafa gerð um ómerkingu héraðsdóms, þar sem a) annar meðdómandinn, G, hefði sem lögmaður haft til innheimtu fjárkröfu á annan málsaðila og b) G hefði ekki unnið heit samkvæmt 1. mgr. 203. gr. eml. Krafan var ekki tekin til greina. Um a) segir að engum athugasemdum hafi í héraði verið hreyft við dómsetu G, og varði þetta atriði því ekki ómerkingu. Um b) segir að það sé að vísu aðfinnsluvert að ekki sé skráð í þingbók að meðdómsmenn hafi unnið heit, en ekki sé næg ástæða til þess að ómerkja héraðsdóm af þeim sökum

742

Nauðgun

S fylgdist með E heim af veitingastað og kom með henni inn í íbúð hennar. S hafði í frammi hótanir við E og kom þannig fram samförum við E gegn vilja hennar. S var ákærður fyrir nauðgun (brot gegn 194 gr. hegnl.) og sakfelldur þannig í héraði, en í Hæstarétti var atferli hans talið brot gegn 196. gr. hegnl. og því ákvæði beitt með heimild í 118. gr. oml. Refsing S ákveðin 1 árs fangelsi skil-

orðsbundið. — Héraðsdómari hafði kvatt S fyrir dóm og tekið skýrslu af honum án þess að sækjandi væri viðstaddur og án þess að verjandi hefði verið skipaður. Síðar var skýrsla tekin af E án viðurvistar málflytjenda. Í þriðja þinghaldinu komu málflytjendur í dóminn og luku flutningi málsins. Þetta talið andstætt 131-134. gr. oml. en eigi talið nauðsynlegt að ómerkja dóminn þar sem málflytjendur hefðu átt kost á að fá S og E yfirheyrð á ný ef þeir töldu þörf á. Sératkvæði um refsíákvörðun 1181

Nauðungaruppböð

Hinn 2. júlí 1982 fór fram nauðungaruppböð á húsgrunni K í Grundarfirði. Eina boðið, 150.000,00 krónur, kom frá S. Af hálfu K var þess óskað að annað og síðasta uppböð færi fram. Var ákveðið að það skyldi fram fara 23. s.m. Þann dag kom hæsta boð, 140.000 krónur, frá H og G. K mótmælti að sala færi fram þar sem boðið væri of lágt og krafðist enn eins uppböðs á eigninni. Uppboðsbeiðendur mótmæltu. Uppboðshaldari sló þeim H og G eignina og greiddu þeir $\frac{1}{4}$ hluta uppböðsverðs skv. uppböðsskilmálum. Hæstiréttur ómerkti uppböðið og vísaði málinu heim til löglegrar meðferðar þar sem uppböðshaldara hefði láðst að leiðbeina K, sem var ólögglærður, um að S hefði enn verið bundinn af boði sínu frá 2. júlí 1982 er síðara uppböðið fór fram, þar sem sex vikna fresturinn, skv. 4. mgr. 29. sbr. 1. mgr. 19. gr. laga nr. 57/1949 um nauðungaruppböð, var þá ekki liðinn 419

G og H keyptu íbúð af X. Á eigninni hvíldi veð skv. tryggingarbréfi fyrir víxilskuld. Veðsetningin átti einnig að ná til „endurnýjunarvixla fyrir skuldinni.“ J lögmaður krafðist þess að eignin yrði seld á nauðungaruppböði til lúkningar víxilskuldinni. Kröfunni hafnað þar sem í bréfinu var ekki getið að hina veðsettu eign mætti selja án aðfarar. Þótt vitnað væri til 3. gr. veðlaga og 39. gr. lögræðis-laga í tryggingarbréfinu, er heimila uppböðssölu án aðfarar ef ákvæði þess efnis er sett inn í veðskuldabréf, yrði að skýra þessi ákvæði þröngt. Sératkvæði 709

Neyðarréttur

J var sýknaður af kröfu um refsingu vegna of hraðs aksturs bifreiðar, þar sem 3. og 4. mgr. 40. gr. umferðarlaga ættu við, en J var á ferð á brunastað að ósk slökkviliðs. Sagt að 1. - 4. mgr. 40. gr. umferðarlaga séu settar í samræmi við neyðarréttarsjónarmið. ☐ Bifreiðar 2 681

Neyðarvörn

Greinir urðu með Ó og sambýliskonu hans G, og otaði G búrhníf að Ó. Skiptum þeirra lauk svo að Ó sló G höfuðhögg og kjálkabraut hana. Því var hafnað að um neyðarvörn hefði verið að ræða. ☐ Líkamsárás 1227

Nytjastuldur

- F tók bifreið í heimildarleysi og ók henni ölvaður. F hafði daginn eftir að hann framdi brot sín verið dæmdur í 2 mánaða skilorðsbundið fangelsi fyrir þjófnað. Var sá dómur tekinn upp skv. 60. gr. hegningarlaga og málin dæmd í einu lagi. F hafði áður sætt refsingu fyrir nytjastuld og umferðarlagabrot. Refsing 3 mánaða fangelsi, ökuleyfisvipting eitt ár 1359

Opinber skipti

- Felldur var úr gildi úrskurður skiptaréttar um að dómkvaddir skyldu menn til þess að meta á ný tiltekin verðmæti, sem metin höfðu verið við upphaf opinberrar skiptameðferðar. ☞ Búskipti 712
- Dómur um frávisun kröfu frá skiptarétti samkvæmt 35. gr. skiptalaga. ☞ Búskipti 1069
- Staðfestur úrskurður skiptaréttar um að dánarbú skyldi tekið til opinberra skipta. ☞ Búskipti 1311

Opinberir starfsmenn

- P bifreiðaeftirlitsmaður dæmdur samkvæmt 158. gr. sbr. 138. gr. hegningarlaga í refsingu. ☞ Brot í opinberu starfi 385
- V starfsmaður Sinfóníuhljómsveitar neitaði að fara í utanlandsför með hljómsveitinni án þess að tilgreina ástæðu. Vikið úr starfi fyrirvaralaust. Krafðist launa í 6 mánuði, en það var uppsagnarfrestur af hálfu starfsmanns gagnvart hljómveitinni. Ekki ákvæði í samningi um uppsagnarfrest Sinfóníuhljómsveitar gagnvart starfsmanni. Dæmdar bætur sem námu 6 mánaða launum, enda neitun V ekki talin brot á starfsskyldum. Niðurstaða byggð á skýringu í ákvæði í kjarasamningi, annarsvegar um skyldu starfsmanna til ferðalaga en hins vegar um sérstaka samninga um ferðalög til útlanda. Varakrafa áfrýjanda um lækkun vegna orlofsgreiðslna til stefnda ekki tæk, sbr. 45. gr. laga nr. 75/1973 427

Ógilding stjórnarathafnar

- Ættleiðingarleyfi dæmt ógilt. ☞ Ættleiðing 1444

Ólögmæti reglugerðar

- Reglur og gjaldskrá um gatnagerðargjöld sem sett var með heimild í lögum nr. 51/1974 höfðu ekki hlotið staðfestingu ráðherra og gjaldtaka samkvæmt þeim því ólögmæt. ☞ Byggingargjöld ... 208
- Reglur nr. 454/1980, sem takmarka veiði göngusilungs í lægnet í sjó í Mýra- og Borgarfjarðarsýslum, voru eigi talin refsigrundvöllur, þar sem eigi hafði verið leitað eftir umsógn veiðifélaga, sem í hlut átti og ekki lágu fyrir meðmæli sýslunefnda er reglurnar voru settar. ☞ Lax- og silungsveiði 1136, 1142,

Ómaksbætur

☞ Málskostnaður	619, 774,	1196
-----------------------	-----------	------

Ómerking

- Í opinberu máli á hendur E fyrir brot gegn 106. gr. hegningarlaga og umferðarlögum var þess krafist fyrir Hæstarétti að héraðsdómur yrði ómerktur og máli vísað heim, þar sem a) geðheilbrigðisrannsókn hefði þurft að fara fram og b) mál hefði í héraði átt að sæta sókn og vörn. Krafan ekki tekin til greina. Eigi verði séð að geðrannsóknar hefði verið þörf og ríkissaksóknari hefði ekki ákveðið málsmeðferð skv. 130. gr. oml., en það verkefni sé honum falið 2
- Í máli þar sem stjórnendur hlutafélags voru sóttir persónulega til bóta-ábyrgðar á grundvelli almennu skaðabótareglunnar vegna gjaldþrots félagsins var héraðsdómur ómerktur og máli vísað heim þar sem héraðsdómari hafði ekki kvatt til sérfróða meðdómendur svo sem brýnt hefði verið 62
- X, einn sameigenda að jörðunum NI og II beiddist uppboðs á jörðunum til slita á sameign. Uppboðshaldari hafnaði beiðninni. Hæstiréttur ómerkti úrskurð uppboðsréttar og vísaði málinu heim til löglegrar meðferðar og uppsögu úrskurðar að nýju, þar sem uppboðshaldari hefði ekki rannsakað hverjir væru hinir raunverulegu eigendur jarðanna og tilkynnt þeim uppboðsbeiðnina skv. 6. gr. i.f. laga nr. 67/1949. Ekki voru fyrir hendi gögn um að jarðanefnd sýslunnar hefði verið send beiðnin skv. 6. gr. jarðalaga. Þá segir og að ekki verði séð að uppboðshaldari hafi leiðbeint aðilum sem voru ólöglerðir 140
- S höfðaði mál með áskorunarstefnu á hendur Ó „stjórnarformanni H h/f“ til greiðslu skuldar. Málið skyldi þingfesta 18. mars. Það var hins vegar þingfest 4. mars. Ó sótti ekki þing og var stefnan árituð um að stefnukröfurnar væru aðfararhæfar. Hinn 16. mars var svo gert fjárnám fyrir dómskuldinni í eign H h/f. H og Ó áfrýjuðu dómsígildinu og fjárnáminu og voru dómsathafnirnar ómerkta og málinu vísað frá héraðsdómi, en málskostnaður felldur niður 146
- X lést 1977. Y, eftirlifandi eiginmaður hennar, gerði 1978 kaupsamning við S um fasteign sem Y var skráður eigandi að. Skipti eftir X höfðu þá ekki farið fram, en þau hjón höfðu átt saman 3 börn, K, A og D og auk þess átti G dótturina M af fyrra hjónabandi. Y lést 1978. Af hálfu M og D hafði því verið mótmælt að Y hefði haft heimild til þess að selja húseignina. Eftir lát Y varð þó samkomulag með erfingjunum um skipti og um að afsal yrði gefið út til handa S fyrir húseigninni og var það gert 6. nóv. 1978. Umboðsmaður K og A afhenti S afsalið 14. mars 1980 og fékk því þinglýst hinn 18. s.m. Greinir urðu með erfingjum X og Y um efndir á samkomulagi þeirra. Gerðu M og D nú kröfu í dómsmáli um að S yrði dæmt skylt að afmá afsalið úr veðmálabókum ásamt

veðum er hann hefði lagt á eignina. Héraðsdómur sýknaði S af kröfum þessum. Í dómi Hæstaréttar segir að M og D hafi undirritað umrætt afsal ásamt K og A er þau luku einkaskiptum á búi foreldra sinna og skiptagerð hafi síðan verið afhent skiptaráðanda og erfðafjárskattur greiddur. Því hafi málið einungis orðið höfðað af öllum erfingjunum sameiginlega og þar sem K og A voru ekki aðilar að málinu var héraðsdómur ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi	361
Nauðungaruppboð ómerkt í Hæstarétti og máli vísað heim. ☞ Nauðungaruppboð	419
Trésmiðafélag krafði trésmiðjuna K um vangreidd iðgjöld í sjúkra- styrktar- og orlofsheimilasjóð. Héraðsdómur sýknaði K. Hæsti- réttur ómerktti héraðsdóm frá og með munnlegum málflutningi sakir margvíslegrar vanreifunar og vísaði máli heim til efnismeð- ferðar og dómsálagningar að nýju	423
Í máli út af kröfu um riftun og skaðabætur vegna galla á bifreið var í Hæstarétti gerð krafa um ómerkingu héraðsdóms þar sem hér- aðsdómari hefði ekki kvatt til sérfróða meðdómendur skv. 3. tl. 1. mgr. 200. gr. eml. Krafan ekki tekin til greina. Héraðsdómara hefði verið heimilt en ekki skylt að kveðja til meðdómendur. ☞ Lausa- fjárkaup	620
Við opinbera skiptameðferð á dánarbúi A og S kvað skiptaráðandi ex officio upp úrskurð um að dómkveðja skyldi 2 menn til þess að meta á ný verðmæti innanstokksmuna, bóka og höfundarréttinda er metin höfðu verið við upphaf skiptameðferðar. Lögerfingjar A kærðu úrskurðinn til Hæstaréttar, sem felldi úrskurðinn úr gildi þar sem erfingjum hefði ekki verið gefinn kostur á að tjá sig um hinar fyrirhuguðu aðgerðir áður en úrskurður var upp- kveðinn	712
Í máli sem risið var af verksamningi kvaddi héraðsdómari til 2 með- dómendur. Fyrir Hæstarétti var krafa gerð um ómerkingu héraðs- dóms, þar sem a) annar meðdómmandinn, G, hefði sem lögmaður haft til innheimtu fjárkröfu á annan málsaðila og b) G hefði ekki unnið heit samkvæmt 1. mgr. 203. gr. eml. Krafan var ekki tekin til greina. Um a) segir að engum athugasemdum hafi í héraði verið hreyft við dómsetu G og varði þetta atriði því ekki ómerkingu. Um b) segir að það sé að vísu aðfinnsluvert að ekki sé skráð í þingbók að meðdómsmenn hafi unnið heit, en ekki sé næg ástæða til þess að ómerkja héraðsdóm af þeim sökum	742
J var gefið að sök að hann hefði misfarið með styrki til kyndingar húsa með olíu í S-hreppi meðan hann gegndi starfi sveitarstjóra 1975- 1978. Var hann ákærður aðallega fyrir brot á 248. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 sbr. 138. gr. sömu laga en til vara fyrir brot gegn 1. mgr. 146. gr. og 247. gr., sbr. 138. gr. sömu laga. J var sakfelldur í héraði fyrir brot á 247. gr. og 138. gr. alm. hegningar- laga. Hæstiréttur ómerktti dóminn og vísaði málinu heim í hérað	

til löglegrar meðferðar og dómsálagningar að nýju vegna ófullnægjandi rannsóknar á sakaratriðum	834
Í einkamáli til greiðslu skuldar fór málflutningur fram 17. júlí en dómur var uppkveðinn 12. nóvember. Þessi dráttur talinn brot gegn 191. gr. eml. og héraðsdómur ómerktur og máli vísað heim til meðferðar og dómsuppkvaðningar að nýju	1082
Húsfélagin Álftamýri 32-34-36 stefndu Ó, sem bjó í húsinu nr. 36, til greiðslu skuldar. Stefnan var birt 7. maí 1982 fyrir S, sem bjó í annarri íbúð í sama húsi og tók hann við afriti stefnunnar og lofaði að afhenda Ó. S hafði keypt íbúð sína á árinu 1982 og var miðað við að eignayfirfærsla hefði orðið hinn 13. mars. Var því eigi rétt að birta stefnu fyrir S sem í raun var einn af aðiljum húsfélagsins Álftamýri 36. Ó hafði ekki sótt þing í héraði og verið dæmdur til greiðslu stefnufjárhæðar ásamt vöxtum og málskostnaði. Í héraðsdómi var stefnandi talinn „húsfélagið Álftamýri 32-36“ Vegna þessara annmarka á höfðun máls og málsmeðferð var héraðsdómur ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi. Fjárnám, sem gert hafði verið samkvæmt héraðsdóminum, var fellt úr gildi	1215
H lögmaður stefndi S h/f og M h/f til greiðslu á 47 þús. kr. víxilskuld auk vaxta, stimpilkostnaðar og málskostnaðar. Málið var þingfest á bæjarþingi 30. júní 1983. Hinn 11. júlí greiddi lögmaður f.h. S víxilskuldina 47 þús. kr., vexti og bankakostnað 2538 kr. og málskostnað 7298 kr. Starfsmaður H ritaði kvittun á afrit stefnunnar og afhenti lögmanni S. H ritaði lögmanni þessum bréf þess efnis að vextir hefðu við áður nefnda greiðslu verið vanreiknaðir um 2350 kr., og mun bréfi þessu ekki hafa verið svarað. Hinn 20. október var áskorunarstefnan árituð um að stefnukröfurnar væru aðfararhæfar með lítilsháttar breytingum. Hinn 9. nóvember beiddist H fjárnáms í eignum dómpóla fyrir 47 þús. kr. með 5% dráttarvöxtum á mánuði, stimpilkostnaði og málskostnaði „allt að frádregnum 56.836,00 krónum.“ Gerðinni var mótmælt en fógeti kvað upp úrskurð án forsendna um að gerðin skyldi ná fram að ganga. Í dómi Hæstaréttar segir að heimilt hafi verið að láta forsendur eigi fylgja ályktarorði úrskurðarins, en nauðsyn hefði verið að greina skýrlega í úrskurðinum hverjar þær fjárhæðir næmu sem heimilt væri að gera fjárnám fyrir. „Var það enn brýnna en ella þar sem ekki var fullt samræmi milli hinnar skriflegu fjárnámsbeiðni stefnda og bréfs hans 20. júlí 1983 sem hann lagði fram í fógetaréttinum.“ Úrskurður fógetaréttar ómerktur	1441
Í opinberu máli gegn H fyrir tvö brot gegn umferðarlögum var H í héraði dæmdur í refsingu fyrir annað brotið en dómara láðist að taka afstöðu til hins brotsins. Dóminum var af hálfu ákærvalds áfrýjað til ómerkingar. Í Hæstarétti var málið samkvæmt 183. gr. laga nr. 74/1974 tekið fyrir og dæmt án þess að málflutningur færi fram. Héraðsdómur var ómerktur	1452

Prentréttur

Ú ritstjóri var dæmdur í refsingu fyrir brot gegn 125. gr. og 210. gr. hegningarlaga, svo og brot gegn 3. mgr. 3. gr. og 30. gr. prentlaga.

☞ Guðlast 855

Rangfærsla skjala (frásagnarfölsun)

P bifreiðaeftirlitsmaður var dæmdur samkvæmt 158. gr. sbr. 138. gr. hegningarlaga fyrir að færa visvitandi rangar upplýsingar í spjaldskrá eða skráningarskírteini. ☞ Brot í opinberu starfi, skjalafals

385

Refsingar og önnur viðurlög

1. a) Óskilorðsbundið fangelsi .2, 180, 385, 454, 688, 1268, 1359, 1380
- b) Óskilorðsbundið fangelsi og sekt530, 669, 1107, 1341
- c) Skilorðsbundið fangelsi102, 1041, 1181, 1222, 1227, 1377
- d) Óskilorðsbundið varðhald .224, 319, 1249, 1259, 1356, 1363, 1366
- e) Sekt 32, 89, 582, 641, 753, 821, 824, 828, 832, 855, 1167, 1207, 1303, 1341, 1385
2. Sakfelld, en refsing felld niður716, 723
3. Eignaupptaka530, 669, 716, 723, 855, 1107, 1341
4. Ökuleyfissvipting 2, 89, 224, 319, 582, 641, 753, 1207, 1249, 1259, 1356, 1359, 1366, 1385

*Réttarfarsannmarkar, réttarfarsvítur**Sjá einnig ómerking*

Frávisunardómur héraðsdóms var felldur úr gildi. Sagt að á það skorti að vísu að skjöl máls og greinargerð um skuldaskipti aðila séu svo aðgengileg og skýr sem skyldi en allt um það þyki kröfur sóknaradila dómhæfar... 30

Í opinberu máli þar sem verjandi hafði krafist vitnaleiðslu um tiltekin atriði var kröfunni hafnað og sagt að þær séu haldlausar og kæra málsins til Hæstaréttar sé að ófyrirsynju. ☞ Hundahald 617

Átalin ófullkomin málskostnaðarúrlausn í héraðsdómi í opinberu máli.

Þá er þess getið að eftir að skrifleg vörn var lögð fram hafi dómari tekið málið fyrir og lagt fram ný gögn og dæmt málið án þess verjanda væri gefinn kostur á að leggja fram framhaldsvörn. Þar sem komið hafi fram að verjandi hafi átt kost á að kynna sér gögnin áður en hann lagði fram vörn varðaði þetta þó ekki ómerkingu. ☞ Ávana- og fíkniefni 669

Í máli er sætti sókn og vörn í héraði hafði dómari kvatt ákærða fyrir dóm og tekið skýrslu af honum án þess sækjandi væri viðstaddur og án þess verjandi hefði verið skipaður. Síðar var skýrsla tekin af vitninu í málinu án viðurvistar málflytjenda. Í þriðja þinghaldi málsins komu málflytjendur í dóminn og luku flutningi málsins. Þetta talið andstætt 131-134. gr. laga nr. 74/1974 en sagt að eigi sé nauðsynlegt að ómerkja dóminn þar sem málflytjendur hefðu átt kost á að fá ákærða og vitnið yfirheyrð á ný ef þeir töldu þörf á.

☞ Nauðgun	1181
Fundið að drætti á rekstri opinbers máls. Dómari háði dómþing í málinu 12. júní 1979 og síðan eigi fyrr en 29. desember 1980 er dómur var kveðinn upp. Dómsgerðir voru ekki afgreiddar til ríkissaksóknara fyrr en 21. desember 1982. ☞ Áfengislög	1167
Fundið að því að héraðsdómari hafði ekki tekið fjárkröfu í opinberu máli til úrlausnar þótt eigi yrði séð að af því hefði leitt tafir eða óhagræði fyrir rekstur refsímálsins. ☞ Líkamsárás	1222
Fundið að drætti opinbers máls. Mál hafði verið þingfest 25. nóvember, en frá apríl til desember 1981 hafði ekkert verið aðhafst í málinu og heldur ekki frá janúar til október 1982. Dómur var uppkveðinn 6. desember 1982 en hann ekki sendur ríkissaksóknara fyrr en 22. nóvember 1983	1227
Sagt að kæra máls til Hæstaréttar sé ófyrirsynju og vítaverð	1272
Í opinberu máli var verjandi sakbornings í héraði vittur fyrir að hafa viðhaft ósæmileg ummæli í bréfi er hann ritaði héraðsdómara til þess að tilkynna ósk um áfrýjun. Sératkvæði. ☞ Fuglafriðunarlög	1341
Átalið að í opinberu máli sem þingfest hafði verið 8. desember 1982 var síðan ekkert aðhafst fyrr en 16. febrúar 1984. ☞ Nytja-stuldur	1359

Riftun

Krafa um riftun á samkomulagi hjóna um eignaskipti var ekki tekin til greina. ☞ Búskipti	133
Viðurkennd riftun á kaupum á húsi sakir galla sem fram komu á því. ☞ Fasteignakaup	349
Krafa um riftun á kaupum á bifreið vegna galla á bifreiðinni hafnað. ☞ Lausafjárkaup	620

Sakartæming

A og H fóru saman inn í hús og tóku áfengi að ófrjálsu. Ákærðir skv. 231. gr. og 244. gr. hegningarlaga, en 244. gr. var talin tæma sök. ☞ Þjófnaður, skjalafals	180
Þ var refsað samkvæmt tolllögum og áfengislögum fyrir smygl á áfengi. Sagt að 1. mgr. 1. gr. sbr. 15. gr. laga nr. 63/1963, sem vitnað var til í ákæru, verði ekki beitt, þar sem ákvæði áfengis- og tolllaga tæmdu sök. ☞ Áfengislög	1167
M var refsað samkvæmt 38. gr. sbr. 8. gr. laga nr. 33/1966, sbr. 47. gr. laga nr. 75/1982 fyrir töku á fálkaeggjum. Sagt að ákvæði þessi tæmi sök, þannig að M var ekki refsað jafnframt fyrir vörslu á eggjunum skv. 36. sbr. 39. gr. fuglafriðunarlags, svo sem krafa virtist gerð um í ákæru. ☞ Fuglafriðunarlög	1341

Samaðild

X lést 1977. Y, eftirlifandi eiginmaður hennar, gerði 1978 kaupsamning við S um fasteign sem Y var skráður eigandi að. Skipti eftir X

höfðu þá ekki farið fram, en þau hjón höfðu átt saman 3 börn, K, A og D og auk þess átti G dótturina M af fyrra hjónabandi. Y lést 1978. Af hálfu M og D hafði því verið mótmælt að Y hefði haft heimild til þess að selja húseignina. Eftir lát Y varð þó samkomulag með erfingjunum um skipti og um að afsal yrði gefið út til handa S fyrir húseigninni og var það gert 6. nóv. 1978. Umboðsmaður K og A afhenti S afsalið 14. mars 1980 og fékk hann því þinglýst hinn 18. s.m. Greinir urðu með erfingjum X og Y um efndir á samkomulagi þeirra. Gerðu M og D nú kröfu í dómsmáli um að S yrði dæmt skylt að afmá afsalið úr veðmálabókum ásamt veðum er hann hefði lagt á eignina. Héraðsdómur sýknaði S af kröfum þessum. Í dómi Hæstaréttar segir að M og D hafi undirritað umrætt afsal ásamt K og A er þau luku einkaskiptum á búi foreldra sinna og skiptagerð hafi síðan verið afhent skiptaráðanda og erfðafjárskattur greiddur. Því hafi málið einungis orðið höfðað af öllum erfingjunum sameiginlega og þar sem K og A voru ekki aðilar að málinu var héraðsdómur ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi

361

Sameign

E-hreppur er eigandi að F-torfu, þ.e. jörðinni F ásamt nokkrum hjáleigum, en af hjáleigunni H á hreppurinn þó einungis helming. Árið 1958 gerði E samning við JB, eiganda nágrannajarðarinnar K, um að JB fengi á leigu F-ey í Ölfusá til þess að auðvelda friðun æðarvarps í eyjum í ánni. Árið 1978 höfðaði JS, sem þá var orðinn eigandi að hálfu H, mál gegn E-hreppi og G, núverandi eiganda K, og krafðist ógildingar á leigusamningnum. F-ey hefði verið í óskiptri sameign E og JJ, þáverandi eiganda H, en samþykkis JJ til leigumálans hefði ekki verið leitað. E og G voru sýknaðir af kröfu JS. H hafði ekki haft bein afnot af F-ey en F hafði haft þar slægjur. JJ hafði verið kunnugt um samning E og JB en ekkert aðhafst til þess að hnekkja honum. Varð honum því ekki hrundið nú af þeirri ástæðu að E hafði ekki haft heimild frá sameiganda sínum að H til samningsgerðarinnar

172

Íbúðareigendur sem samtals áttu 71,7% í fjölbýlishúsinu D ákváðu að setja danfossshitakerfi á sameiginlega hitalögn hússins. SS, sameigendur að íbúð í húsinu, voru andvígir þessari framkvæmd og töldu sig ekki hafa verið löglega boðaða til þeirra funda, þar sem ákvörðun um framkvæmdirnar var tekin. Meinuðu SS pípulagn-ingamönnum aðgang að íbúð sinni til að skipta um ofnloka. SS var dæmt skylt að veita aðgang að íbúð sinni til að skipta um ofnloka enda hefðu þau sannanlega verið boðuð til fundar, þar sem ákvörðun um framkvæmd þessa var tekin, breytingar þessar teldust ekki „verulegar“ í skilningi 4. mgr. 1. gr. reglugerðar nr. 280/1976 um samþykktir fyrir húsfélög. Því hefði mátt ráða máli þessu til lykta með einföldum meiri hluta atkvæða skv. 3. mgr.

sömu greinar. Þetta bryti heldur ekki í bága við ákvæði 66. gr. stjórnarskrárinnar um friðhelgi heimilisins vegna heimildarinnar í 3. mgr. 11. gr. laga um fjölbýlishús nr. 59/1976	587
---	-----

Samningar

Við opinber skipti á búi hjóna krafðist maðurinn þess að kaupmáli yrði ekki lagður til grundvallar skiptum vegna annmarka sem á honum væru, m.a. hefði konan beitt svikum og misneytingu, sér hefði ekki verið ljóst efni kaupmálans, forsendur fyrir gildi hans væru brostnar og óheildarlegt væri af konunni að byggja rétt á kaupmálanum. Þessum málsástæðum var öllum hafnað og dæmt að kaupmálinn skyldi lagður til grundvallar. ☞ Búskipti, kaupmáli	165
M höfðaði mál til ógildingar skilnaðarsamkomulags og vísaði til 54. gr. hjúskaparlaga og 32. gr. samningalaga. Frestur til málshöfðunar skv. 54. gr. var löngu liðinn. Eigi talið að samningurinn yrði metinn ógildur samkvæmt 32. gr. samningalaga. ☞ Hjón	1085
Útgerðarfélagið N h/f gerði 1979 samning við norskt fyrirtæki, F, um að kaupa af því vélbát. Í samningnum var tekið fram að forsenda hans væri samþykki norskra og íslenskra yfirvalda. Nýr samningur um kaupin var gerður 1980 sama efnis og hinn fyrri en auk þess tekið fram að N skuli greiða F 155.800 nkr. vegna áfallins kostnaðar. Báturinn var meira en 12 ára gamall og stóðu ákvæði laga því í vegi að stjórnvöld gætu heimilað innflutning hans. Innflutningsleyfi var forsenda þess að kaupin næðu fram að ganga og var dæmt að samningurinn um skipakaupin hefði fallið úr gildi vegna brostinnar forsendu og bæri hvorugur aðila öðrum fremur ábyrgð á því. Litið var svo á að skuldbinding N um að greiða F 155. 800 nkr. hefði verið fyrirvaralaus og N hafði þegar greitt F 55.800 nkr. af fjárhæðinni. Var N dæmt til þess að greiða F það sem á vantaði, 100.000 nkr. Sératkvæði	1096

Samþykki maka (20. gr. laga nr. 20/1923)

Í máli varðandi fjárnámserð var því haldið fram að eigi hefði mátt gera fjárnám í húseign vegna ákvæða 20. gr. laga nr. 20/1923, þar sem samþykki eiginkonu hefði ekki verið leitað. Því hafnað, þar sem fram hefði komið að eignin hefði verið hjúskapareign mannsins og hvorki hefði fjölskyldan búið á eigninni né heldur gæti eignin talist hafa verið notuð við atvinnurekstur beggja hjónanna. ☞ Fjárnám	1454, 1458
--	------------

Sératkvæði

Sératkvæði í Hæstarétti 39, 65, 140, 180, 208, 233, 251, 271, 325, 336, 349, 361, 549, 550, 573, 594, 609, 657, 663, 678, 709, 712, 716, 723, 742, 767, 783, 808, 834, 838,906, 917, 955, 1047, 1085, 1096, 1107, 1181, 1190, 1273, 1341, 1391, 1406, 1422, 1444	1444
--	------

Sjálffræðissvipting

Kröfu um niðurfellingu sjálffræðissviptingar X var vísað frá sakadómi. X kærði úrskurðinn, en þar sem leyfi ríkissaksóknara til kærunnar hafði eigi verið veitt skv. 171. gr. oml. var málinu vísað frá Hæstarétti	269
--	-----

Sjómannalög

Skipverja dæmd laun í veikindaforföllum. ☞ Vinnusamningar	520
Þ sagði Ó vélstjóra upp störfum og byggði rétt sinn á 33. gr. sjómannalaga. Uppsógnin var dæmd ólögleg. ☞ Vinnusamningar	524
Kröfu um greiðslu forfallalauna til sjómanns mótmælt á grundvelli 6. mgr. 18. gr. sjómannalaga, þar sem forföll hefðu stafað af því að skipverjinn hefði tekið þátt í hættulegri íþrótt. ☞ Vinnusamningar	1241
Sjómanni dæmd laun í veikindaforföllum. ☞ Vinnusamningar	1369
Mál út af launagreiðslu til vélstjóra sem horfið hafði fyrirvaralaust frá störfum. ☞ Vinnusamningar, lögskráning	1462

Sjóveðréttur

Sjóveðréttur viðurkenndur fyrir dæmdri kröfu.	1241	1462
---	------	------

*Skaðabætur**A. Innan samninga*

G strætisvagnstjóri í þjónustu K var að smíðum við hús sitt og lenti með h. hönd í vélsög og stórslasaðist. G krafði K um bætur skv. ákvæði í aðalkjarasamningi sem segir að starfsmenn K skuli slysatryggðir vegna varanlegrar örorku. K taldi ákvæðið ekki eiga við þar sem G hefði verið að arðbærum störfum er slysið varð. Í dómi Hæstaréttar segir að ákvæðið teljist reist á þeirri forsendu að slysatryggingin sé háð þeim takmörkunum og undanþágum sem almennt tíðkuðust hjá vátryggingarfélögum í almennum eða sérstökum skilmálum þeirra við atvinnuslysatryggingar. En jafnvel þótt miðað væri við að vátryggingin tæki ekki til þess er sá sem tryggður er ynni í frítíma sínum „við arðbær störf“ réði það eigi úrslitum í málinu, þar sem hin tilvitnuðu orð taki ekki til athafna G er hann slasaðist. G dæmdar 17.573 kr. í bætur. Sératkvæði eins dómara sem taldi G hafa verið að arðbærum störfum, en ákvæði kjarasamningsins væru svo afdráttarlaus að eigi hefði verið heimilt að setja í tryggingarsamning ákvæði er takmörkuðu bótaréttinn.	39
F h/f, sem samið hafði við A h/f um að taka að sér hluta af verki sem undirverktaki, dæmt til þess að greiða A févíti (dagsektir) vegna vanefnda á samningnum, en krafa A um skaðabætur að öðru leyti var ekki tekin til greina. ☞ Verksamningar	65
G sem selt hafði þremur fyrirtækjum salt er reyndist koparmengað, dæmdur til greiðslu á skaðabótum vegna skemmda er saltið olli á fiski. ☞ Lausfjárkaup	110, 118,
Sýknað af kröfu um skaðabætur vegna galla á húsi. ☞ Fasteignakaup	125
	152

M-hreppur dæmdur til þess að greiða byggingarfélaginu A bætur vegna þess að M hafði með ólögætum hætti afturkallað fyrirheit til félagsins um úthlutun 35 byggingarlóða. ☞ Byggingargjöld ...	208
V starfsmanni Sinfóníuhljómsveitarinnar dæmdar bætur er svöruðu til 6 mánaða launa vegna fyrirvaralausrar uppsagnar. ☞ Opinberir starfsmenn	427
H h/f dæmt til greiðslu skaðabóta vegna galla (þakleka) á raðhúslengju sem það hafði selt. ☞ Fasteignakaup	435
Krafa um riftun á bifreiðakaupum og skaðabætur vegna galla á bifreiðinni var ekki tekin til greina. ☞ Lausafjárkaup	620
Útgerðarfélag sem samið hafði við norskt fyrirtæki um kaup á vélbát dæmt til að greiða því bætur vegna áfallins kostnaðar samkvæmt fyrirvaralausú ákvæði í kaupsamningi. ☞ Innflutningur skipa, lausafjárkaup	1096
Dæmdar bætur vegna galla á íbúð. ☞ Fasteignakaup	1197

B. Utan samninga

1. Bifreiðar

Skaðabótamál út af árekstri bifreiða á blindhæð á þjóðvegi. Eigi fallist á að skipta sök. ☞ Bifreiðar 1.	244
Í skaðabótamáli út af árekstri bifreiða var sök skipt. ☞ Bifreiðar 1.	808
A varð fyrir bifreið og slasaðist mikið. Henni voru dæmdar bætur, en hún talin verða að bera 1/3 tjóns sjálf vegna vangæslu er hún sýndi. ☞ Bifreiðar 1.	917
Skaðabótamál út af árekstri bifreiða á þjóðvegi við gatnamót. Því hafnað að skipta sök. ☞ Bifreiðar 1.	1047

2. Líkamsmeiðingar

Maður dæmdur til skaðabótagreiðslu vegna líkamsárásar. ☞ Líkamsmeiðingar	604
Maður dæmdur til greiðslu skaðabóta vegna líkamsmeiðinga (kjálkabrots). ☞ Líkamsmeiðingar	1154
Í opinberu máli var Ó, sem dæmdur var í refsingu fyrir að hafa kjálkabrotið sambýliskonu sína, dæmdur til þess að greiða henni skaðabætur. ☞ Líkamsmeiðingar	1227

3. Önnur tilvik

Bilskúr G brann til grunna og í honum bifreið og ýmsir munir. Grunur vaknaði um að I væri völd að eldsvoðanum. Með dómi í opinberu máli sem höfðað var gegn henni fyrir eignaspell var hún sýknuð af kröfum ákærvalds í héraði og var þeim dómi eigi áfrýjað. G höfðaði einkamál gegn I og krafðist bóta fyrir tjón af eldsvoðanum. Í héraði var I sýknuð, en Hæstiréttur taldi sannað að eldsvoðinn hefði orðið að völdum I og tók bótakröfu G til greina. Staðfest var löghald sem gert hafði verið en fellt úr gildi með dómi héraðsdóms. Sératkvæði	233
---	-----

Tryggingarfélagið S greiddi bætur til eigenda íbúðarhúss sem brunnið hafði til grunna, og krafði iðnaðarráðherra vegna Rafmagnseftirlits ríkisins og Rafmagnsveitna ríkisins og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs um endurgreiðslu samkvæmt 1. mgr. 20. gr. laga nr. 20/1954. Orsök eldsvoðans var talin sú að rafmagnsheimtaug að öðru húsi hafði lagst á símalínu er tengd var húsi því sem brann. Staldi að kenna mætti ófullnægjandi umbúnaði heimtaugarinnar, svo og ónógu eftirliti og viðhaldi, um að svo fór. Þetta var talið ósannað og kröfu S um endurgreiðslu hafnað. Sératkvæði . . .	271
Klakastykki féll af gaffli verslunarhúss H á þak áfasts húss og þaðan á bifreið G sem stóð þar við gangstétt. Ísmyndun var við pípu er stóð út úr húsgaflinum. Húsið stefndur við fjölfarna verslunargötu. Talið eins og á stóð að sérstök ástæða hefði verið til að viðhafa aðgát og hreinsa burt ís er myndast kynni. Syni H sem umsjón hafði með húsinu hafði verið gert viðvart 2-3 klst. áður en óhappið var. H dæmdur til þess að greiða G bætur fyrir spjöll á bifreiðinni.	554
Konu dæmdar skaðabætur vegna ólöglegrar handtöku á Keflavíkurflugvelli. ☞ Handtaka	775

Skattar

Mál varðandi byggingargjöld (gatnagerðargjöld). ☞ Byggingargjöld	208, 308, 560,	573
Mál varðandi ákvæði 25. gr. laga nr. 97/1979 um að lífeyrissjóðum sé skylt að leggja fram 5% af bókfærðum iðgjaldstekjum, er umsjónarnefnd eftirlauna skyldi ráðstafa í sambandi við eftirlaun til aldraðra. ☞ Eftirlaun til aldraðra, stjórnarskrá	594,	875
Mál varðandi erfðafjárskatt. ☞ Erfðafjárskattur		712
Mál varðandi fasteignagjöld af íbúð er um giltu ákvæði laga um Byggingarsjóð verkamanna og verkamannabústaði. ☞ Fasteignagjöld		1273
Mál þar sem deilt var um heimild til þess að draga frá á skattframtali fyrningu af íbúðarhúsnæði sem leigt var út. ☞ Tekjuskattur . .		1043

Skilnaðarsamningar

Eigi fallist á að skilnaðarsamningur yrði metinn óskuldbindandi skv. heimild í 1. mgr. 54. gr. hjúskaparlaga né heldur að hann yrði metinn ógildur með stoð í almennum reglum um fjármunaréttarsamninga. ☞ Búskipti		133
Deilt um skilning á ákvæði í skilnaðarsamkomulagi. ☞ Hjón		256
Í máli þar sem krafist var að skilnaðarsamkomulag yrði metið ógilt var krafan ekki tekin til greina. Málshöfðunarfrestur skv. 54. gr. hjúskaparlaga var liðinn er mál var höfðað, og ekki var fallist á að samningurinn yrði metinn ógildur skv. 32. gr. samningalaga. ☞ Hjón		1085

Skipsrúmssamningar

☞ Vinnusamningar	520, 524, 1241, 1369, 1462
------------------------	----------------------------

Skipti

☞ Búskipti	133, 165, 712, 1069, 1311, 1391
------------------	---------------------------------

Skjalafals

- Áfrýjað var máli sem í héraði var höfðað á hendur A og H saman, máli sem dæmt var í héraði á hendur A einum og ennfremur máli á hendur H einum. Þessi þrjú mál voru sameinuð og dæmd í Hæstarétti í einu lagi. A, f. 1950, var dæmdur samkvæmt 1. mgr. 218. gr. laga nr. 19/1940 fyrir líkamsárás á sambýliskonu sína, er af hlaust kjálkabrot. Þá var hann sakfelldur samkvæmt 244. gr. sömu laga fyrir fjögur þjófnaðarbrot. H, f. 1934, var sakfelldur samkvæmt 155. gr. almennra hegningarlaga fyrir notkun á 10 tékkum með fölsuðum nafnritunum, svo og fyrir að taka fé út úr sparisjóðsbók annars manns og rita nafn hans í heimildarleysi undir úttektarseðilinn. Þá var hann sakfelldur samkvæmt 1. mgr. 218. gr. sömu laga fyrir líkamsárás á mann, sem hlaut af árásinni heilaáverka og tímabundið máttleysi í fæti. Enn var H sakfelldur samkvæmt 244. gr. nefndra laga fyrir níu þjófnaðarbrot. A og H voru sakfelldir samkvæmt 244. gr. hegningarlaga fyrir að fara saman inn í hús og stela þar áfengi. Þeir voru ákærðir fyrir brot gegn 231. gr. hegningarlaga með því að fara heimildarlaust inn í húsið, en dæmt var að 244. gr. tæmdi sök að þessu leyti. A og H réðust síðan báðir á húsráðandann og veittu honum ýmsa áverka, m.a. hlaut hann brest í nefbein. Þeim var refsað samkvæmt 217. gr. hegningarlaga, enda voru þeir ekki saksóttir fyrir brot gegn 218. gr. Ákærðu áttu báðir langan brotaferil að baki. Var refsing A ákveðin 10 mánaða fangelsi en refsing H 15 mánaða fangelsi. Sératkvæði (um ákvörðun refsingar). 180
- Á flutti 1972-1977 inn notaðar bifreiðar. Við tollafgreiðslu 56 bifreiða tilgreindi hann ranglega kaupverð og stundum einnig verksmiðjunúmer þeirra og í 52 tilvikum lagði hann fram með aðflutningsskýrslum vörureikninga eða önnur gögn sem hann hafði falsað og gáfu til kynna að þau væru frá erlendum bilasölufyrirtækjum. Refsað skv. 1. mgr. 155. gr. hgl. fyrir notkun falsgagnanna og skv. 2. mgr. 63. gr. laga nr. 59/1969 um tollheimtu og tollleftirlit svo og 32. gr. laga um tollskrá, fyrir að hafa í 54 tilvikum komið því til leiðar að aðflutningsgjöld voru ákveðin of lág. Þ bifreiðaeftirlitsmaður hafði í greiðaskyni við Á fært vísvitandi rangar upplýsingar í spjaldskrá eða skráningarskírteini um 18 af bifreiðum þessum. Refsað skv. 158. gr. sbr. 138. gr. hgl. Á var refsað skv. 1. mgr. 22. gr. hgl. fyrir hlutdeild í þessum brotum P. P var eigi refsað fyrir hlutdeild í skjalafalsi né tolllagabroti Á, enda var honum eigi

skýrlega gefið það að sök í ákæru. Á var refsað með 9 mánaða fangelsi en P með 4 mánaða fangelsi	385
--	-----

Skuldajöfnuður

Í máli út af fasteignakaupum var deilt um það hvort B sem krafðist útgáfu afsals mætti skuldajafna lögfræðikostnaði við kaupverðið. ☞ Afsal, fasteignakaup	760
N h/f seldi hraðfrystan hörpudisk fyrir útgerðarfyrirtækið R h/f. Greinir urðu út af uppgjóri. N vildi reikna sér 2,5% af söluverðinu í umboðslaun, en R taldi rétt umboðslaun vera 2%. Niðurstaðan varð að ósannað væri að samið hefði verið um 2,5% og telja yrði það fasta venju að útflutningsfyrirtæki reiknuðu 2% umboðslaun af frystum sjávarafurðum. Þá vildi N einnig halda eftir 4.643,400 gkr. vegna þess að N hefði orðið að setja 4.500.000 gkr. í tryggingu vegna kaupa á niðurfærslugírurum í tvo báta, er hann taldi R bera ábyrgð á, og greitt 143.400 gkr. í tæknivinnu vegna gíra þessara. Eigi var talið að N hefði fært sönnur á að R væri aðili að kröfu þessari né að um það hefði verið samið að draga mætti fjárhæðir þessar frá við uppgjör á söluandvirði hörpudisksins. Kröfum N var því hafnað og N dæmt til þess að greiða R 48.773,93 kr. svo sem R hafði krafist. Málskostnaður látinn falla niður í héraði. Í Hæstarétti var héraðsdómur staðfestur og N dæmt til málskostnaðargreiðslu	790

Slysaforföll

Deilt um hvort G, starfsmaður A ætti rétt til launa í forföllum vegna slyss, þar sem G hafði verið á leið frá vinnu hjá öðrum vinnuveitanda er slysið varð. ☞ Vinnusamningar	1057
--	------

Staðfesting laga

Í tveimur málum út af ólöglegu hundahaldi var um það deilt hvort lög nr. 75/1982 hefðu verið sett með stjórnskipulegum hætti. Dæmt var að svo hefði verið. Lögin voru staðfest 13. maí 1983 af handhöfum forsetavalds, en í stað forsætisráðherra undirritaði dómsmálaráðherra lögin enda gegndi hann þá störfum hans í fjarveru hans. Lögin voru síðan endurstaðfest af forseta Íslands í ríkisráði 14. október sama ár	824, 828
--	----------

Stefna

Máli vísað frá héraðsdómi vegna breytingar sem gerð hafði verið á áskorunarstefnu. ☞ Frávísun frá héraðsdómi	354
Máli vísað frá héraðsdómi þar sem upphafleg málshöfðun var í andstöðu við 67. gr. eml. ☞ Frávísun frá héraðsdómi	871
Héraðsdómur var ómerktur og máli vísað frá héraðsdómi vegna galla á birtingu stefnu. ☞ Frávísun frá héraðsdómi	1215

Stjórnarskrá

Álagning gatnagerðargjalds talin fara í bág við 67. gr. stjórnarskrár. ☐	
Byggingargjöld	560
Því var hafnað að löggjafinn hefði farið út fyrir stjórnskipuleg mörk sín með setningu ákvæðis í 25. gr. laga nr. 97/1979 um eftirlaun til aldraðra. ☐ Eftirlaun til aldraðra	594, 875
Sagt að þegar kaupréttar skv. 2. mgr. 26. gr. jarðalaga sé neytt beri að greiða eiganda fullt verð fyrir, sbr. 67. gr. stjórnarskrár. ☐ Kaupréttur	906

Stjórnsýsla

Reglur og gjaldskrá um gatnagerðargjöld í M-hreppi voru sett 12. febrúar 1975 með heimild í lögum nr. 51/1974 en eigi staðfest af ráðherra og gjaldtaka samkvæmt þeim því óheimil. ☐ Byggingargjöld	208
Um reglugerð nr. 128/1954 um útgáfu og notkun vegabréfa á varnarsvæðunum segir að hvað sem líði gildi hennar í öndverðu hafi hún eigi lagastof eftir að lög nr. 10/1942 voru afnumin með lögum nr. 25/1965. ☐ Handtaka	775
Deilt um gildi afturköllunar úthlutunarmanna atvinnuleyfa á 45 leyfum til leigubifreiðaraksturs. ☐ Atvinnuréttindi	943
B kærði til samgönguráðuneytis sviptingu úthlutunarmanna atvinnuleyfa leigubifreiðastjóra á leyfi hans. Sá starfsmaður ráðuneytisins sem úrskurðaði um kærana var sjálfur einn úthlutunarmanna. Sagt að hann hafi verið vanhæfur til að úrskurða um kærana, en hins vegar hafi það ekki þýðingu í málinu að dæma sérstaklega um staðfestingu ráðuneytisins á leyfissviptingunni. ☐ Atvinnuleyfi	1126
Með reglum nr. 454/1980 takmarkaði ráðherra veiði göngusilungs í lagnet í sjó í Mýra- og Borgarfjarðarsýslu. Þegar reglurnar voru settar lágu eigi fyrir meðmæli sýslunefnda og eigi hafði verið leitað eftir umsögn veiðifélaga sem í hlut áttu, sbr. 6. mgr. 14. gr. laga um lax- og silungsveiði. Reglurnar voru því eigi löggiltur refsigrundvöllur. ☐ Lax- og silungsveiði	1136, 1142, 1148
E hugðist starfa um hrið sem dýralæknir hjá W. En til þess þurfti hann lækningaleyfi frá landbúnaðarráðherra „að fengnum meðmælum yfirdýralæknis“, P, sbr. 1. gr. þágildandi laga um dýralækna nr. 31/1970. P treysti sér ekki til að veita E meðmæli og gat ráðherra því eigi veitt E lækningaleyfi. E og W höfðuðu mál á hendur P og kröfðust þess að synjun hans á meðmælum yrðu úr gildi felld, þar eð hún hefði byggst á annarlegum sjónarmiðum. Hæstiréttur taldi að svo hefði ekki verið og hafnaði að fella synjunina úr gildi	1326
Ættleiðingarleyfi sem dómsmálaráðuneytið hafði veitt var dæmt ógilt, þar sem sækja hefði orðið um leyfið í því landi þar sem ættleiðandi átti heimilisfesti (Svíþjóð). ☐ Ættleiðing	1444

Söluþóknun

H ræddi við Þ, einn eiganda fasteignasölnunnar F s/f, um fasteigna-
viðskipti, og kom fram í viðræðum þeirra að H hugðist selja
íbúð sína. Að ósk Þ leyfði H að R skoðaði íbúðina. Samningar
tókust um að R keypti íbúð H án þess að F annaðist samn-
ingagerð. F krafði H og R in solidum um greiðslu söluþóknunar,
2% af kaupverði íbúðarinnar. Héraðsdómur sýknaði þá en F
áfryjaði til Hæstaréttar að því er H varðaði. Hann sýknaður,
þar sem ósannað taldist að hann hefði í orði eða verki falið F
að selja íbúð sína, og skipti ekki máli þótt hann yrði við til-
mælum Þ um að viðskiptavinur hans, R, fengi að skoða íbúðina
með kaup í huga.

1030

Sönnun

Tveir lögreglumenn óku fram úr bifreiðinni S og stöðvuðu hana. Þeir
töldu sig örugglega hafa séð karlmanninn B við stjórn bifreiðar-
innar. Er þeir komu að henni var B í farþegasæti en H sambýlis-
kona hans að ganga aftur fyrir bifreiðina. Þau báru, að H hefði
ekið. Tvö vitni báru, að H hefði verið við stýri bifreiðarinnar,
er henni var ekið af stað frá húsi einu skömmu áður. Með
framburði lögreglumannanna þótti sannað, að B hefði ekið. ☞
Bifreiðar 2.

89

Eiginkona S hringdi til lögreglu í Keflavík síðdegis og skýrði frá því,
að S hefði ekið frá heimili sínu og væri ölvaður. S var hand-
tekinn nokkru síðar í húsi einu í Keflavík. Bifreið hans fannst
þar skammt frá og var vél hennar heit. S viðurkenndi fyrir
lögregluþjónum þeim er handtóku hann, lögregluvarðstjóra, er
tók af honum skýrslu um kvöldið og lögreglumanni er tók af
honum skýrslu morguninn eftir, að hann hefði ekið. Er hann
kom fyrir dóm 5 mánuðum síðar neitaði S, að hann hefði ekið.
Ekki var tekið mark á þessari afturköllun hans og var hann
talinn hafa gerst brotlegur við 2. sbr. 4.mgr. 25. gr. umferðar-
laga, en áfengismagn í blóði S var 2,37‰. ☞ Bifreiðar 2 ...

224

Í dómi í opinberu máli á hendur E fyrir ávana- og fíkniefnabrot segir
að sönnun fyrir broti hans sé reist á vætti allmargra vitna, þar á
meðal eins kaupanda efnis, greiðslum frá þeim manni á allstórum
fjárfúlgum inn á bankareikninga E, tíðum ferðum E milli landa og
fundi á marihuana á dvalarstað hans. ☞ Ávana- og fíkniefni ..

530

Tvær bifreiðar rákust á. Ökumaður annarar, R, skýrði lögreglu-
mönnum frá því á vettvangi að hann hefði stýrt bifreið sinni og gaf
skýrslu hjá lögregluvarðstjóra í samræmi við það. Tveimur dögum
síðar óskaði R eftir að breyta skýrslu sinni. Hefði kona hans, sem
með honum var í bifreiðinni, verið við stjórn er áreksturinn varð.
Konan skýrði síðan frá á sömu lund. Þ, ökumaður hinnar bifreið-
arinnar bar að R hefði stýrt bifreiðinni. Sagt að eigi verði mark
tekið á afturköllun R á framburði hans fyrir lögreglu, enda renni

viðbrögð hans og konu hans svo og vætti Þ og lögregluþjónanna stóðum undir að sá framburður hafi verið réttur. R, sem var undir áhrifum áfengis, sakfelldur fyrir það brot og fyrir að hafa ekið á röngum vegarhelmingi. ☞ Bifreiðar 2

641

Tekjuskattur

H átti fjölbýlishús sem hann leigði út. Á skattframtali 1981 dró H frá framtöldum leigutekjum fyrningu íbúðarhúsnæðisins, enda taldi hann, að ákvæði 32. og 38. gr. laga um tekjuskatt og eignarskatt nr. 75/1981, er lagði bann við fyrningu íbúðarhúsnæðis, ættu eingöngu við húsnæði sem menn ættu og byggju í sjálfir, en tæki ekki til íbúðarhúsnæðis sem leigt væri út í atvinnurekstrarskyni. Skattstjóri felldi niður fyrningarfrádrátt H og hækkaði tekjuskatt hans í samræmi við það, sbr. 95. gr. laga nr. 75/1981. H kærði ákvörðun skattstjóra til ríkisskattanefndar er staðfesti hana. Fógeti úrskurðaði að lögtak skyldi fram fara fyrir hinni umdeildu tekjuskattshækkun. Hæstiréttur staðfesti þá niðurstöðu

1043

Tékkar

Ó gaf út tvo tékka, 1.500.000 gkr. og 50.000 gkr., og notaði þá í viðskiptum í veitingahúsi í Stuttgart. Tékkarnir reyndust innistæðulausir. Eigandi veitingahússins, W, krafði Ó um greiðslu á reikningi, 3.100 DM, en Ó hefði afhent tékkana til greiðslu á veitingum að þeirri fjárhæð. Tékkaréttur á hendur Ó hafði glatast. Ó taldi reikninginn rangan, en hann fékkst ekki til að gera grein fyrir af hvaða tilefni hann hefði gefið tékkana út. Í héraðsdómi segir að leggja verði á Ó sönnunarbyrði um að samskipti hans og W hafi ekki verið þau sem W hélt fram. Samkvæmt því og með hliðsjón af 57. gr. tékkalaga var krafa W tekin til greina. Í dómi Hæstaréttar segir að dæma eigi Ó til að greiða kröfu W í íslensku fé, enda hafi tékkarnir verið í íslenskum krónum. Miðað var við sölugengi á útgáfudegi tékkanna, 28. nóvember 1979

568

Tilefnislaus hættutilkynning

M var í afmælisgildi í veiðihúsi sínu og skaut þá á loft rauðu neyðarblysi auk flugelda. Leiddi það til neyðarleitar af hálfu björgunarsveitar og Landhelgisgæslu. M var sýknaður af ákæru fyrir brot gegn 120. gr. hegningarlaga, þar sem hann taldi sig enga hugmynd hafa haft um að um neyðarblysi væri að ræða, það kom eigi glögglega fram í leiðbeiningum sem því fylgdu og ósannað var að verslunarmaður sá er seldi M blysið hefði varað við notkun þess. Hugræn skilyrði skorti þannig til þess að M yrði dæmd refsing

261

Tilraun

M, sem dæmdur var fyrir brot gegn fuglafriðunarlögum o.fl. var ákærður fyrir tilraun til töku á fálkaeggjum og tilraun til þess að

flytja egginn úr landi. Í lögum nr. 33/1966 er í 37. gr. sérákvæði um refsingu fyrir tilraun til ólöglegra fuglaveiða, og var gagnályktað að eigi yrði dæmt fyrir tilraun til annarra brota gegn lögunum. M var í sama máli dæmdur fyrir tilraun til fjárvika með því að hann hafði tekið úr sambandi vegmæla bifreiða sem hann hafði tekið á leigu. ☞ Fuglafriðunarlög	1341
---	------

Tollar

☞ Aðflutningsgjöld	1406, 1422
------------------------------	------------

Tolllagabrot

Á flutti inn notaðar bifreiðar og tilgreindi við tollafgreiðslu ranglega kaupverð o.fl. og lagði fram falsaða vörureikninga og önnur gögn. ☞ Skjalafals	385
Þ dæmdur samkvæmt tolllögum og áfengislögum fyrir 1) að kaupa 45 l af smygluðu vodka, 2) að flytja í félagi við tvo aðra 240 l af vodka til Íslands í því skyni að selja áfengið, 3) að flytja í annað skipti í félagi við 4 aðra 58,5 l af vodka til Íslands og selja þar af 12 flöskur. Refsing 30 þús. kr. sekt. ☞ Réttarfarsannmarkar	1167

Tómlæti

T keypti tiskuvörur af dönsku fyrirtæki, Y, og fékk vörurnar í pósti. T taldi þær gallaðar er hann skoðaði þær í júlímánuði en það var fyrst í október að vörurnar voru endursendar og T ritaði Y í fyrsta sinn bréf um málið. Vegna tómlætis gat T ekki borið fyrir sig vanefndir Y. ☞ Lausfjar kaup	15
Mál reis út af leigusamningi um land, gerðum 1958. Krafist var ógildingar á samningnum þar sem leigusaliinn hefði eigi fengið samþykki sameiganda til leigumálans. Sagt að sameigandanum hafi verið kunnugt um samninginn en ekkert aðhafst til að hnekkja honum, og yrði honum því eigi hrundið nú. ☞ Landleiga	172

Tryggingarbréf

G og H keyptu íbúð af X. Á eigninni hvíldi veð skv. tryggingarbréfi fyrir víxilskuld. Veðsetningin átti einnig að ná til „endurnýjunarvíxla fyrir skuldinni.“ J lögmaður krafðist þess að eignin yrði seld á nauðungaruppboði til lúkningar víxilskuldinni. Kröfunni hafnað þar sem í bréfinu var ekki getið að hina veðsettu eign mætti selja án aðfarar. Þótt vitnað væri til 3. gr. veðlaga og 39. gr. lögræðislaga í tryggingarbréfinu, er heimila uppboðssölu án aðfarar ef ákvæði þess efnis er sett inn í veðskuldabréf, yrði að skýra þessi ákvæði þröngt. G og H höfðu einnig borið það fyrir sig að tryggingarbréfið væri ekki að öðru leyti fullnægjandi uppboðsheimild, en þeirri röksemd var hafnað. Sérákvæði	709
---	-----

Umboð

- S fól E lögmanni að mæta fyrir sig við þingfestingu víxilmáls. E gerði í síðara þinghaldi dómsátt fyrir hönd S þar sem hún skuldbatt S til greiðslu umkrafinnar skuldar. S hafði ekki gefið E umboð til að gera slíka sátt og eigi var talið að E hefði samkvæmt stöðu sinni haft slíkt umboð til ráðstöfunar á sakarefni. Dómsáttin felld úr gildi 148
- Í málum sem Læknabjónustan s/f höfðaði gegn Reykjavíkurborg og ríkissjóði til greiðslu á reikningum lækna fyrir vinnu við sjúkrahús segir að þótt yfirlæknar hafi áritað vinnukort lækna yrði eigi talið að þeir hefðu skuldbundið stefndu til greiðslu, enda hafi slíkt ekki verið á valdi þeirra. ☞ Verklaun 325, 336
- H ræddi við Þ, einn eiganda fasteignasölnunnar F s/f, um fasteignaviðskipti og kom fram í viðræðum þeirra að H hugðist selja íbúð sína. Að ósk Þ leyfði H að R skoðaði íbúðina. Samningar tókust um að R keypti íbúð H án þess að F annaðist samningsgerð. F krafði H og R in solidum um greiðslu söluþóknunar, 2% af kaupverði íbúðarinnar. Héraðsdómur sýknaði þá en F áfrýjaði til Hæstaréttar að því er H varðaði. Hann sýknaður, þar sem ósannað taldist að hann hefði í orði eða verki falið F að selja íbúð sína, og skipti ekki máli þótt hann yrði við tilmælum Þ um að viðskiptavinur hans, R, fengi að skoða íbúðina með kaup í huga 1030

Umboðslaun

- N h/f seldi hraðfrystan hörpudisk fyrir R h/f. Greinir urðu út af uppjöri, m.a. því að N vildi reikna sér 2,5% af söluverði í umboðslaun, en R taldi rétt umboðslaun 2%. Ósannað var talið að samið hefði verið um 2,5% og telja yrði það fasta venju að útflutningsfyrirtæki reiknuðu sér 2% umboðslaun af frystum sjávarafurðum. ☞ Skuldajöfnuður 790

Umferðarlög

Sjá bifreiðar

Umferðarréttur

- Dómur út af umferðarrétti um lóð að bakhúsi. ☞ Fasteignir 845
- Deilt um það hvort íbúum Þ-hrepps væri heimilt að reka búpening á afrétt um lönd þriggja tiltekinna jarða. ☞ Afréttir 886

Umsögn um leyfisumsókn

- E hugðist starfa um hrið sem dýralæknir hjá W. En til þess þurfti hann lækningaleyfi frá landbúnaðarráðherra „að fengnum meðmælum yfirdýralæknis“ P, sbr. 1. gr. þágildandi laga um dýralækna nr. 31/1970. P treysti sér ekki til að veita E meðmæli og gat ráðherra því eigi veitt E lækningaleyfi. E og W höfðuðu mál á hendur P og kröfðust þess að synjun hans á meðmælum yrði felld úr gildi, þar

eð hún hefði byggst á annarlegum sjónarmiðum. Hæstaréttur taldi að svo hefði ekki verið og hafnaði að fella synjunina úr gildi . . 1326

Uppboð

Sjá einnig nauðungaruppboð

Uppboðshaldari hafnaði beiðni X, eins sameiganda að jörðum, til slita á sameign. Hæstiréttur ómerkti úrskurð uppboðsréttar vegna galla á málsmeðferð. ☞ Ómerking 140

Uppboðsheimild

Synjað um nauðungaruppboð samkvæmt tryggingarbréfi, þar sem þess var eigi getið í því að eignina mætti selja án aðfarar. ☞ Nauðungaruppboð, tryggingarbréf 709

Uppsagnarfrestur

Deilt um skilning á uppsagnarbréfi, þar sem T sagði upp störfum „frá og með 1. mars 1982“ ☞ Vinnusamningar 1190

Uptaka

☞ Eignaupptaka 530, 669, 716, 723, 855, 1107, 1341

Útivist

Áfrýjandi sækir ekki þing fyrir Hæstarétti. Útivistardómur 23, 24, 37, 38, 39, 270, 619, 620, 774, 1039, 1040, 1196, 1197, 1341
Stefndi sækir ekki þing í héraði, mál dæmt skv. 2. mgr. 118. gr. eml. 30, 1068, 1215

Valdmörk stjórnvalda

Sjá stjórnsýsla

Vanhæfi dómara

E, sem ákærður var fyrir ýmis brot, krafðist þess fyrir Hæstarétti að dómamar vikju sæti. Kröfunni hafnað og sagt að dómurum sé hvorki rétt né skylt að víkja sæti 1
Staðfestur úrskurður héraðsdómara sem hafnaði kröfu um að hann viki sæti. 1263

Vanhæfi stjórnvalds

B kærði til samgönguráðuneytis sviptingu úthlutunarmanna atvinnuleyfa leigubifreiðastjóra á leyfi hans. Sá starfsmaður ráðuneytisins sem úrskurðaði um kærana var sjálfur einn úthlutunarmanna. Sagt að hann hafi verið vanhæfur til að úrskurða um kærana, en hins vegar hafi það ekki þýðingu í málinu að dæma sérstaklega um staðfestingu ráðuneytisins á leyfissviptingu. ☞ Atvinnuleyfi . . . 1126

Vátrygging

Í skaðabótamáli út af bifreiðarslysi sem varð 8. maí 1978, þar sem A slasaðist mikið, krafðist hún þess fyrir Hæstarétti að eigandi bifreiðarinnar og tryggingarfélagið H yrði dæmt til þess að greiða henni óskipt 240 þús. nýkrónur, auk þess sem hún krafði eigandann um frekari bætur. Af H var því haldið fram að hvað sem öðru liði ætti bótaábyrgð þess eigi að fara fram úr 120 þús. nýkrónum, þar sem fjárhæð hinnar lögboðnu ábyrgðartryggingar hefði á slysdegi verið 12.000.000 gkr. Með lögum nr. 65/1978, sem staðfest voru 16. maí en áttu skv. 3. gr. að öðlast gildi 1. maí, var fjárhæð ábyrgðartryggingar tvöfölduð, þ.e. hækkuð í 24.000.000 gkr. H hafði reiknað sér iðgjöld samkvæmt hinni hækkuðu fjárhæð frá 1. maí að telja og var dæmt að það bæri bótaábyrgð með allt að 240.000 kr. ☞ Bifreiðar 1 917

Veðskuldabréf

☞ Tryggingarbréf 709

Verklaun

Kjaradómur ákvað 26. febrúar 1981 laun sjúkrahúslækna. Flestir sérfræðingar og aðstoðarlæknar sögðu þá upp störfum sínum og komu hinar fyrstu uppsagnir til framkvæmda 18. maí. Læknar stofnuðu þá fyrirtækið Læknaþjónustuna s/f (L) er skyldi „annast sölu lækniþjónustu til sjúkrahúsa og annara aðila.“ Samkomulag tókst 24. júní er leiddi til þess að læknar hurfu til fyrri starfa. L höfðaði mál gegn Reykjavíkurborg (R) og krafðist greiðslu á reikningum 13 lækna fyrir vinnu sem þeir höfðu innt af höndum 18. - 22. maí í Borgarspítalanum í Reykjavík. Héraðsdómur sýknaði R. Hópuppsagnir læknanna og aðferð til að knýja fram bætur á kjörum sínum hefði verið ólögmat og því væri eigi lagalegur grundvöllur fyrir kröfum L. Í dómi Hæstaréttar segir að R hafi hafnað að viðurkenna L sem viðsemjanda sinn um lækniþjónustu, svo og að viðurkenna gjaldskrá þá sem L hafði samþykkt og eigi hefði verið réttmæt ástæða til þess að lita svo á að R hefði í orði eða verki samþykkt að greiða fyrir vinnu læknanna samkvæmt gjaldskránni. Tekið var fram að þótt yfirlæknar hefðu áritað vinnukort læknanna yrði eigi talið að þeir hefðu skuldbundið R til greiðslu, enda hefði slíkt ekki verið á valdi yfirlæknanna. Sératkvæði 325

Hliðstæður dómur í máli sem Læknaþjónustan s/f höfðaði gegn heilbrigðisráðherra f.h. ríkisspítalanna og fjármálaráðherra f.h. ríkisins til greiðslu á reikningum 9 lækna fyrir vinnu sem þeir höfðu innt af höndum í Landspítala, Kleppsspítala og Rannsóknastofu Háskólans við Barónsstíg. Sératkvæði 336

Verksamningar

A s/f tók að sér verk fyrir Hitaveitu Akureyrar í júlí 1978, en samdi síðan við F, byggingarverktaka h/f, um að annast hluta verksins sem undirverktaki. F hvarf frá verkinu óloknu að hluta í október, og taldi A ekki hafa staðið í skilum með endurgjald fyrir verkið. F krafði A um greiðslu fyrir þann hluta verksins sem það hafði leyst af höndum. A mótmælti kröfu F að hluta og gagnstefndi F jafnframt til greiðslu févita (dagsekta) samkvæmt samningi þess við F, og enn fremur skaðabóta. Í héraði var krafa F tekin til greina með 37.101,63 krónum, en F sýknað af kröfu A um féviti og bætur. Hr. tók til greina 26.696,74 krónur af kröfu F, en taldi eigi hafa verið um vanefndir af hálfu A að ræða, og ætti A rétt á dagsektum fyrir virka daga á tímabilinu frá 25. október, en þá var síðasti skilafrestur verksins af hálfu Hitaveitunnar, og til 18. nóvember, en þá var verkinu lokið í aðalatriðum og hafði A þurft að sjá um að ljúka því. Dagsektir voru ákveðnar í samræmi við samning aðila 500 krónur á dag í 21 dag eða 10.500 krónur er koma skyldu til frádráttar kröfu F. F var sýknað af kröfu A um skaðabætur að öðru leyti. Sératkvæði

65

R teiknaði 1972 stórhýsi sem S reisti. Teikningar voru samþykktar í byggingarnefnd í janúar 1973. Árið 1974 - 1978 vann R að ýmsum teikningum vegna breytinga á innréttingum o.fl., og 1979 - 1980 teiknaði hann nýjan inngang fyrir efri hæðir hússins. S greiddi R nokkrar fjárhæðir öll árin. Síðari hluta árs 1980 sendi R S reikning og færði á hann þóknun við teikningu hússins 1972 samkvæmt gjaldskrá Arkitektafélagsins og þóknun við störf á árunum 1974 - 1980 sem tímavinnu. S taldi sig hafa greitt R að fullu með þeim greiðslum sem hann hefði innt af höndum, og kröfur eldri en frá 1976 taldi hann fyrndar. Í máli sem R höfðaði gegn S til heimtu skuldarinnar fékk S dómkvadda matsmenn til þess að meta hæflegt endurgjald fyrir vinnu R. Niðurstaða matsins var lægri fjárhæð en R krafðist, og sætti R sig við matið og lækkaði kröfu sína. Héraðsdómur tók kröfu R til greina og staðfesti Hæstiréttur þá niðurstöðu. Sagt að S hafi hvorki tilgreint í krónum hver sá hluti matsfjárhæðar væri sem hann teldi fyrndan né gert grein fyrir hvernig greiðslur teldust hafa gengið upp í einstaka þætti hennar. Beri hann því halla af óskýrleika og vanreifun í kröfu sinni um lækkun matsfjárhæðar. Sératkvæði

609

P verktaki tók að sér smíði íþróttahúss og fól Þ sem undirverktaka frágang lóðar. Þ taldi sig ekki hafa fengið fulla greiðslu fyrir verk sitt og fékk 23. febrúar 1980 lagt lögghald á fasteign P fyrir 92.671,96 gkr. og höfðaði síðan mál gegn P til greiðslu þeirrar fjárhæðar og staðfestingar lögghaldsins. Í apríl 1981 fengu P og kona hans, M, skilnaðarleyfi að borði og sæng og við eignaskipti kom hin kyrrsetta húseign í hlut M. Bú P var tekið til gjaldþrotaskipta 24. júní 1982 og var því haldið fram af hálfu P og M að þá hefði

lögaldið fallið niður samkvæmt 3. tl. 24. gr. gjaldþrotalaga. Héraðsdómur tók fjárkröfu Þ á hendur P til greina og staðfesti lögaldið. Segir að 3. tl. 24. gr. gjþrl. verða að túlka svo að ákvæðið eigi aðeins við um kyrrsetningu gerða í eignum þrotamanns, sem heyra þrotabúinu til og renna til búsins, en það gerði umrædd eign ekki þar sem hún hafði komið í hlut M við skilnaðinn og M verið kunnugt um lögaldið. Staðfesting í Hæstarétti með breytingu á vaxtaákvæði 735

H h/f tók að sér að gera við og breyta fiskiskipi, eign M. S eignaðist skipið síðan, og var hann aðili að málinu. Hinn 14. desember 1978 gerðu aðilar verksamningsins samkomulag um uppgjör á honum. Skipið var afhent 6. febrúar 1979. Þá hafði enn ekki verið afgreitt lán frá Fiskveiðasjóði, er átti að ganga til H, 48 millj. gkr., og samþykkti S þá víxil fyrir sömu fjárhæð er hann afhenti H. H krafði S hinn 30. janúar 1980 um greiðslu eftirstöðva skuldar, 16.171.968 gkr. S svaraði því að hann hefði greitt skuld sína að fullu og sendi yfirlit yfir greiðslur og kvaðst hafa deponerað eftirstöðvum samningsfjárhæðarinnar, 7.032.630 gkr., og vöxtum 2.666.732 gkr. H höfðaði þá mál til heimtu á áðurnefndum 16.171.968 gkr. Var S dæmdur til greiðslu skuldarinnar, enda kom hann eigi vörnum við þar sem málið var rekið sem víxilmál á grundvelli fyrrnefnds „tryggingarvíxils.“ S krafði H síðan í dómsmáli um 10.820.822 gkr. er hann taldi að hann hefði ofgreitt H. Niðurstaða héraðsdóms var sú að höfðun víxilmálsins hefði verið tilefnislaus og bæri H að greiða S ofgreidda fjárhæð ásamt kostnaði er af málarekstrinum hefði leitt. H var dæmt til að greiða S 106.967,35 nýkr. ásamt vöxtum og málskostnaði. Dómurinn staðfestur í Hæstarétti. Sératkvæði 742

S kom í H h/f með kaup einingahúss í huga. Forstjóri H bað E starfsmann fyrirtækisins að veita S fyrirgreiðslu í sambandi við fyrirhuguð kaup. Fyrirgreiðsla sú sem S fékk var fölgín í að sýna honum staðlaðar teikningar og athuga bæklinga, leiðbeiningar og síðar nokkur teiknivinna. Kona S, EAM, kom með S í H og ræddi við E. Héraðsdómur taldi EAM og S greiðsluskyld E vegna teiknivinnu hans og mátt vera ljóst að hana þyrfti að greiða. Hr. taldi ósannað að samningssamband hefði komist á með S og EAM annars vegar og E hins vegar. E hefði verið starfsmaður H og sinnt þeim hjónum samkvæmt beiðni forstjóra H. Sýkna. Sératkvæði 838

Vextir

Íslenskir aðilar voru dæmdir til þess að greiða dönskum aðila, E, fjárhæð í dönskum krónum, en krafan var sprottin af kaupum á tískuvarningi af dönsku fyrirtæki. E krafðist 20% ársvaxta af kröfu sinni, en dæmt var að vextir skyldu vera 5% hærri ársvextir en vextir af innlendum gjaldeyrisreikningum í dönskum krónum, eins og þeir eru ákveðnir á hverjum tíma. ☞ Lausafjárkaup 15

- Mál reis milli A h/f og F h/f út af verki sem F tók að sér fyrir A sem undirverktaki á árinu 1979. A var dæmt til þess að greiða F fjárhæð. F hafði krafist vaxta frá 1. nóvember 1979, en dæmt var að miða bæri upphafstíma vaxta við birtingardag stefnu í héraði, 15. nóvember. ➤ Verksamningar 65
- Í máli þar sem A og S voru dæmd til þess að sæta riftun á kaupsamningi um hús og til þess að endurgreiða það sem greitt hafði verið upp í kaupverð, var upphafstími vaxta miðaður við þann dag þegar A og S var tilkynnt riftunin. ➤ Fasteignakaup 349
- A, ábekingur á víxli, var dæmdur til greiðslu víxilfjárhæðar ásamt vöxtum. Gjaldldagi hafði upphaflega ekki verið ritaður á víxilinn en víxilhafi skráð hann 12. september 1981. Upphafstími vaxta var ákveðinn í dóminum 15. apríl 1982, er mál var þingfest, þar sem ósannað var að A hefði borist tilkynning um greiðslu skuldarinnar samkvæmt hinum skráða gjaldldaga. ➤ Vixlar..... 783

Vinnusamningar

- V, starfsmaður Sinfóníuhljómsveitar, neitaði að fara í utanlandsför með hljómsveitinni án þess að tilgreina ástæðu. Víkið úr starfi fyrirvaralaust. Krafðist launa í 6 mánuði, en það var uppsagnarfrestur af hálfu starfsmanns gagnvart hljómsveitinni. Ekki ákvæði í samningi um uppsagnarfrest Sinfóníuhljómsveitar gagnvart starfsmanni. Dæmdar bætur sem námu 6 mánaða launum enda neitun V ekki talin brot á starfsskyldum. Niðurstaða byggð á skýringu í ákvæði í kjarasamningi, annarsvegar um skyldu starfsmanna til ferðalaga en hinsvegar um sérstaka samninga um ferðalög til útlanda. Varakrafa um lækkuun vegna orlofsgreiðslna til V ekki tæk, sbr. 45. gr. laga nr. 75/1973 427
- S starfaði í trésmiðjunni A. Hann sagði starfinu lausu 27. febrúar 1979 og var af hálfu A miðað við að hann hygðist láta af störfum 31. mars. S fékk leyfi úr vinnu 9. mars, fór til Reykjavíkur og lenti í drykkjuskap og var lagður að eigin ósk inn á lækningastöð SÁÁ 12. mars og var þar til 24. apríl. Hann krafði A um laun fyrir tímabilið 11. mars til 28. apríl og reisti kröfuna á ákvæði kjarasamnings um laun í veikindaforföllum. A var sýknuð af kröfunni. Segir að þótt alkohólismi kunni að teljast sjúkdómur í skilningi læknisfræði hafi fjarvistir manna vegna áfengisneyslu eða drykkjuhneigðar lengst af verið virtar að lögum á annan veg en fjarvist vegna veikinda og ekkert bendi til að við gerð kjarasamningsins hafi því verið hreyft að ákvæðum hans um laun í veikindaforföllum yrði beitt um fjarvistir vegna drykkjusýki, framar en tíðkast hafði. Sératkvæði 439
- S kom eigi til skips er það hélt í veiðiferð. Lagði hann fram læknisvottorð um veikindi. Ósannað að hann hefði verið ölvður þennan dag. Hann tilkynnti útgerðarmanni að vísu eigi forföll, en vegna viðtals hans við stýrimann, er gegndi skipstjórastarfi í fyrir-

- hugaðri veiðiferð, þótti þetta ekki skipta máli um rétt hans til launa þann tíma, er hann var veikur, sbr. 3. mgr. 18. sjómanna-laga, sbr. lög nr. 49/1980 520
- Ó réðst vélstjóri á skip Þ 3. janúar. Hinn 31. s.m. er skipið var á Vopnafirði sagði skipstjóri honum upp skipsrúminu. Ó hafði er skipið kom til Bolungarvíkur nokkru áður hafið drykkju og orðið veikur af þeim sökum og eigi verið eftir það við störf. Ó krafði Þ um kaup til 30. apríl, þar sem hann hefði átt 3ja mánaða uppsagnarfrest, auk nokkurs kostnaðar vegna veikinda sinna. Þ byggði rétt til fyrirvaralausrar uppsagnar á 33. gr. sjómannalaga. Héraðsdómur taldi þá grein ekki eiga við og hefði uppsögnin verið ólögleg, og tók til greina kröfu Ó, þó eigi kröfu um laun frá 31. janúar til 7. febrúar né heldur kröfu hans um kostnað af veikindum hans. Staðfest í Hæstarétti 524
- G starfaði við pípulagnir hjá Á, en hafði að aukastarfi baðvörslu í íþróttahúsi. Kvöld eitt er hann var á heimleið frá baðvörslunni í miklu hvassvirði tókst hann á loft og mjaðmargrindarbrotnaði er hann skall niður. G krafði Þ skv. 5. gr. 1. 19/1979 um þriggja mánaða kaup í slysaförföllum, dagvinnukaup og yfirvinnu fyrir fyrsta mánuðinn og dagvinnukaup fyrir tvo næstu. Á krafðist sýknu þar sem G hefði verið á leið frá vinnu í þágu annars vinnuveitanda. Krafa G var tekin til greina. Sagt að réttindi áunnin skv. 5. gr. falli ekki niður þótt um sé að ræða vinnuslys hjá öðrum aðila en þeim sem launþegi sé aðallega ráðinn hjá. Ekki hafi G sýnt af sér gáleysi er áhrif hafi til lækkunar á kröfu hans. Launagreiðslur er G hafi fengið frá eiganda íþróttahússins meðan hann var óvinnufær komu eigi til frádráttar kröfu hans ... 1057
- T starfaði sem járnamaður hjá V. Í febrúarmánuði 1982 afhenti T forráðamanni V uppsagnarbréf sitt „frá og með 1. mars 1982“. T hafði þá unnið svo lengi hjá V að hann hafði öðlast eins mánaðar uppsagnarfrest bæði skv. lögum nr. 1979 svo og skv. gildandi kjarasamningi. Var uppsagnarfrestur þessi gagnkvæmur. V skildi uppsagnarbréf T þannig, að hann myndi hætta störfum 1. mars 1982, og réð nýja menn í hans stað. T lýsti yfir því, að hann ætlaði að vinna út sinn uppsagnarfrest, þ.e. allan marsmánuð. Hann mætti til vinnu 1. mars, en var þá vísað frá af verkstjóra V. T var talinn eiga rétt til að vinna út uppsagnarfrestinn. Voru honum því dæmdar bætur, er ákvarðaðar voru að álitum, eins og starfskjörum T hafði verið háttað hjá V. Sératkvæði 1190
- Ó skipverji á vélbáti B átti helgarfrí og tók þátt í svifdrekamóti. Hann féll með svifdrekan og handleggbrotnaði og var frá vinnu rúma tvo mánuði. Hann krafði B um greiðslu forfallalauna en B mótmælti með vísan til 6. mgr. 18. gr. sjómannalaga þar sem Ó hefði tekið þátt í hættulegri íþrótt og hann vítað eða mátt víta að meiðslum mundu hljótast af. Eigi var fallist á að Ó hefði valdið meiðslum sínum af ásetningi eða gáleysi og krafa hans tekin til greina að

- fullu 1241
- Ó, skipverji á skipi Ö síðan 1972, þurfti á árunum 1975 og 1976 tvívegis að leggjast á sjúkrahús til meðferðar vegna meiðsla sem hann hafði orðið fyrir nokkru áður en hann hóf störf á skipinu. Ö mótmælti launakröfu Ó þar sem 3. mgr. 18. gr. sjómannalaga ætti eigi við er svo stæði á. Krafa Ó var tekin til greina. Frá ákvæði 4. mgr. 18. gr. sjómannal. um að skipverji eigi ekki rétt á kaupi fyrir þann tíma sem hann er óstarfhæfur vegna sjúkdóms eða meiðsla sem hann hefur þagað yfir sviksamlega við ráðningu, beri að gagnálykta að hann eigi rétt á kaupi fyrir tíma sem hann er óstarfhæfur vegna fyrri meiðsla, ef hann hafi skýrt frá þessu líkamsástandi. Ó hafði ekki leynt slysinu er hann réðst til starfa 1369
- S var vélstjóri og jafnframt skipstjóri á vélbáti M. Hann hvarf frá störfum án fyrirvara. S krafði M um ógreitt kaup en M synjaði, þar sem S hefði skv. 13. gr. sjómannalaga borið að segja upp með 3ja mánaða fyrirvara og skv. kjarasamningi Sjómannasambandsins og LÍÚ hefði M verið heimilt að hýrudraga S um þriggja mánaða kaup eða tvöfalt hærri fjárhæð en S taldi sig eiga inni. Þar sem ósannað var að S hefði verið lögskráður á skip M með þeim hætti sem lög nr. 63/1961 áskilja var talið að S hefði mátt slíta ráðningarsamningnum án þess að beitt yrði hinu sérstaka ákvæði nefnds kjarasamnings um hýrudrátt, og var krafa S tekin til greina 1462

Vitni

- Í opinberu máli gegn Þ fyrir ólöglegt hundahald krafðist verjandi þess að nafngreindur lögreglumaður yrði spurður um hvernig rannsókn á hundahaldsmálum væri hagað og annar lögreglumaður yrði spurður um hvernig ákvæða 1. mgr. 40. gr. oml. hefði verið gætt gagnvart Þ við lögregluyfirheyrslu. Hæstiréttur staðfesti synjun héraðsdómara á kröfum þessum, sagt að þær séu haldlausar og málið sé kært ófyrirsynju 617
- Í máli á hendur Landhelgisgæslu kom R starfsmannastjóri fyrir dóm. Sóknaraðili, B, mótmælti að hann yrði yfirheyrður sem vitni. Héraðsdómur fellst á kröfu H, en í Hæstarétti var dæmt að yfirheyra skyldi B sem vitni, þar sem hann færi ekki að lögum með fyrirvar fyrir Landhelgisgæsluna í dómsmáli 1301

Víxlar

- F og K h/f voru víxilskuldarar skv. þrem víxlum til greiðslu við sýningu. I hafði veitt veð í íbúð sinni til tryggingar greiðslu víxlanna auk kostnaðar. Hinn 7. október 1982 lét J sýna víxlana í þeim bönkum þar sem þeir áttu að greiðast og afsegja þá sökum greiðslufalls. Daginn eftir ritaði J innheimtubréf og krafðist greiðslu víxlanna auk vaxta og kostnaðar. F og K neituðu að greiða vexti og kostnað þar eð þeim hefðu aldrei verið sýndir

víxlarnir og gefinn kostur á að greiða þá án kostnaðar. Ekki neyttu þeir þó réttar síns til að greiða höfuðstól víxlanna, sbr. 39. gr. víxillaganna. Þeir F og K voru dæmdir til að greiða höfuðstól víxlanna auk dráttarvaxta og málskostnaðar í héraði og fyrir Hæstarétti. Þá var staðfestur veðréttur í íbúð I og hann dæmdur til að greiða hluta málskostnaðar fyrir Hæstarétti. Samkvæmt 46. gr. 3. mgr. víxillaga var afsagnarkostnaður ekki tekinn til greina, þar sem víxlarnir báru allir áletrunina „án afsagnar“

312

GÓ krafði K og GS um greiðslu á tveimur víxlum sem K hafði samþykkt og GS gefið út og framselt. Á víxlana var skráður útgáfudagur 4. janúar 1980, en gjalddagi 12. september sama ár, en gjalddagi hafði fyrst verið skráður 12. júní, en dagsetningunni síðan breytt. GÓ kvaðst hafa veitt víxlunum viðtöku með óskráðum útgáfudögum og gjalddögum. Hann hefði fyllt út útgáfudag og gjalddaga fyrst af mistökum 12.6. en breytt því strax í 12.9. Var þetta lagt til grundvallar. Mátti víxilhafi skv. 10. gr. víxillaga skrá útgáfudag og gjalddaga á víxlana. Þeir voru því gildir að formi og þeir voru afsagðir innan lögmæltra fresta. K og GS voru dæmdir til greiðslu víxilfjárhæðanna. Vegna verulegs vafa í málinu var málskostnaður fyrir Hæstarétti felldur niður. Sér-
atkvæði

767

Sparisjóður (S) samdi við H, sem rak verslun, um yfirdráttarheimild á hlaupareikningi. H afhenti S víxla til tryggingar. H samþykkti víxlana og gaf þá út f.h. heildverslunar sinnar. Gjalddagi var ekki skráður á víxlana. Á og HS ábeztu víxlana. S krafði þá síðan um greiðslu á einum af víxlum þessum, og hafði gjalddagi verið skráður af hálfu S 1. október 1981. Á og HS mótmæltu kröfunni og héldu fram að um sýningarvíxla hefði verið að ræða, og hefðu þeir eigi verið sýndir til greiðslu innan fresta skv. 34. gr. víxillaga. Á og HS voru í héraði dæmdir til greiðslu víxilskuldarinnar með dráttarvöxtum frá 1. október 1981. Byggt var á því að S hefði skv. 10. gr. víxillaga mátt skrá gjalddaga á víxilinn enda hefðu Á og HS engar líkur leitt að því að svo hefði ekki verið. Á áfrýjaði málinu. Hæstiréttur staðfesti að Á bæri ábyrgð að víxilrétti gagnvart S á greiðslu víxilskuldarinnar. Sú breyting var gerð að því er vexti varðaði, að upphafstími þeirra var ákveðinn 15. apríl 1982 er mál var þingfest, þar sem ósannað var að Á hefði borist tilkynning um greiðslu skuldarinnar samkvæmt hinum skráða gjalddaga, 1. október 1981. Sér-
atkvæði

783

Ó samþykkti víxil með gjalddaga 15. desember 1981. Greiðslustaður var Landsbankinn. Víxillinn var eigi á greiðslustað á gjalddaga, en 21. des. bauð Ó eiganda víxilsins, S, greiðslu á heimili hennar. S sýnjaði um viðtöku nema Ó greiddi dráttarvexti. Ó greiddi víxilinn á geymslureikning sama dag. J lögmaður, sem fékk víxilinn í hendur frá S 21. des., krafði Í um greiðslu víxilsins ásamt

dráttarvöxtum frá 15. des. 1981 til greiðsludags og stimpilkostnaði, 38 kr. Ó samþykkti greiðslu á 675 kr. í dráttarvexti og 38 kr. í stimpilkostnað. Héraðsdómur tók kröfu Ó til greina og dæmdi hann einungis til greiðslu á 713 kr. Staðfest í Hæstarétti, og segir í dóminum að geymslugreiðsla Ó 21. des. hefði verið fullnægjandi greiðsla þar sem S hefði þá eigi átt rétt á dráttarvöxtum

804

Vörumerki

Amerískur sælgætisframleiðandi, Mars, hefur einkaleyfi á vörumerkinu Mars hér á landi. Sælgætisframleiðandinn M framleiðir og selur hér á landi sælgæti sem hann nefnir marzibar. Mars taldi M óheimilt að framleiða og selja vöru undir þessu nafni. M sýknað af kröfu Mars þar sem innihald og auðkenni framleiðsluvöru hans sé ólíkt vörum og merkingum á umbúðum Mars en auk þess séu nöfn á framleiðsluvörum M gagnert valin til þess að lýsa innihaldi

296

Þinglýsing

GB og GS, sambýlisfólk, gerðu byggingarsamning við B byggingarfélag um íbúð. H móðir GS yfirtók aðild hennar og að því er haldið var fram af hennar hálfu einnig aðild GB sem þær töldu hættan að standa við samninginn og fluttan til útlanda. B gaf út eignarheimild til handa H fyrir íbúðinni. GB mótmælti þinglýsingu eignarheimildar þar sem hann væri enn aðili byggingarsamnings. B taldi sig hafa endurgreitt GB framlag hans til framkvæmda með skuldajöfnuði en hann hefði að mestu vanefnt samning. Þinglýsing heimiluð, þar sem þinglýsingarbeiðandi hafði í höndum eignaryfirlýsingu sem fullnægði skilyrðum þinglýsingalaga, útgefna af þinglýstum eiganda B (handhafa lóðarsamnings). Vitnað til 1. mgr. 24. gr. og 1. mgr. 25. gr. laga nr. 29/1978

636

Hjónin R og E keyptu 1979 húseign á Stokkseyri af J syni sínum. Hann gaf út afsal til þeirra 29. nóv. 1979. Var það að því er veðbönd og kvaðir varðar byggt á veðbókarvottorði sýslumanns Árnessýslu 22. nóvember. Þar voru greind veðbönd: 413.600 kr. vegna lögtaks auk kostnaðar og 2.680.100 kr. vegna löghalds auk kostnaðar. Afsali var þinglýst 3. des. án athugasemda. Hinn 14. febrúar 1979 hafði auk þess með tveimur löghaldsgerðum verið lagt löghald á umrædda eign fyrir 15.743,78 kr. og 8.254,60 kr. Löghaldsgerðirnar voru afhentar til þinglýsingar 20. febrúar og taldar færðar í þinglýsingabók 14. mars. R og E kröfðust viðurkenningardóms fyrir því að réttur þeirra samkvæmt afsalinu gengi fyrir rétti Stokkseyrarhrepps samkvæmt löghaldsgerðunum 14. febrúar. Héraðsdómur hafnaði kröfunni. Eigi var þó dregið í efa að R og E hefði verið ókunnugt um löghaldsgerðirnar 14. febrúar, en þau hefðu haft fullkomna ástæðu til að spyryja J um

frekari kvaðir á eigninni og þau teldust því ekki hafa verið grandlaus í skilningi 19. gr. þinglýsingarlaga. Hæstiréttur komst að gagnstæðri niðurstöðu. T og E hefði verið kunnugt um málaferli Stokkseyrarhrepps gegn J, en þau hefðu séð á veðbókarvottorðinu að hreppurinn hafði leitað fullnustu í eigninni með löghaldi og lögtaki og ekki haft ástæðu til þess að gera frekari reka að rannsókn á því hvort veðbókarvottorðið væri rétt. Krafa þeirra var því tekin til greina 1432

Þjófnaður

- A braust inn í hús og stal þar 500 kr. Refsað skv. 244. gr. alm. hgl. Þá leigði hann F íbúð, er hann hafði tekið á leigu hjá Á um skamman tíma og án framleiguréttar. Íbúðina leigði A F til eins árs og fékk leigu greidda fyrirfram og hagnýtti sér peningana. Refsað skv. 248. gr. alm. hgl. Refsing 2 mánaða fangelsi, skilorðsbundið 3 ár 102
- A var dæmdur fyrir fjögur þjófnaðarbrot. Þá voru A og H dæmdir fyrir að hafa farið saman inn í hús og tekið áfengi að ófrjálsu. Ákært var að því er það atriði varðaði fyrir brot gegn 231. og 244. gr. hegningarlaga, en 244. gr. var talin tæma sök. A og H voru í sama máli sakfelldir fyrir líkamsárásir og H einnig fyrir skjalafalsbrot. ☞ Líkamsmeiðingar, skjalafals 180
- G, f. 1949, var dæmdur í 4 mánaða fangelsi, skilorðsbundið til tveggja ára, fyrir þjófnað. Hann hafði tekið rúmar 30 þús. kr. úr opinni peningaskúffu í pósthúsi og síðar peningakassa með yfir 40 þús. kr. í afgreiðslu bílastöðvar 1377
- L, sem áður hafði sætt 26 refsíðumum, dæmdur í 10 mánaða fangelsi fyrir þjófnað og þjófnaðartilraun (fjögur brot) 1380

Ættleiðing

- G sótti um að ættleiða son F, konu sinnar, og N, fransks ríkisborgara. Leyfið var veitt gegn mótmælum N. N sótti G og dómsmálaráðuneytið í dómsmáli til ógildingar ættleiðingarleyfisins. G og F sem gengið höfðu í hjónaband 1973, er sonur F var 2 ára, fluttu lögheimili sitt, svo og barnsins, til Svíþjóðar árið 1975. F flutti heimili sitt heim til Akureyrar 25. febrúar 1977, en G og tveir synir urðu eftir í Svíþjóð. Hæstiréttur dæmdi leyfið ógilt. Samkvæmt 11. gr. samnings milli Norðurlanda um hjúskap, ættleiðingu og lögráð, sem telja verði að hafi lagagildi hér á landi, hefði orðið að sækja um leyfið í því landi þar sem ættleiðandi átti heimilisfesti og skv. 12. gr. skyldi við úrskurð umsóknar beita lögum þess lands sem sótt er um leyfi í. Sératkvæði 1444

Ökuleyfisvipting

- ☞ Bifreiðar 2, 89, 224, 319, 582, 641, 753, 1207, 1249, 1259, 1356, 1359, 1366, 1385

Ölvun við akstur

☞ Bifreiðar 2, 89, 224, 319, 582, 641, 1207, 1249, 1259, 1356, 1359,	
1363, 1366,	1385

Örorka

Örorka metin (skaðabótamál út af bifreiðaslysi)	917
Örorka metin (skaðabótamál út af líkamsmeiðingum)	1154

V. YFIRLIT

1.	<i>Einkamál</i>		
a.	Áfrýjunarmál, dæmd	98	
b.	Kærumál, dæmd	22	
c.	Útivistardómar	21	
d.	Hafin mál	2	143 mál
2.	<i>Opinber mál</i>		
a.	Áfrýjunarmál, dæmd	48	
b.	Kærumál, dæmd	31	
c.	Annað	1	80 mál
			223 mál
3.	Mál dæmd af þremur hæstaréttardómurum	135	
	Mál dæmd af fimm hæstaréttardómurum	87	
	Mál dæmd af sjö hæstaréttardómurum	1	
4.	Mál dæmd með varadómara	23	mál

LEIÐRÉTTINGAR
við Hæstaréttardóma 1984
LV. bindi

Bls.	55	3. l.a.o. agt, les: lagt
“	59	3. l.a.o. spilda, les: spildna
“	101	4. l.a.n. l. nr. 3/1978, les: l. nr. 3/1878
“	134	15. l.a.n. festeignina, les: fasteignina
“	167	3. l.a.o. ailjar, les: aðiljar
“	242	18. l.a.n. sakadómsrannsókn, les: sakadómsrannsókn
“	319	2. l.a.o. 15/1982, les: 186/1983
“	348	7. l.a.n. málskotnaður, les: málskostnaður
“	353	19. l.a.o. megin reglu, les: meginreglu
“	354	11. l.a.n. Útvegabanka, les: Útvegsbanka
“	359	17. l.a.o. 17. mars, les: 28. mars
“	378	19. l.a.n. 2/1978, les: 2/1979
“	452	16. l.a.n. 67, 1871, les: 67, 1971
“	531	2. l.a.n. 290/1978, les: 293/1978
“	617	10. l.a.o. heimild, les: heimild
“	652	17. l.a.n. ákvæði, les: ákvæði
“	657	10. l.a.o. 129/1982, les: 129/1983
“	663	7. l.a.o. fyllyrðingu, les: fullyrðingu
		7. l.a.o. ráðnignarsamningur, les: ráðningarsamningur
“	677	8. l.a.o. 75, 1974, les: 74, 1974
“	680	6. l.a.o. gæsluvarðahaldstímanum, les: gæsluvarðhalds- tímanum
		10. l.a.o. 754. gr., les: 75. gr.
“	738	9. l.a.o. stefndua, les: stefndu
“	777	8. l.a.n. 28/1954, les: 128/1954
“	778	15. l.a.n. varnaraliðsins, les: varnarliðsins
		2. l.a.n. þyggi, les: þiggi
“	780	4. l.a.n. 54. gr., les: 154. gr.
“	788	10. l.a.n. sýgnarvixil, les: sýningarvixil
“	792	6. l.a.n. Útflutningagjald, les: Útflutningsgjald
“	824	7. l.a.o. 79/1984, les: 70/1984
“	827	15. l.a.n. 6, 1924, les: 61, 1924
“	842	2. l.a.o. stefndanda, les: stefnanda
“	848	4. l.a.o. ferhyring, les: ferhyrning
“	871	4. l.a.o. Eggertsdóttir, les: Eggertsdóttur

- “ 873 9. l.a.o. meðalgögnustefnenda, les: meðalgöngustefnenda
- “ 879 14. l.a.n. 76/1977, les: 67/1977
5. l.a.o. 62/1971, les: 63/1971
- “ 883 17. l.a.o. skattlaginu, les: skattlagningu
- “ 893 3.l.a.n. bóni, les: bóndi
- “ 908 17. l.a.n. héraðdóms, les: héraðsdóms
- “ 911 12. l.a.n. varnarðili, les: varnaraðili
- “ 912 20. l.a.n. Ágarðsár, les: Ásgarðsár
- “ 913 14. l.a.n. meginreglu, les: meginreglu
- “ 917 1. l.a.n. 75/1975, les: 75/1973
- “ 934 7. l.a.n. bggð, les: byggð
- “ 942 3. l.a.o. laga nr. 85, les: laga nr. 58
- “ 946 18. l.a.o. Bireiðastöð, les: Bifreiðastöð
- “ 952 10. l.a.n. brygður, les: brigður
- “ 967 11. l.a.n. Leifðar, les: Leyfðar
3. l.a.n. Gegnið, les: Gengið
- “ 979 8. l.a.o. Islandische Vulkane, les: Isländischen Vulkanen
- “ 1005 13. l.a.o. málskotnaður, les: málskostnaður
- “ 1024 8. l.a.n. nr. 66, les: nr. 65
- “ 1032 18. l.a.n. Festeignaþjónustunnar, les: Fasteignaþjónustunnar
- “ 1046 13. l.a.n. 49/1978, les: 40/1978
- “ 1048 15. l.a.o. september, les: september
- “ 1049 14. l.a.o. almennar, les: Almennar
- “ 1065 6. l.a.o. eignaskattsálagninu, les: eignaskattsálagningu
16. l.a.n. stefnda, les: stefndi
2. l.a.o. að þessu tilefni, les: af þessu tilefni
- “ 1115 14. l.a.n. brotavíja, les: brotavilja
- “ 1119 18. l.a.o. september, les: september
- “ 1125 3.l.a.n. 30.00.00, les: 30.000,00
- “ 1136 1. l.a.o. Fimmtudaginn 1. nóvember 1984, les: þriðjudaginn 30. október 1984
- “ 1145 21. l.a.o. 4. gr., les: 14. gr.
- “ 1161 4. l.a.o. Önundason, les: Önundarson
10. l.a.o. Viðar, les: Viðari
- “ 1206 13. l.a.o. klaupsamninginn, les: kaupsamninginn
7. l.a.n. matskotnaðar, les: matskostnaðar
- “ 1212 8. l.a.n. áminnig, les: áminning
- “ 1218 3. l.a.n. tilskyldu, les: tilskildu
- “ 1219 1. l.a.n. nr. 28, les: nr. 280
- “ 1276 18. l.a.o. vatsnveitna, les: vatnsveitna
- “ 1279 3. l.a.n. gerðarola, les: gerðarþola
- “ 1282 17. l.a.n. stefna, les: stefnda
- “ 1284 11. l.a.o. eftirgreindnum, les: eftirgreindum
- “ 1294 3. l.a.o. Stór-Botns, les: Stóra-Botns
- “ 1340 12. l.a.o. árhif, les: áhrif

- “ 1342 9. l.a.n. fulgaveiðar, les: fuglaveiðar
“ 1371 14. l.a.n. gengt, les: gegnt
“ 1376 8. l.a.o. a hendi, les: af hendi
“ 1395 19. l.a.n. málflutnignsskrifstofu, les: málflutningsskrifstofu
“ 1402 8. l.a.n. eignarhefði, les: eignarhefð
“ 1405 10. l.a.n. skilnigi, les: skilningi
“ 1410 12. l.a.n. Guðmundur, les: Guðmundar
“ 1438 9. l.a.o. varnaraðli, les: varnaraðili
“ 1444 17. l.a.o. dómsmálaráðaherra, les: dómsmálaráðherra
4. l.a.n. lögheimil, les: lögheimili.